

Tidnings utklippt från Einar Hallström som han sparat i ett för detta avsett bok, nu är utklippen svåra att läsa på grund av liten stil och böckerna, (det finns flera), blir sämre med tiden, så med en programvara som kan tolka text från en inläst bild och översätta denna till ordbehandlingsbar text, så vinn fördelar när någon vill gå igenom olika källmaterial för att ta reda på något om vad som hänt i bygden i äldre tid.

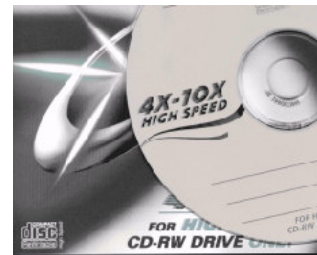
Material av sådan natur kan användas för att bygga ihop historiska böcker om bygdens utveckling genom decennierna, eftersom de är rätt så tillförlitliga källmaterial, journalister var noggrannare förr, och i utklippen kan man också finna notiser om människors biografier i samband med någon 50 eller 75 årsdag eller liknande, kanske en anfader -moder för nuvarande eller kommande generation.

Dokument från förr

Om någon önskar att använda materialet för publicering så skriv en egen variant av texten då är det ditt material, så kopiera inte rakt av.

Anm. En del text var inläsningsbar, så en del tecken blev ej rätt.

På nästa sida börjar utklippen som behandlar kommunal sammanslagning mellan Fjällsjö Bodum, födelsedagar, vägfrågor, eljus och mycket mera av det som hände 1949 till 1951 Tidningar som utklippen kommer ifrån är Nord Sverige Nya Norrland och Västernorrlands Allehanda , vad som kan ses.

Är dessa filer av typ PDF avsedda för Adobe Reader så finns det en versioner t.ex. 5.1 som har verktyg att markera text , så den kan flyttas till ordbehandlingsprogram då redigerbar. Annars kan text markeras och klippas ut med Ctrl C och klistras in i en ordbehandlings doc. Med Ctrl V.

21/1 1949

Ingen söndagsbrevbäring i Bodum?

Till generalpost styrelsens prövning har postdirektionen överlämnat en framställning från Kramfors a.-b. m. fl. Om postföring även på sön- och helgdagar på lådbrevbäringslinjen Rossön - Öhn - Orsnäs i— Norrnäs samt att avhämtning av avgående post till poststationen skall ske kl. 8,15 i stället mot som nu kl. 8,55. Därmed vinnes att posten kan medhinna dagens enda posterande tåg norrut, vilket avgår från Rossön kl. 8,55.

För sin del avstyrker direktionen i motsats till postmästaren i Sollefteå den begärda tillökningen på linjen, emedan någon större ökning av antalet på söndagar ankomna försändelser inte synes vara för handen och då antalet på söndagar ankommande post abonnerade tidningar uppgår till endast 24. Liksom postmästaren anser direktionen att den ifrågasatta tidigare tömningen av brevlådan i Norrnäs by inte kan tillstyrkas på grund av de därmed förenade ökade kostnaderna. .

26/1 1949

Vävkurs i Bodum. I Bodum har sedan fem veckor tillbaka pågått en vävkurs under ledning av överlärarinnan Birgitta Larsson, Sollefteå. Initiativ-: läsare är SLKF- avdelningen i Bodum men arrangerar Ångermanlands Hemslöjd. Undervisningen som omfattar både teori och praktik har mest gått ut på att lära uppsättning av vävar samt garnberäkning till dito. Det som tillverkats av kursdeltagarna är halsdukar, schaietter, kuddar, löpare, servetter, hellinnetärlärfv samt tras- och nothårsmattor. Alltså nyttoartiklar, både nyttiga och slitstarka. Kursen avslutas i dag kl. 19 i Salems kapellet, Rossön med utställning varvid kaffe serveras. En del alster av kursen utlottas med amerikanskt lotteri.

Bodums barnavårdsnämnd beviljade vid senaste sammanträde fyra ansökningar om moderskapsunderstöd till varierande belopp. Fosterbarns inspektrisen och barnavårdsmannen omvaldes. Under året har utbetalats 138.000 kr. i barnbidrag fördelade på 531 barn.

Bodums folkbiblioteksstyrelse valde vid senaste sammanträdet till ordförande och kassör Gustav Gustavsson, Bodum. Vidare beslöts att inköpa böcker för 300 kr utgörande kvarstående anslag från 1948.

Arbetet på Hocksjövägen i Bodum som en tid legat nere kommer i dagarna åter att upptas när förlängt arbetstillstånd i dagarna erhållits.

Lärarinnan vid Tåsjö yrkeskolor Kerstin Johnsson har nyanställts som slöjdlärarinna vid kommunala mellanskolan i Hoting.

Bodums föreläsningförening inleder sin vårtermin i morgon med att fil. dr. Hanna Rydh föreläser om Sociala problem i Bjudande Indien. Ljusbilder. Tid kl. 19. Onsdagen den 2 februari föreläser assistent Bertil Edgard över Vad är psykoanalys. Lördagen den 6 februari redaktör Anders Pallin. Ämne: Uppå Europas tak. Ljusbilder. Lördagen den 26 februari Resa på Inkas klassiska mark av författaren Maritcio Jaspersson. Ljusbilder. Visafton blir det lördagen den 5 mars. Välkände Lennart Vilhelmsson. Söndagen den 13 mars fil. kand. Ester Lutherman: Vad kärves av kvinnor i denna tid. Lokal: kyrkan. Tid kl. 18. Onsdagen den 23 mars konserterar den välkände violinisten Esai Linetzky. Programmet upptager populär konsert med klassiska och virtuosa violinstycken. Vårterminen avslutas fredagen den 8 april med att direktör V. Lundgren berättar om Ådalsnatur och Ådalsliv. Ljusbilder.

28/1 1949

BODUMS -AVDELNINGEN hade årsmöte på H. Westerlunds konditori den 23 d:s. Många medlemmar hade dock "glömt" att bevisa mötet. Vad det beror på är Inte gott att gissa, om det är rädsla för att bil vald till ett eller annat uppdrag eller kanske till och med åka in i styrelsen? Ja. då kan de frånvarande vara lugna, för de som råkar vara närvarande hittar nog rätt på er ändå. Trots att mötet var fåtaligt besökt företogs val och till ordförande valdes Elov Mårtensson, Böle, till vice ordförande Johannes Eriksson, Böle, sekreterare Nils Flodin. Bodum, vice ordförande John F. Westerlund, Orsnäs, och kassör Hugo Mårtensson. Böle; ersättare Petrus Eliasson, Erik Sjödin. Erik Hansson och Petrus Persson, Öhn. Efter valen diskuterades många problem, och särskilt frågan om att värva nya medlemmar dryftades grundligt. Positivt resultat är ju avart att komma till, Tidens jäkt står nu som aldrig förr hindrande i vägen för allt - utom det rent personliga Intresset. Men vi får väl hoppas att den tiden kommer, och kommer snart, då det skall bil någon stund över då och då att ägna åt föreningsarbetet — tillfogar Sveriges meddelare.

28/2 1949

Bodums folkskolestyrelse och lärarkår hade i lördags sammanträde. Ordföranden upplyste om att inventarierna vid distriktets skolor nu hade ett värde av 41.617 kr. En studiecirkel i engelska anhöll om att få använda en skolsal i Hällnässets skola, vilket godkändes. Nytt förslag till reglemente och läroplan för fortsättningsskolan godkändes. Fortsättningsskolan skall anslutas till snickeri och hushållsgöromål och skall pågå i åtta veckor. Hr Arne Nordström fick i uppdrag undersöka huruvida Rossöns IF skulle vilja upplåta sin bastu för skolbarnsbad en gång i veckan. Kostnaderna för 7- skolbarnens bad skall i så fall bestridas av skolkassan.

7/2 1949

Fjällsjö och Tåsjö får tvätta i Bodum Om kommunalmännen i Tåsjö och Fjällsjö går med på förslaget kommer Bodums kommun att bygga en tvättstuga gemensamt för de tre kommunerna. Förhandlingar har förts med Fjällsjö som är positivt inställd till planerna och vid gårdagens fullmäktige i Bodum uppdrogs åt en kommitté att underhandla även med Tåsjö. Fullmäktige beviljade två elever vid yrkesskolorna i Hoting 100 kr vardera i stipendier. En elev vid Hampnäs folkhögskola fick 50 kr. Till att på fullmäktiges vägnar yttra sig över anförda besvär rörande fullmäktiges val av sex fattigvårdsstyrels ledamöter utsågs Nils Flodin och Eugen Mårtensson. Byborna i Kronby fick 150 kr i bidrag till vinterväg -hållning. För att stödja bostadsproduktionen skulle fullmäktige gentemot staten svara för vissa lån på sammanlagt 100.000 kr.

2/3 1949

41 gr. i Håsjö Tåsjö hade 33

De som använde årets fettisdag till skidturer fick pälsa på sig ordentligt. Det var nämligen kallare i år än det varit någon dag tidigare i vinter, i Tåsjö uppmättes inte mindre än 41 grader. Även i västra Ångermanland hade folk anledning att ta på sig pälsar och överrockar. Folket i Skansnäs i Tåsjö kunde avläsa minus 33 grader på sina termometrar tidigt i går morse. Vid kraftverket i Edsele och i Backe var det 32 grader kallt. I Rossön var det 30, i Junsele 28, i Resele 26 och i Hoting minus 25 grader.

6/4 1949

Hotingpolisens spår ledde till vild tjuvjakt

Förövarna av inbrotten i Rosson och Västertåsjö natten mot måndagen greps i går i Sigtuna av uppsalapolisen efter en dramatisk biljakt. I samband med inbrottet i Bosson hade en C - märkt De Soto - bil observerats och det var denna som kom polisen i Hoting att rikta spaningarna åt visst håll, vilket också visade sig vara det rätta.

Hotingpolisen varskodde kollegerna neråt landet om att någon eller några som färdades i nämnda C-märkta bil misstänktes för inbrott och att det misstänktes att de tagit vägen söderut. I går iaktogs bilen i Uppsala och polisen fattade genast misstankar då den hade ett femsiffrigt nummer, medan det i Uppsala inte finns högre än fyrsiffriga. I bilens åkte tre ynglingar, och när dessa såg sig observerade körde de ut ur staden med polisen i hälar. I vild fart fortsatte de till Sigtuna. där de kapsejsade. De gav sig emellertid inte utan fortsatte flykten till fots och först efter ett par timmar kunde de gripas, men var då så utmattade efter att ha stått i isvatten gömda bakom en vassrugge i en hel timma att de inte kunde förhöras utan måste få sova först.

Ynglingarna, som ur bröder i åldern 19, 20 och 21 år och från Stockholm, erkände att de stulit bilen i Midsommarkransen i måndags, men den anmäldes stulen från Saltsjöbaden redan lördags. På färden från Västertåsjö hade de hunnit med ett inbrott i Hudiksvall, nämligen hos Shells kontor, där kassaskåpet länsats.

Man misstänker att ynglingarna har fler liknande saker på sitt samvete, men det får den fortsatta utredningen ge besked om.

12/1 1949

Tretton gårdar väntar på väg.

Länsstyrelsen har till regeringen överlämnat en framställning från hemmansägare Elis LÖV m.-fl. i Svanavattnet om utförande snarast möjligt av bygdevägen Svanaby - Grundsjö på delen inom Dorotea socken. Genom vägenstillkomst skulle tretton gårdar i Svanaby få vägförbindelse. något som de nu helt saknar.

Vägen skulle dessutom bli av stor betydelse som genomfartsväg sedan vägen Grundsjö - Bodum blir färdig. Därefter skulle avståndet mellan Svanaby och Backe, där det finns ett tidsenligt lasarett. reduceras till endast fem mil, vilket skulle möjliggöra för : sjuka att snabbt komma under läkarbehandling.

Länsstyrelsen påpekar, att vägen Svanaby—Grundsjö dömdes till utförande redan 1935. Delen inom Västernorrlands län är färdigställd sedan flera år tillbaka. Inom Västerbottens län skulle vägen få en längd av 3.744 m. med en bredd av 3,5 m. jämte mötesplatser och beräknas kosta omkring 120.000 kr. Vägen ingick i länsstyrelsens förslag till fyraårsplan för 1946—1949, men uteslöts jämte en del andra vid regeringens fastställande av planen. Länsstyrelsen har emellertid fortfarande den uppfattningen. att vägen är synnerligen angelägen.

Torsdagen 20/1 1949

Ingen söndags brevbäring i Bodum?

Till generalpoststyrelsen prövning har postdirektionen överlämnat en framställning från Kramfors a.-b, m. fl. Om postföring även på sön- och helgdagar på låd brevbärings linjen Rossön - Öhn - Orrnäs - Norrnäs samt att avhämtning av avgående post till poststationen skall ske kl. 8,15 i stället mot som nu kl. 8,55. Därmed vinnes att posten kan medhinna dagens enda postförande tåg norrut, vilket avgår från Rossön kl. 8,55.

För sin del avstyrker direktionen i motsats till postmästaren i Sollefteå den begärda i tillökningen på linjen, emedan någon större ökning av; antalet på söndagar ankomna .försändelser inte synes vara i för handen och då antalet på söndagar ankommande post- abonnerade tidningar uppgår till endast 24. Liksom postmästaren anser direktionen att den ifrågasatta tidigare tömningen av brevlådan i Norrnäs by inte kan tillstyrkas på grund av de därmed förenade ökade kostnaderna.

21/1 1949

Bodumsbyar får elljus?

Byamännen i Nagasjötjälen, Rocksjö med flera byar i Bodum har begärt bistånd av länsstyrelsen för en kostnadsfri undersökning för elektrifiering av byarna. En tänkbar lösning av frågan är att framdraga de nuvarande ledningarna till Stor- näset och Björksjönäset i Tåsjö till Nagasjötjälen. Härigenom skulle alla byar efter sträckan få sitt kraftbehov tillgodosett.

Då belysningsfrågan är av största intresse för orten är; man tacksam för en snar och i tillfredsställande lösning av frågan.

8/2 1949

BODUM.

Om Tåsjö och Fjällsjö går med på förslaget kommer Bodum att bygga en tvättstuga gemensamt för de tre kommunerna. Förhandlingar har förts med Fjällsjö. som är positivt inställd till planerna och vid söndagens fullmäktige i Bodum uppdrogs åt en kommitté att underhandla även med Tåsjö.

Fullmäktige beviljade två elever vid yrkesskolorna i Hoting! 100 kr. vardera i stipendier. En elev vid Hampnas folkhögskola fick 50 kr.

Att på fullmäktiges vägnar yttra sig Över besvär rörande fullmäktiges val av sex fattigvårds styrelseledamöter utsågs Nils Flodin och Eugen Mårtensson.

Byborna i kronby fick 150 kr. i bidrag till vinterväghållning.

För att stödja bostadsproduktionen beslöt fullmäktige att svara för lån intill 100.000 kr.

5/4 1949

Fjällsjö—Bodums Köpmannaförening

- hade i söndags årsmöte. Till styrelse valdes hrr Folke Olofsson, Backe, ordförande, Bengt Nyberg, sekreterare, Sven Norlander, kassör, Tage Almkvist, Rossön, vice ordförande, och hrr Agne Persson, Rossön, suppleanter: Hans Rönnlund Rossön. och Ragnar Pettersson i Jansjö. Till revisorer utsågs i Ture Väger och G. Granqvist i Backe. Till ombud vid köpmanna stämman i Kramfors den 24 valdes Folke Olofsson och T. Almkvist med A. Jonsson i Backe och Agne Persson i Rossön som ersättare. Vidare beslöt föreningen införa sommarstängning.

11/6 1949

Vägförrättning i Hocksjö, Bodum,

- ägde i torsdag rum hos hemmansägare Nils Ingesson inför distrikts lantmätare Nils Ramberg. Ramsele, beträffande byggande av enskild väg från Anna Ingessons lägenhet i Hocksjö till allmänna vägen Bodum - Hocksjö - Grundsjö -Hoting. Vägen - omkring 700 m. lång skulle även beröra hemmansägare Nils Ingelssons lägenhet, som är belägen intill Anna Ingelssons och som föder 4—5 kor och två hästar. Den preliminära kostnadsberäkningen slutar på omkring 8,000 kr.. och sakägarna har för avsikt att söka statsbidrag för vägbygget. Ansökan härom skall inges, sedan slutlig kostnadsberäkning gjorts på myndigheternas föranstaltande, men avgörandet beror i sista hand på om de knappt tillmätta anslagen för ändamålet räcker. Bygget torde inte komma igång i år.

8/8 1949

Bodumsbo drack skållhet bensin

Minst två kaffekoppar het bensin fick chaufför Gustaf Bryntesson från Rossön, Bodum, i sig, vid en oturelig olycka på lördags eftermiddagen. Bryntesson körde en personbil och befann sig mellan Böle och Norrebro i Bodum, Här plötsligt bilen stannade. Han trodde att det blivit stopp i bensinröret och steg Ur. När han skulle suga i röret slog helt oväntat het bensin och bensinångor emot honom med väldig fart. Bryntesson svimmade men kvicknade till så småningom och fördes till Backe lasarett av kamraten i bilen, Oskar Olsson från Hocksjö. Där mag pumpades han på minst två kaffekoppar bensin. Han hade dessutom fått bensin i luftrören och en retning på lungan. Olyckan skedde vid 14.30- tiden och Bryntesson befinner sig nu ganska väl.

25/9 1949

Får rivna av björn i Bodum

En slagbjörn gör övre trakterna i Bodum osäkra både för människor och djur. Hemmansägare Einar Eriksson i Ornäs har under sommaren förlorat sju får som rivits på ett för björn karakteristiskt sätt. Förra året var björndöden än värre, då E. blev av med 21 får. E. har själv inte sett björnen men är alldeles övertygad om att det inte - kan vara fråga om något annat djur. Fåren har rivits och tappats på blod innan de burits några meter framåt, där den blodtörstiga bamsen sedan omsorgsfullt flått dem. Allting har han förtärt utom benen, huvudet och skinnet, som pryddigt rullats ihop.

- Inget annat djur river får på det sättet, säger hr Eriksson. Jag har haft polisman med på platsen och han är av samma uppfattning som jag. Visserligen hur vi inte kunnat upptäcka några spår i den mjuka vegetationen, men folk har ju i sommar då och då stått öga mot öga med björn i våra trakter.

Ers fårjord består av närmare 80 djur och de har tydligen varit ett utmärkt lockbete för en björn med smak på blod. Han har haft fåren långt från hemmanet uppe på Borgfäbodarna vid Tåsjälven, där björnen ostört kunnat härja. Sex får revs på kort tid, varför han dragit ner djuren till en säkrare plats närmare hemmanet.

Även på Borgön, där några av fåren hållits på bete, liar ett djur rivits. Förra året sköt ett björn jägarlag en best i Bodums trakten vid Flaggbergets fäbodrar. Eriksson har själv varit ute och tittat i markerna efter får dödaren, men aldrig lyckats få syn på honom. Han tror att attackerna mot fåren det mesta görs om natten och hoppas nu att lyckan skall stå jägarna bi. då björnjakten börjar den 1 september.

8/4 1949

Västra Ångermanland åter under snötäcke

Snöskovlarna har väl vid det här laget ställts undan för säsongen men befolkningen i Fjällsjö. Bodum och Tåsjö fick gå plocka fram snöröjnings redskapen på nytt för att bana väg i de blömassor som vräkte ned.

Det började snöa redan på morgonen och fortsatte hela dagen. Vid 20- tiden var snötäcket ett par decimeter tjockt. Det var idel blötsnö som föll. Sakkunnigt folk i Tåsjö säger att jordbrukarna bör hälsa nederbörderna med glädje. Det har nämligen blivit bart alldeles för tidigt i Ar och den snö, som nu kommit, blir ett bra skydd för marken.

Stölder bensinkort och pengar

Två inbrotts stölder förövades natten till i går i västra Ångermanland. I Bröderna Anderssons verkstad i Rossön kom tjuvarna Över ett kassaskrin Innehållande 800 kr i kontanter jämte kuponger för 496 liter bensin och i Bertil Anderssons diverse- handel i Västertåsjö bröt de upp en kassaapparat och tillägnade sig växelkassan på ungefär 90 kr.

I Bröderna Anderssons verkstad hade tjuvarna först försökt Öppna dörren med falsk nyckel, men den fastnade i låset och då hade tjuvarna i stället brutit upp en garagedörr på baksidan av huset och från garaget tagit sig in på kontoret. Där tog de ett kassaskrin, som en droskchaufför från Rossön hittade vid Mitallberget. 1.5 mil från Rossön. En del värdepapper, som förvarades i skrinet var då kvar. Butiken i Västertåsjö ligger intill vägen men ingen bor i byggnaden. Tjuvarna hade slagit sönder ett fönster på baksidan av butiken och tagit kassaapparaten in på kontoret, där de brutit upp den med en yxa. Polisen arbetar för fullt för att klara upp stölderna och man har även visse spår att gå efter.

6/8 1949

Rossötjuvarna fast efter våldsamt jakt

Stölderna i Västertåsjö och Rossön är nu sannolikt uppklarade. robbten i Uppsala grep nämligen i går under mycket dramatiska omständigheter tre Stockholms ynglingar i närheten av Sigtuna och man tror att det är dessa ynglingar, som gjort inbrotten i Västra Ångermanland.

Polisen i Uppsala upptäckte vid 7- tiden på tisdagen en stulen flott De Soto, som var försedd med falska nummerplåtar, i vilken ynglingarna befann sig. Dessa, som är bröder, hade varit obetänksamma nog att förse bilen med ett femsiffrigt nummer fast det i Uppsala län inte finns mer än fyrasiffriga. En polisbil tog upp jakten och farten var ibland uppe i 150 km. Efter fyra mils körning vid en smal bro räckte inte långt från Sigtuna körde ynglingarna genom ett räcke och där blev bilen stående.

Ynglingarna gav emellertid inte upp för det utan fortsatte till fots. När polismännen finkammade området hittade de ynglingarna gömda i en vassruga ute i en sjö. De hade stått i isvattnet långt Över knäna ganska länge och var därför så medtagna att de måste bäddas ned och få vila på polisstationen innan de kunde höras. Bilen, som de färdats i hade stulits i Saltsjöbaden. Ynglingarna nekade till att de gjort några inbrott, men polisen tror att de har åtskilligt på sina samveten, bl. a. kupperna i Västertåsjö och Rossön.

11/4 1949

BODUM.

Vid Bodums kommunalfullmäktiges senaste sammanträde blev det bl. a. omval av ledamöter och suppleanter i kommunens samtliga valnämnder. Revisorerna omvaldes också. Till sifter granskare att vid vissa tillfällen kontrollera under kommunen befintliga kassor utsågs Albert Eliasson, Näset. Skogsaccisfondens medel beslöts överföras till en fond för fastighetsförvärv. Till denna fond överfördes även kvarvarande medel från försäljningar av kommunens andel i fastighet i Backe. En elev vid Söråkers trädgårdsskola beviljades ett stipendium på 100 kr. och Ångermanlands dövstumförening ett anslag på 50 kr. Folkskolestyrelsens förslag till reglemente för fortsättningsskola samt ordningsstadga för Bodums skoldistrikt godkändes. Angående föreståndarinnans lön för ålderdomshemmet i Bodum i och för pensionsunderlagets fastställande segrade efter långvarig debatt och votering kommunalnämndens förslag med 9 röster mot 5, vilket innebar att normal-tjänstereglemente av den 2 juni 1947 skall gälla. Föreståndarinnan skall placeras i lönegrad 11 löneklass 12 och pensionsåldern är 60 år. Slutligen valdes till märke" gångsombud Olof Wermelin och till ersättare Karl Eriksson.

24/3 1949

OLLE

På Midvinterspel i Rossön

Det berättas att i Dalarna masar och kullor räknar tiden före och efter Vasaloppet ungefär som vi säger "en vecka före jul" eller "annandagpingst". Något däråt sker också uppe i Bodum där vinterns Midvinterspel är något av helgfirande för befolkningen. Man går man ur huse för att hälsa skidåkarna välkomna och för att se sina egna kämpa mot dem. Och att främmandet känner sig som hemma vare sig de bor på Östmans pensionat eller annorstädes, det bekräftade alla vi kom i kontakt med, och den som någon gång varit däruppe och tävlat han kommer också gärna tillbaka*

"Den lilla föreningen med de goda arrangemangen" Det rent organisatoriska vid ett arrangemang som detta blir också omfattande och det länder den lilla föreningen till heder att så friktionsfritt klara av det hela. Bara en sådan sak som inkvarteringen för större delen av de till Över hundralet uppgående deltagarna ordnades utan mankemang. Raka motsatsen mot den tävling i vinter där vi hade svårt nog att skaffa tak Över huvudet åt två löpare. En uppskattad detalj var också omtänksamheten med bilar som både hämtade och fraktade löparna till tågen.

"Våran Sigvard" Att Sigvard Jonssons Övergång till Kramfors var bittert för hemmaborna trots de framgångar Sigvard vunnit efter flyttningen gav speakern Sten Mårtenssons ord vid Sigvards start belägg för. "Hur mycket tidningarna skriver och Kramforsborna talar om Sigvard som kramforspojke. Så är och förblir han för oss våran egen".

"Jonsson skall det vara" På tal om Jonsson är det tydligt att man skall heta så däruppe för att kunna ta sig fram på skidor. Nu vann i äldre juniorklassen välväxte Åke. den 19-åriga skogsarbetaren från Kronby i Bodums utkanter. Han gör sin första egentliga säsong i vinter, var enligt Bertil Melin en av våra mest lovande påläggskalvar vid träningskursen i Rossön på förvintern och har sedan hunnit med att vinna i Österforse och Strömsund samt blivit femma vid DM i Väja. Att tredje pristagaren i juniorklassen också heter Jonsson styrker också det ovan sagda.

"Kommer ljusen från väster?" Västa Ångermanland har i stort sett varit jungfrulig mark när det gäller skidlöpare, men efter att ha sett den mängd av lovande pojkar från dessa landamären i söndags kan man med fog påstå, att det ser ut som om ljusen skulle komma från väster. Att som 23-årig Ingvar Eriksson från Junsele belägga tionde platsen före Sven Norberg är meriterande. Här har ledarna i Junsele en planta, som med lite bättrvård än som tidigare undfagnats deras löpare kan bli något Över det alldagliga.

"Pigga damer" Ett trevligt Inslag var damtävlningen, som samlat ett förvånansvärt stort antal flickor. Nog var på sina håll förträningen liten eller ingen alls. men vi såg inte till något som helst tillbud till kollaps och det är ju huvudsaken. Märta Östlund, Sandöbron. med stämplor på skidorna från DM. SM och Skidspelelen, vann förstås säkert, men tidsskillnaden till de Övriga var inte alls så stor som man kanske kunnat vänta*

Där sämjan är god Vådan av att lita på tidsuppgifter från åskådarna ute efter banan fick Axel Siden erfar.

Enligt uppgifter han fick låg han mycket illa till i förhållande till segraren Bror Larsson, slog därför av på farten och kom i mål slagen med endast två sekunder av Bror. Men Axel var den förste att gratulera till segern, och en stund senare hade Axel parkerat cirka fem kilometer från mål, där han med sockervatten styrkte kompisarna från Helgum, Långsele och österforse. Förunderligt egentligen detta med den goda sämjan mellan löparna i dessa tre föreningar.

VI kommer igen Till sist vill vi än en gång harrangera Rossöns IF för väl avklarade arrangemang och försäkrar att de nu i lugn och ro kan vila ut efter väl förrättat värv och vi, ja vi kommer igen nästa år igen.

P.S. Vår kända blygsamhet gör att vi omöjligens liksom kollega Lasse kan skriva något om dagens prestation. Vi tackar emellertid för den opåräknade uppmärksamheten och hälsar honom i vårt sällskap en annan gång, kanske redan om fredag i Ramsele?

D.S.

4/4 1949

25 man sysselsätts vid Rossö-verkstad

I den stora verkstads byggnad som Ångermanälvens Flottningsförening. planerar i Rossön, Bodums socken, för en kostnad av drygt ett par hundra tusen kronor är nu under uppförande, Det är Byggnadsfirman Hallström och Nisses ses som fått sig uppdraget anförtrott. Ett dussin byggnadsarbetare är nu i full verksamhet.

Verkstaden skall innehålla maskinverkstad» smedja, monteringshall, garage, matrum, tvättrum m.m. Vid verkstaden skall föreningen tillverka motordrivna bogserbåtar m.m. sådant som till rationell flottning - hör. C:a 25 man kominer att sysselsättas på verkstaden, som beräknas vara färdig den 1 september.

11/4 1949

Bodums barnavårdsnämnd

handlade vid sitt senaste sammanträde en del interna ärenden. Fem ansökningar om mödrahjälp beviljad» s med varierande belopp. Från barnavårdsman Gösta F. Cederborg förelag en avsägelse fr. o. m. Den 30 juni med anledning av hans avflyttning från orten. Ansökningen beviljades och till barnavårdsman i hans ställe valdes trafikbiträdet Sixten Jansson. Rossön.

Trafikolycka i Backe.

Fru Olga Wassner. maka till kyrkoherde Nils Wassner, Backe blev i lördags kväll vid 20-tiden, på landsvägen strax • utanför sitt hem påkörd av en personbil från Rossön. Fru Wassner, som gick i samma riktning som bilen körde, blev kastad till marken och förlorade medvetandet. Hon fördes i tillkallad ambulans till lasarettet där läkaren konstaterade att hon, förutom skrubbsår i ansiktet, erhölet en hjärnskakning varför hon fick kvarstanna på lasarettet. På bilen, som vid olyckan körde av vägen, uppstod inga skador.

11/4 1949

Sjukkasserölsen

Fjällsjö - Bodums erk. lokala. sjukkassa har hållit årsmöte, Styrelsen återvaldes och består av Edvin Eriksson, ordförande. Uno Persson. Anders Holmgren. Lage Öhman, Halvard Vesterlund. Otto Haglund; och Eugen Mårtensson. Revisorer "blev Knut Åkerström och Tage Almqvist. Som kassans ombud vid Västernorrlands centralkassas årsmöte utsågs Anders Holmgren och Halvard Vesterlund.

Av styrelseberättelsen framgick att medlemsantalet under året ökat med 133 och var medlemsantalet vid årets slut 1.608. varjämte 1.073 barn var sjukvårdsförsäkrade.

Kassasammandraget balanserar på 99.158:88 kr.. antalet sjukdagar hade varit 10.020 för vilka dagar sjukpenning utbetalats 11.160 kr.. i sjukhusvård hade utbetalats kr. 8.783:25 och i ersättning för läkarvård 6.873:57 kr., samt för Centralsjukkassans räkning 17,930:13.

25/4 1949

Lönade sig delvis att klaga

Länsstyrelsen- har nu meddelat utslag på de besvär som anförts av Johannes Sjölander i Bodum över det av Bodums kommunalfullmäktige förrättade valet av ledamöter i fattigvårds styrelsen.

Hr Sjölander yrkade upphävande av beslutet bl. a. med hänsyn till att ett av de åtta distrikt som kommunen var indelad i för fattigvårdens handhavde, skulle komma att sakna ledamot i styrelsen medan däremot ett annat distrikt skulle komma att få tre ledamöter. Vid valet utsågs också Anna Johansson som ledamot av styrelsen. Då någon titel inte var utsatt på valsedlarna kunde det, enligt hr Sjölanders mening, inte avgöras vem som valts då det finns två personer i Bodum som heter Anna Johansson.

I sitt utslag förklarar länsstyrelsen att den omständigheten att kommunen i fattigvårds hänseende skall vara indelad i åtta distrikt inte utgör hinder för kommunalfullmäktige att välja ledamöter oberoende av deras hemvist in- om kommunen. Besvären i denna del har därför inte föranlett ändring av kommunalfullmäktiges beslut.

Beträffande valet av Anna Johansson anser länsstyrelsen att det inte är otvetydigt vem som avses. På grund härav liar länsstyrelsen upphävt valet av Anna Johansson och återförvisat ärendet till kommunalfullmäktige för företagande av nytt val

19/8 1949

Bamse i Bodum

Att få se björn börjar nu vara en vardagen i norra Ångermanland. I förrgår när Jonan Oskar Jonsson i Grundsjö, Bodum. skulle gå för att humla kreaturen dök en stor bamse fram ur ett buskage endast ett fåtal meter från honom. Då nallen fick syn på Jonsson försvann björnen in i skogen.

2/5 1949

KOMMUNALNYTT

BODUM

Kommunalfullmäktige hade i går att ta ställning till kammarkollegiums begäran om yttrande beträffande vilket namn den genom kommunsammanslagningen bildade storkommunen Fjällsjö - Bodum anses bör få. Fullmäktige. i som alltid varit emot sammanslagningen. som berör två genom ett milsbrett skogsbälte avskilja

bosättningscentra. ansåg sig inte ha orsak att ta någon befattning med namnfrågan, då storkommunen bildas mot befolkningens uttryckliga vilja. Kammarkollegium får nu själv fatta avgörande i frågan.

Begärt förlängt tillstånd att utskänka pilsnerdricka tillstyrktes pensionat innehavare Gustaf Östman och slutligen beviljades 100 kronor till Ångermanlandsdagen på Skansen i Stockholm.

4/4 1949

BYASTAFETT I ROSSÖN

Byalags stafett var i går ordnad i Rossön. Sex lag ställde upp och Bölen lag I segrade Överlägset. Lagen bestod av en oldboys, en senior och en junior samt en dam.

Resultat:

- 1) Bölen i Bror Mårtensson. Margit Johansson, Bertil Johansson och Karl Mårtensson- 1.07.13.
- 2) Bodums lag I 1.15.01
- 3) Ön 1.16.45
- 4) Näset 1.18.26
- 5) Bölens lag II 1.19.25
- 6) Rossön 1.24.43

Bästa sträcktiden:

- Första sträckan: Bror Mårtensson 17.05;
andra sträckan: Margit Johansson 15.38;
tredje sträckan: Stig Ingelsson 18.10;
fjärde sträckan: Karl Mårtensson 15.41.

../5 1948

Bodumsbor biter till

Kommunalfullmäktige i Bodum höll i går extra sammanträde och gjorde därmed det uttalande i kommunsammanslagningens frågan som begärts. I yttrandet heter det bl. a.:

Bodum Fjällsjö eller Fjällsjö - Bodum var den stora frågan då Fjällsjö kommunalfullmäktige i går diskuterade vad storkommunen skall heta om Fjällsjö och Bodum blir sammanslagen. Som goda patrioter uttalade sig fäderna för Fjällsjö med förslaget Fjällsjö - Bodum i andra hand.

Om kmt trots bodumsbornas hundraprocentiga motstånd dömer att Fjällsjö och Bodums kommuner skall sammanslås till en kommun, har Bodums kommunal fullmäktige inget intresse av vilket namn den blivande storkommunen får,

3/5 1949

SNÖSLASKLOPP I ROSSÖN

Rossöns IF hade i går tränings tävling i terränglöpning. Banorna var tunga på grund av regn och det snöslaskade under tävlingen.

Resultat:

Seniorer. 5.000 m.:

- 1) Adolf Wiklund 16.27.5
- 2) Oskar Jonsson 16.49.0
- 3) K. G. Gjersvold 18.05
- 4) Paul Jönsson 19.36
- 5) Alexander Mårtensson 19,38
- 6),John Bryntesson.

Seniorer 2.500 m.:

- 1) Karl Mårtensson 8.27
- 2) Sven Wiklund 8.27
- 3) John Isaksson 8,43.
- 4) Werner Andersson 9.42
- 5) Pelle Westin 9,55
- 6) Bengt Eliasson 9.55

Juniorer 2.500 m.:

- 1) Rolf Börkman 8.42
- 2) Åke Jansson 8.45
- 3) Åke Bark 9.35
- 4) Bertil Johansson 9.42

Ungdomsklass 1,200 m.:

- 1) Lars Orell 5.13.

4/5 1949

Båt i Rossön flög i luften sjönk sedan

En båtmotor explosion, som lätt kunnat få allvarliga följder, inträffade i går vid Flottnings föreningens verkstad i Rosson. En arbetare vid namn Dan Danielsson var sysselsatt med att starta PH större motorbåt, då en luftklocka exploderade. Taket på maskinrummet flög till väders och glassplitter yrde vida omkring. Båtens botten sprängde också sönder så att den sjönk omedelbart. Danielsson, som kom undan med några mindre skador på ena handen, fick kasta sig hals Över huvud ur båten.

7/5 1949

SEXTOÅRING

Sextio år fyller om måndag fru SARA PERSSON. Nagasjön, Bodum.

Född i Mörtkull näset, Fjällsjö, och dotter till hemmansägare Elias Runkvist och näst älst i .syskonskaran, fick hon i tidig ålder börja delta i alla arbeten på sin faders stora jordbruk och om somrarna vara fåbodpiga långt från hemmet. År 1915 ingick hon äktenskap med den vitt kände föreningsbonden Petrus Persson i Nagasjön och blev husmor på hans stora jordbruk och det kallet var hon redan fullärd i. Mycket arbete har hon haft med resande, som skulle ha både mat och logi, och hos fru Persson trivs alla i hennes gästfria hem. Än i dag sköter hon sin gård med obruten hälsa. Glad och livad har hon jämt varit och deltagit glatt i sällskapslivet och tar sig gärna en svängom.

De semesterdagar fru Persson har tagit på dessa år. är säkert inte många men då så varit har hon inte legat och vilat sig utan gjort långa resor, helst till södra Sverige. Den dan bör hon val ta ledigt, för då kommer säkert uppvaktande från när och fjärran, skriver en meddelare till Nord -Sverige.

17/5 1949

Timmerflottningen i Rörströrmälven hade i går premiär. De första timmerstockarna passerade på aftonen förbi Rossön.

Scharlakansfeber i Bodum. Två fall av scharlakansfeber har inträffat i Bodum. De sjuka har förts till epidemisjukhus för vård.

23/5 1949

98,000 i statsbidrag till skola i Bodum

Bodums skoldistrikt föreslås av skolöverstyrelsen få statsbidrag med högst 98,000 kr för att uppföra den nya skolbyggnaden vid Nagasjötjälens skola. i Av beloppet avses 200 kr för inventarier till ett klassrum samt 3.800 kr för inventarier till gymnastik- och slöjdlokaler. De totala byggnadskostnaderna beräknas till 150.000 kr.

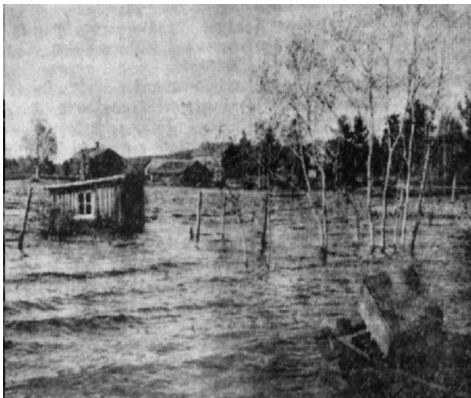
Byggnadsföretaget anses böra utföras omedelbart.

../7 1949

Tåget tände skogen i Bodum

Tåget från Hoting kl. 15,33 mot Forsmo antände i går strax före kl. 16 kronoskogen vid Miltallberget mellan Hoting och Bodum. I den hårda nordvästliga vinden och då stark hetta rädde förelåg verkligt katastroftillbud, särskilt som skogen på platsen står tät och kraftig. Branden upptäcktes efter några minuter av en banvakt. Folk kom snart till platsen och dessutom Bodums och Hotings brandkårer, vilka tillsammans efter omkring tre timmars intensivt arbete lyckats begränsa elden och avvärja faran. Ett område på 600 meters längd och 200 meters bredd avbrändes efter markytan.

Notiser

Så här ser det ut i Rossön för närvarande. Man är frestad att börja tala om en svår översvämning men så här brukar det faktiskt se ut vid den här tiden på året: tvättstugor och träd satta under vatten. Det har varit betydligt värre tidigare år.

Handlanden och kyrkvärden ABRAHAM ALMQVIST och hans hustru EMMA MARJA, f. Carlsson, firar guldbryllup om lördag .

13/6 1949

Kommunistreträtt i fattigvårdsstyrelse

Vid Bodums kommunalfullmäktiges sammanträde i går valdes till ledamot av fattigvårds styrelsen Johannes Sjölander som härigenom blev ordförande. Som bekant skedde en ommöblering i fattigvårds styrelsen i december 1948 när de konservativa och kommunisterna gick tillsammans och valde in en kommunist till ordförande. Den gamle ordföranden som är socialdemokrat har nu åter intagit sin plats.

13/6 1949

Kommunalt

BODUM.

Kommunalfullmäktige valde i går till ledamot i kommunalnämnden gårdsägare R. O. Eriksson. Till kommunalnämndens vice ordförande valdes Karl Jönsson. Till ledamot till kommitté för utredning ombyggnad av pensionärshem valdes Einar Mårtensson. Grundsjö byamäns anhållan om ett bidrag på 700 kr. för uppförande av samlingslokal bifölls. Två personer hade anhållit om stipendier för beivrande av folkhögskolekurs och yrkesskola. Dessa bifölls. Arbetslöshetsnämndens anhållan att kommunalfullmäktige måtte besluta att låta detaljplanera anläggning av vatten o. avlopp inom centrala delarna av Bodum samt att anvisa medel därtill bifölls.

Till entreprenör antogs Allmänhets ingenjörbyrå i Sundsvall. En kommitté bestående av Olov Vermelin och Karl Jönsson utsågs och den skall bevista sammanträdet med Kungliga Vattenbyggnadsstyrelsen och bevaka kommunens och jordägarnas intresse vad som gäller sjöregleringarna i Bodum. I fall det blev av behovet påkallat ägde de också rätt att konsultera expert.

Det förelåg en avsägelse från Gösta Cederborg av ledamotkap i kommunalnämnden och befattning som brandchef. Denna bifölls och kommunalfullmäktiges ordförande Olov Vermelin uttalade på fullmäktiges vägnar ett varmt, tack till hr Cederborg för hans insatser inom Bodums kommunala liv

13/8 1949

BODUM

Barnavårdsnämnden biföll i går nio ansökningar om mödrahjälp. till avgående barnavårds - mannen, folkskollärare Gösta Cederberg. om flyttar till Fotskäl i Västergötland. frambära ett varmt tack .v barnavårdsnämndens ordförande. kyrkoherde Tängdén.

27/7 1949

Regn behövs i Bodumsbygd

Det börjar bli kritiskt för potatisen. grönsakerna och grönfodret i Bodum. Under en hel månads tid har man inte fått någon väta från ovan. I grannkommunen har det duggat allt emellanåt, men skyarna har seglat förbi Bodum. Jordbrukarna skakar nu sina huvuden betänksamt och befarar det värsta. I dag på morgonen regnade det i Hoting men. Rossön fick inte en droppe. När man väntar på något gott... heter det, men tålmodet börjar tryta. nu för jordbrukarna i Bodum,

4/8 1949

Barmorskor försvinner

Medicinalstyrelsen har förordat att distrikt barmorsketjänsterna i Gullänget, Helgum och Rossön skall dras in. Bodums socialdemokratiska kvinnoklubb i Rosön hade protesterat mot landstingets beslut att företa indragning av Bodums barmorske distrikt och inrättande av ett barmorske - distrikt i Fjällsjö socken".

Styrelsen har med hänsyn till utredningen i frågan lämnat kvinnoklubbens protest utan avseende. Som skäl för indragningen av tjänsten i Rossön har bl. a. anförts den ringa, befattningen av denna barmorskans verksamhet. Vilket framgår av att antalet verkställda förlossningar endast uppgick till fyra under 1947 och till sju under 1948. övriga förlossningsfall syns i regel ha vårdats på anstalt. Slutligen har framhållits vägsträckan till barmorskans eller till lasarettet i Backe endast är 15 kilometer och att vägen dit är i fullgott skick.

10/9 1949

Hos STINA FLORSTRÖM i Rossön KVINNOR med ruter i

Hon kommer cyklande Portföljen dinglar på styrstången, men hon kör inte osäkert- Med kraftiga tramptag klarar hon backarna. Den grågröna dräkten Bitter välskuren på henne som på en officer, och hennes blick är »om fältherrens när han tar en titt på terrängen. Ansiktet är litet väderbitet, det mörka håret har små, små grå stänk 10/9 1949

Det är distriktssköterskan. Syster Stina Florström i Rossön, som kommer. Man kan inte ta fel på henne. Hon skulle kunna blanda sig med tusen människor, och har man bara sett henne en gång skulle man utan större ansträngning kunna upptäcka henne. Det riktigt lyser sjuksyster omkring henne, en neonskylt kunde inte säga mer än hennes friska utseende och glada ögon, en sjuksyster som blivit något av skogsbygdens hälsoapostel

Det är väl inte utan att det fortfarande finns en fläkt av romantik kring distrikts - sköterskans gärning trots att hon nu - mera oftare får åka välfjädrad droskbil än skidor och cykel när hon skall ut till sina sjuklingar.

Hon skall alltid vara beredd, hon har inga pass, inga bestämda tider, och för henne får det inte finnas något som heter rädsla

Stina Florström. som för 33 år sedan kom till Rossön. Hade väl inga särskilda förutsättningar precis för att hjälpa skogs bygdens människor, men hon hade en vilja som var okuvlig. Hon föddes i Ange, gick i flickskola i Söderhamn och sjuksköterskeskola i Östersund, men hon ville inte fortsätta på sjukhusen. Hon tillhör det slag av människor, som vill ha frihet och rymd omkring sig. som inte vill trampa korridor-golv men som kan gå miltals på obanade stigar

Stina Florström har nog egentligen aldrig funderat på varför hon blev sjuksyster. Hon kan inte riktigt förklara det. Och man gissar nog inte fel om det helt enkelt bara var så att hon valde sitt yrke därför att hon ansåg det naturligt. Jag har aldrig ångrat det, säger hon lakoniskt. Jag tycker jag är lika intresserad nu som när jag var elev.

Ja, nu är hon 53 år. Hon bor i en liten lägenhet ovanför kristidsnämndens expedition. under det sluttande taket står familjeporträtten snyggt och prydligt, ordnade lika ordentligt som man föreställer sig att hon lägger ett förband. Det är litet svårt att avgöra hur fäst hon är vid de sina, men hon skulle antagligen med lika stor känsla kunna sätta upp porträtten av varenda sockenbo. De är hennes barn på något sätt Alltid har de varit hos henne - eller hon hos dem - i något sammanhang.

Telefonen ringer. Syster Stina lyssnar ett ögonblick: - Ja, ja, hä på potatismjölet Adjö.

Hon omger sig inte med några krusiduller Nu var det fråga om nässelutslag. Ordinationen är enkel och klar Men hon försöker sig inte på några komplicerade saker. Hon vill bara vara den första hjälpen. Kanske lika ofta lyder ordern: - Ta ner henne!

Då är det lasarettet i Backe som får besök. Inget resonemang. Har syster Stina sagt alt det skall bära iväg till Backe så blir det så.

Många gånger är det heller inte annat att göra, och otaliga är de fall som hon hjälpt ner till läkarna.

- Jag har varit med när sjuklingar måste släpas och baras på bårar miltals från skogsbyarna, berättar hon, och själv måste jag ibland gå både fram och tillbaka. Fem mil gick jag en dag, men då var det inte utan att det kändes i benen

Hon berättar inte så särskilt gärna om sina strapatser, det är ju yrket, menar hon, och när hon bara klarat sig så är det inte mycket att orda om. Men livet har i alla fall stått på spel ibland:

- Jag trodde min sista stund var kommen en gång när en gubbe skulle skjutsa mig ut till en by. Det var en mörk höst- kväll, vägen var halkig och vi hade bråttom för att hinna fram i tid. När vi skulle åka över älven bar det sig inte bättre än att släden åkte ner vid sidan om brofästet - Älven låg Öppen, och jag måste säga att det kändes kusligt. Det räckte bara ett ögonblick - som tur var förstod hästen faran och tog ett ordentligt ryck och klarade både sig själv och oss*

Under syster Stinas första år i Bodum härjade tuberkulosen svårt, men nu har det blivit mycket bättre.

Att predika hygien och hälsovård anser syster Stina vara sin största uppgift Det har hon gjort under alla sina sjuksköterskeår, och nu på senare tid har hon fått tillfälle att ägna sina krafter ännu mer åt detta arbete

- Sju år har hon kvar till pensionen, och åtskilligt mer skall hon hinna med.

- Tiden har gått så fort, så fort, så jag vet inte vart den tagit vägen. Men dom har varit snälla här i Bodum, alla människor här tycker jag om.

Det förefaller också som om kärleken skulle vara Ömsesidig. Under syster Stinas litet sträva yta har bodumsborna funnit en människa med färg och gott hjärta - en kvinna med ruter

O r w a r .

25/10 1949

BODUM

Kommunalfullmäktige i Bodum - sammanträdde på söndagen. Till två elever, vilka besökt sommarkursen på Hola, utdelades stipendier. Intressenter i enskilda vägen Gullbergamyren—Sund beviljades 2,000 kr och intressenter i enskilda vägen Gårdvattenberg - Älgtjärnsberget 1.000 kr. Häradsskrivaren i Ådalen fögderi anhållan om befrielse från skyldighet att ha mottagning i Backe tillstyrktes. Till Ångermanlands turistförening anslogs för 1950, 200 kr. Vibidraga nämndernas åligganden från 1950 skall flyttas över på kommunalnämnden. En av polisman Gunnar Holmberg, Härnösand, konstruerad räddningsutrustning skall inköpas. En framställning om kommunalt lån på 7,000 kr avsågs.

Kommunalnämndens förslag till stat för kommande år fastställdes med utdebitering av kr 9: 35 pr skattekrona, en höjning mod kr 1:10. Staten balanserar på 456.722 kr, varav 211.825 kr skall utdebiteras. Vidare beslöts att göra framställning hos vederbörande myndighet om att planerade skolbyggnationer snarast måtte påbörjas.

— Kyrkofullmäktige fastställde på söndagen staten för kommande år. Sammanlagda utdebiteringen för kyrko- och prästlönekassan blir oförändrad eller kr 1:25 pr skattekrona. Vidare beslöts installera värme- och sanitära anläggningar i arrendator bostaden på kyrkoherde bostället samt att skogsaceisfonden skall överföra g för att bilda en kassaförslagsfond,

DAL

14/11 1949

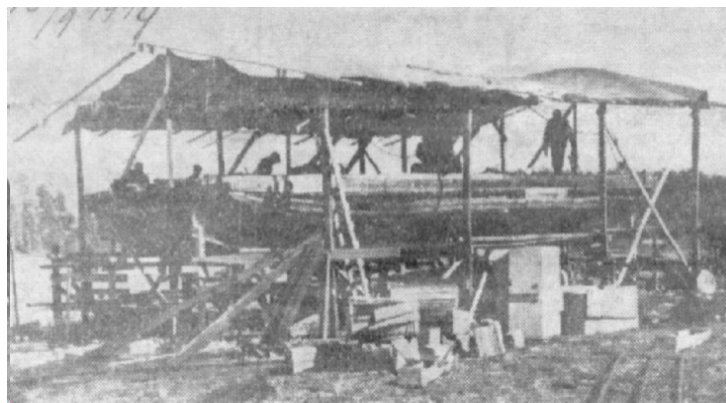
Bodumpräst predikade i väntsal

En ovanlig gudstjänst hölls på söndagen i Bosund, en liten järnvägsanhalt på banan mellan Rossön och Hoting. Gudstjänsten hölls i väntsalen i stationshuset av kyrkoherde B. Tängdén i Bodum. Högtiden hade kommit till efter önskemål från en familj, i Bosund. I närheten av stationshuset finns bara en familj, men Inom

Tåsjö socken ett gott stycke från Bosund bor ytterligare, fyra familjer på olika platser. Även dessa hade sökt sig till den unika gudstjänsten.

1949

Bodum får ny 12 tons färja till pingst

DEN VÄLKÄNDE båtbyggaren Kalle Sundin från Docksta arbetar nu för fullt tillsammans med några andra dockstabor i Bodum, som skall presenteras en ny färja till pingst. Därmed löses det gamla besvärliga problemet med färjan vid Näset på vägen Rosson - Strömsund. Hittills har man inte kunnat ta emot en lastbil med last, men nu blir det bättre om plats. Inte mindre än 12 ton kan den nya färjan bära, vilket betyder att man kan ta emot en fullt lastad lastbil eller 2—3 personbilar.

Fartygsinspektören från Sundsvall var nyligen och tittade på den nya färjan i Rosson, och om allt går efter beräkningarna blir det sjösättning första dagarna i jun!. Den nya färjan är byggd av trä med wiropel kopplat till motor på färjan. På bilden ses färjan, där den ännu så långs står på land i Rosson.

BODUMSBYAR FÖRSÖKER ORDNA NY BELYSNINGEN

Vid ett nyligen hållet sammanträde återupptog man frågan om elektrifieringen av byarna Brocksjö, Hälleby, Hällvattnet och Nagasjö i Bodums socken. Sammanlagt rör det sig , om ett femtiotal gårdar p& en sträcka av 25 km . räknat från utgångspunkten Stornäset i Tåsjö.

För flera år sedan gjordes utredning och kostnadsberäkning både helt och delvis på ifrågavarande område, men på grund av för högt enhetspris, kunde något statsbidrag inte beviljas.

Denna gång var emellertid sammanträdet deltagare ense om att inte låta sig slås ned av motgångar, varför man beslöt, att ånyo få till stånd en utredning, så de berörda byarna kan påräkna elektriskt ljus inom en snar framtid.

Vid sammanträdet fick man också ta del av ett svar på en skrivelse som tidigare ingivits till Föreningen för elektrifiering av landsbygden.

En kommitté på två personer, i vilken Petrus Persson och Magnus Olofsson invaldes, fick i uppdrag att upprätta nödigt arbetsmaterial, vilket sedan skulle överlämnas till .sakkunnig. Kommitterade skall sedan tillsammans med denne fullfölja ärendet tills resultat nåtts.

Intressenterna t elektrifierings företaget beslöt dessutom att bestrida de kostnader, som utredningen kan komma att dra. Skulle så erfordras skall kommitterade kalla till nytt sammanträde.

28/10 1949

Ingen arbetslöshetskris i Bodum

De ledande inom Bodums kommun har garderat sig väl för en kommande arbetslöshetskris. Skulle en sådan inträffa kommer man att tillgripa färdigställande av kommunens vatten- och avloppsfråga.

Kommunalfullmäktiges ordförande Olov Wermelin förklarade vid ett samtal med VA att man uppdragit åt allmänna ingenjörbyrån i Sundsvall att verkställa stakning och planering för en kostnad av 25.000 kr. Arbetet härmed har redan fortskridit så långt att själva renstakningen är slutförd och inom en månad väntas planeringsarbetet vara fullgjort.

Skulle en arbetslöshetskris inträffa är det ju väldigt behändigt att omedelbart kunna flytta över folket till vattenledningsknoget som bereder sysselsättning både en längre tid och åt många, förklarar hr Wermelin. Enligt preliminära kostnadskalkyler skulle färdigställandet av vatten- och avlopps nätet inom de centrala delarna av kommunen gå lös på närmare miljonen och det är ju klart att det är stora pengar för en så liten kommun som Bodum, men vatten försörjningen är ju ett viktigt kapitel och till stor välsignelse för landsbygdens befolkning förklarade han.

VA har även haft ett samtal med ingenjör Alfred Dahlkvist i ingenjörbyrån som berättar att man har hållit på en månads tid och att renstakningen är slutförd. Detta har utförts på ett område av två mil.

Första etappen skulle omfatta Bodums by, Rossön, Orrnäs, Ön och Älgön och vatten och avlopp för dessa byar beräknas preliminärt korta bortåt en miljon. Själva vattenförsörjningen är så gott som löst. På vägen Rossön mot Ön har vi träffat på en rullstensås där vi nu pumpar upp 4 sek/liter vilket skulle räcka att förse hela kommunen med vatten. Det enda bekymret vi har är att vattnet innehåller så mycket järn och mangan, men även denna fråga skall väl kunna lösas säger ingenjör Dahlkvist »om tillsammans med en kollega och tre hantlangare utför det förberedande arbetet,

KAMMARRÄTTENS förslag att Fjällsjö och Bodums kommuner skall slås ihop kommer knappast som någon större överraskning för de berörda parterna. Man har hela tiden haft på känn vart det lutade. Fjällsjöborna har ställt sig neutrala till projektet medan Bodum hela tiden kämpat emot. VA har kontaktat några personer för att höra deras åsikt om förslaget Kommunalkamrer Uno Persson i Backe anser sammanslagning vara enda utvägen. De båda kommunerna äro för små för att klara sig ensamma anser han. De största problemet vid en sammanslagning blir ju att få igång ett samarbete. Fjällsjö o. Bodum är ju ungefär lika stora varför styrkeförhållandet blir detsamma. Persson tror dock att när ---

28/11 1949

Bodum vill inte bli ”ockuperat” Klart besked vid mötet i Backe

Bodum- representanterna sparade inte på krutet när den föreslagna kommunsammanslagningen med Fjällsjö diskuterades på tisdagen. Inrikesminister Eje Mossberg flik säkert tydligt klart för sig att Fjällsjös nej var ärligt och uppriktigt menat Huruvida han fann argumenten mot en sammanslagning med Fjällsjö tillräckligt bärande återstår att se. Det verkade nästan som om han inte helt gjorde det vid sammanträdet som hölls på Fjällsjögården i Backe.

Landshövding Stattin ledde förhandlingarna, och övriga närvarande var förutom inrikesministern kanslirådet A. Tottie, kanslisekreterare G. Lundberg, länssekreterare S. J. Nilsson och länstrafikchef E. Olsson. Timrå. De båda kommunernas representanter

Bodum var från Fjällsjö kommunalfullmäktiges ordförande P. E. Persson, kommunalnämndens ordförande Karl Larsson och kommunalkamrer Uno Persson och från Bodum kommunalnämndens ordförande Olof Wermelin. Folkskolestyrelsens ordförande Alrik Olsson och hemmansägare Karl Jönsson.

Bodum har tidigare deklarerat sin inställning till sammanslagningen med ett rungande nej, och nu underströk man ännu kraftigare sin åsikt genom att placera några utropstecken efter nej et. Fjällsjö - representanterna hade mindre anledning att ta till några kraftord, och från det hållet blev beskedet ungefär detsamma som tidigare: ett jasad,

För långa avstånd. I en blivande storkommun Fjällsjö/Bodum ligger Backe bäst till för att bil centrum, och Bodums inställning mot sammanslagningen dikteras först och främst av att man anser att avstånden i den föreslagna, nykommunen blir för stora. Det blir för dyrt och för besvärligt för Bodum med Backe som centrum.

Ett annat tungt vägande skäl som fördes fram i diskussionen även från Fjällsjö - håll - var vissa farhågor om att samarbetet mellan de två sockendelarna skulle bli sämre än vad det nu är mellan Fjällsjö och Bodum. Den åsikten hade såväl hr Uno Persson som hr Wermelin.

- Blir det en härskande och tjänande kommun del då blir det säkert slitningar, tyckte den senare. Detta ville nu varken landshövdingen eller inrikesministern vara riktigt med på. och hr Mossberg såg frapperande troviss ut, när han talade om att han var säker på att de båda kommunerna skulle växa ihop och känna gemenskap ganska fort. Hr Wermelin svarade omedelbart med att kläda sig i en sentida gestalt av Thomas Tivlaren:

- Vi kommer generation efter generation att känna oss som ett ockuperat land. om det blir sammanslagning.

Hans två kamrater hrr Jönsson och Olsson var också eniga om den saken. - Ja, det kommer att ta mer än en generation, tyckte de.

Finna särskilda skäl? I ett tidigare skede av diskussionen gjorde statsrådet en liten "förutsättning för dagens övningar". Han upprepade att Bodum enligt riksdagens beslut är för folkfatligt för att bilda en egen kommun. Om det inte finns särskilda skäl som talar mot en sådan åtgärd så skall de mindre och svagare kommunerna slås ihop till större. Frågeställningen skulle alltså bli. ansåg han finns det sådana särskilda skäl för Fjällsjös och Bodums vidkommande?

Hr Olsson, som för övrigt var en mycket flitig talare, var med på noterna och avslöjade att han gjort en privat Gallup undersökning. Siffrorna som han därvid fick fram bevisade bl a. att bodumborna efter en sammanslagning skulle vara tvingade att göra resor på sammanlagt 9.000 mil om året. och det skulle kosta dem 9.000 kr. Det var resor till de kommunala myndigheterna som avsågs.

- Jag skulle t. o. m. kunna sträcka mig så långt att jag bara tar hälften av de 9.000 milerna, sade hr Olsson generöst, så har vi ändå kvar 4.500 mil. vilket är längre än vad ekvatorn är.

Om det nu berodde på att hr Uno Persson erinrade sig den där sanningen om statistikens lögnaktighet eller om kommunalkamrern i Backe tänkte på något annat skall vi låta vara osagt, men han protesterade i alla fall mycket bestämt mot hr Olssons siffror. - Kommer det så mycket bodumbor, då måste jag avsäga mig mitt uppdrag.

Statsrådet Mossberg hade även talande händer. Här begagnar han dem i "eftersnacket" med fr. v. Alrik Olsson, P. E. Persson, Karl Larsson och Olof Wermelin.

Mossberg rakt på sak Statsrådet förklarade emellertid att han förstod att Bodum ville ha fram att man anser att det redan nu är så långa avstånd inom kommunen att en ökning till centrum av 1.5 mil (vilket det blir vid en sammanslagning) skulle innebära en avsevärd belastning för invånarna i nuvarande Bodum. Hr Mossberg kastade i det sammanhang fram förslaget att kommunalkamrern en dag i veckan förlade sin verksamhet till Rossön.

- Är ni inte rädda för att bil; en ensam kommun med bara 1.700 människor, frågade han rakt på sak och påminde om att Bodum faktiskt minskat med 87 på de tre senaste åren.

Han spädde på ytterligare med att tala om att Bodum utan sammanslagning skulle bli den svagaste kommunen i hela länet med bara 23.857 skattekrönor. Den näst minsta bleve Ullånger/Vibygerå som i alla fall skulle nå upp till 43 000 skattekrönor.

Bodum förvarade sig emellertid inte vara ett dugg rädd och hr Jönsson parerade med att fråga vad kommunen eftersatt tidigare, eftersom man inte skulle få förtroendet att sköta sig själv även i fortsättningen.

Detta föranledde statsrådet att ge en klar tolkning av fakta.

- Orsaken till att småkommunerna skall slås ihop är inte något misstroende mot dem, Det är inte fråga om någon individuell utan det är en allmän erfarenhet att man bör göra kommunerna större. Större kommuner ger kraftigare kommunalt Hv och bättre kommunala initiativ.

- Utredningar har sysslat med saken svarade han, och riksdagen har antagit förslaget utan någon enda reservation från något enda parti. Men riksdagen har Öppnat en bakdörr genom att lägga till "om

Inte särskilda skäl föreligger", och det är därför som vi är här och resonerar

Sedan blev det så småningom Fjällsjös tur att träda fram. Statsrådet förklarade att Bodum fått börja därför att han väntat motståndet därifrån. Fjällsjös inställning visste han.

Fjällsjö längtar Inte. Och Fjällsjö intygade att man ställde sig neutralt. - Längtar ni att få Bodum frågade hr Mossberg. - Nej. svarade P. E. Persson, vi har nog tänkt oss kunna stå på egna ben vi också, I fortsättningen kom det fram att Fjällsjö Inte satte sig emot en sammanslagning. De båda skogssocknarna har många gemensamma frågor att lösa, och hr Uno Persson ansåg rent ut att Fjällsjö skulle tjäna på en sammanslagning. - Även om motståndet från Fjällsjö är kraftigt nu. så tror jag ändå inte att det råder någon skräck för en sammanslagning med oss.

Därmed var debatten slut. Hr Mossberg var nöjd med Informationerna. och hr Wermelin tackade statsrådet och länsstyrelsen.

- Hur det än går så är vi tacksamma över besöket, tyckte han. Före sammanträdet, som givetvis Inte orsakade något beslut, såg sig statsrådet och de övriga deltagarna omkring litet, och bl.a bilade man till Rörström och

besökte Ångermanälvensflottnings förenings verkstad som demonstrerades av inspektör Claes Andersson

Haroe

6/12 1949

Kommunister i Bodum ljuger om diskussion

Kommunisterna i Bodum har, enligt vad Nya Norrland erfar, utlyst ett diskussionsmöte till onsdagskvällen. Man sprider nu ut det ryktet i kommunen, att socialdemokraterna är Inbjudna och att partidistriktets ordförande riksdagsman Hjalmar Nilsson och redaktör Hugo Wingård i Nya Norrland där skall möta f. riksdagsman Axel Nordström i debatt. Detta är lögnaktigt

Enligt vad Nya Norrland inhämtat har någon inbjudan att delta i debatt icke tillställts Ångermanlands socialdemokratiska partidistrikt. Vad redaktör Wingård angår fick han först på måndagskvällen reda på, att kommunisterna gett spridning åt ett sådant rykte. Därför var han ovetande t o. m. om att något möte planerats.

Det är en rimlig begäran, att ett parti som inbjuder till politiska diskussionsmöten riktar denna inbjudan till partiets distriktsorganisation, något varom också Övriga politiska partier är ense och vilket alltid tillämpas. Dylig inbjudan brukar utfärdas 14 dagar i förväg för att ge tid till anskaffandet av talare.

I det här fallet torde det vara så, att kommunisterna vet med sig, att de inte kommer att få så värst stor publik till ett av dem själva anordnat möte. Man har därför svängt omkring sig med ryktet om socialdemokratisk opposition för att locka den publik, som eljest torde utebli.

Från socialdemokratiskt håll har vi emellertid ingen anledning att hjälpa kommunisterna till publik vid deras möten. Det är alltså förståndigast av vårt folk att hålla sig borta från mötet. Låt kommunisterna tugga sina teser i ostörd ro - det mår de bäst av i längden!

6/12 1949

Förstamajblomman i Bodum jubilerar

Den 6 december fyller förstamajblomman i Bodum 30 år. Bodums Första maj blomkommitté bildades nämligen den 6 december 1919. Den skulle ha till uppgift, att inom Bodums socken med medel huvudsakligen insamlade genom försäljning av förstamajblomman, söka bekämpa eller förebygga tuberkulos. Den första lokalkommitten bestod av följande fem medlemmar: Olov Pålsson, Orrnäs, Henrik Frost, Böle, Sundvis Andersson, Bodum, Erik Hedin, Rossön, och Emanuel Andersson, Ön.

Av 1920 Ars majblomma rekvirerades 2.000, varav 1629 såldes.;

Priset var då som nu 10 öre. Behållningen utgjorde första räkenskapsåret 132:33. Kassaboken visar, att försäljningen gick sämre de följande åren. År 1924 t. ex. sålde man endast 910 blommor, och behållningen stannade vid 66:15. Nu brukar det rekvireras 2500 små blommor och 100 stora för bilar och cyklar. Behållningen av försäljningen blev i år 236: 84. Vi säljer således mer än en blomma per invånare. Ett ganska gott resultat. Skolbarnen, särskilt de mindre barnen, brukar vara villiga och duktiga försäljare. Sålunda sålde en flicka i småskolans andra klass inte långt ifrån 100 blommor sistlidna vår.

Men majblommans hjälpverksamhet måste ju i alla fall bli ganska blygsam. År 1924, då man hade 511 kronor i kassan, började man med några små bidrag. Det var ett par barn, som utrustades för sanatorievistelse. Och en familj, säger kassaboken, hade fått 61 liter mjölk av majblomman — en förebyggande åtgärd alltså. Sammanlagt utbetalades 195 kr det året. Sedan har det varit litet varje år, ett par skor till någon, bidrag till en kostym med 50 kronor, eller en liten julklapp till sanatoriet. Sammanlagt har till dags dato i småposter utbetalats omkring 2.700 kr. Ett par hundra ha gått till Hotings dispensärs barnkoloni. Bankboken visar också någon behållning.

B. A.

80 ÅRING I BODUM

Åttio år fyller på måndag förre kronotorparen ANDERS GUSTAV ANDERSSON. Grundsjö. Bodum.

Han är son till framlidne hemmansägare Anders Anderson och född i Gårdvattenberget. Redan tidigt fick han ge alg ut och tjäna sitt bröd själv som bonddräng hos framlidne Sundkvist på Näset i Bodum. Där stannade

han i nio år. Därefter kom han till Näsströms. även på Näset, och i tre år stannade han där,

Under den tiden hade han träffat en flicka från Tåsjö med vilken han 1898 sammanlänkade sina öden.

Sedan bar det Iväg till Ramsele, där han var rättare i många år. Men han ville prova på även annat än jordbruksarbete och reste därför till Österforse fabrik. Där stannade han emellertid ej länge utan drog Iväg för att börja på Inlandsbanan som rallare. Detta var ett tungt men Intressant och lärorikt arbete.

Många är också de historier från denna tid som han kan berätta. Men jorden drog.

Han slutade som rallare och blev kronotorpare. Men torpet var alltför avlägset, så han beslöt att söka sig ett annat kronotorp och det är det som han nu bebor. men vilket han för ett tiotal år sedan överlätit åt äldste sonen

Åtta barn har sett dagens ljus i det Anderssonska hemmet. Så nog har det varit tungt Ibland att mätta alla munnar. Nu är dock alla ungarna flygna ur boet för många år sedan och makarna Andersson Bitter där nu ensamma och njuter en välbehövlig vila efter många strävsamma år. Pigg och kry är ännu den ungdomlige 80 - åringen; men det är synd att synen börjat avvika ty läsning har för honom alltid varit ett kärt nöje. Utan sysselsättning än han dock Inte. Oftast ser man honom på vedbacken, där han hugger sin ved och litet till om det kniper. Hans många vänner och bekanta Önskar honom all lycka på högtidsdagen, tillägger vår meddelare.

FEMTIOÅRING

I början av nya tiden fanns i Böle, Bodum, en åbo, som hette Olof Gcifvesson. Denne man är sannolikt stamfader för en numera mycket talrik släkt, och många ättelägget av den finns ännu i Bölc. En av släktena sentida ättlingar är fru LYDIA JOHANSSON, och hon fyller i dag femtio år.

Bland hennes förfäder har av gamla handlingar att dömd funnits många personer med ruter i. Och dagens jubilar vansläktas inte. Uppväxt som äldsta dotter i ett jordbrukarhem fick hon redan från barndomen lära sig» att livet till största delen består av arbete och Äter arbete. Hon var knappast mer än "lilljanta". när hon började vara i fåbodarna på somrarna och där fick ansvaret för alla sysslor. Och på den vidsträckta byskogens hjortronmyrar sprang hon då som sedan på lediga stunder. Döt fria livet i skog och mark har hon nämligen alltid varit tilltalad av. I övrigt hade hemmet mångahanda arbetsuppgifter.

När hon ingick äktenskap och blev husmor i eget hem hade hon således en rik erfarenhet i alla en husmors åligganden. Och hemmet har hon skott med den äran. För henne har det aldrig varit för sent eller för tidigt på dagen att hugga i med ett nödvändigt arbete. Och med rivande fart har det gitt undan med det hon gripit sig an.

Även om det ibland väl känts tungsamt, har svårigheterna inte rubbat hennes goda humör. De har ofta i stället avfärdats med ett skämt. Utan att eftersätta den egna gårdens arbete har hon därjämte räckt till för att hjälpa andra, i SLKF är hon intresserad medlem.

I sitt välordnade hem har hon Sörjt för att Rammal hederlig gästfrihet alltid rått Dit kommer nog också hennes vänner och grannar att ställa stegen idag för att önska lycka och välgång, skrives till Nord - Sverige.

75 - ÅRING I BODUM

Sjuttiofem år fyller i dag f. Post stations föreståndarn OSKAR NAESSTHÖM, Bodum.

Han av född i Bodum. Fadern var hemmansägare. Emellertid kom han inte att ägna sig åt jordbruket. Han genomgick först fem klasser i läroverket i Härnösand och sedermera Smedmans handelsinstitut i Stockholm. varefter han hade olika kontors anställningar. Under åren 1894 - 1901 Hade han sålunda anställningar hos Björknäs a-b och Björka a.-b.. varefter han drev egen handelsrörelse 1901 - 13. Därefter var han föreståndare för dåvarande Ångermanlands folkbanks kontor i Rossön under åren 1917 - 21 samt i Svenska handelsbanken till 1923. Desslikes var han poststationsföreståndare i Rossön under många av åren 1917.

N. har också tagits livligt i anspråk för kommunala uppdrag i hemsocknen. Sålunda var han ordförande i Bodums kommunalnämnd fattig vårdsstyrelse och hälsovårdsnämnd 1917 - 20. Vice ordförande i kyrkoråd och skolstyrelse 1912 - 35 samt ledamot av kommunalfullmäktige och vice ordförande i pensionsnämnden -

Sin högtidsdag; möter hr Nassetröm vid ovanligt god vigör.

75 - ÅRING I BODUM

Sjuttiofem år fyller juldagen kyrkvärden. f. handlanden ABRAHAM ALMQVIST. Rossön, Bodum, Född i ett enkelt bodumshem» aom' Ingalunda var välsignat med denna världens håvor. har jubilaren genom idogt arbete och redbar vandel skapat sig ett aktat namn och uppskattas långt utöver hembygden. Med ålderns självskrivna rätt har han för ett antal år sedan överlämnat affärerna i yngre händer, men när det gäller - såsom under beredskapsåren - står han ännu i som i "ungdomens vår". Som kommunalman har han utfört en bestående gärning och tecknat sitt namn i hemsocknens hävder. Han har tillhört kommunalfullmäktige, kommunalnämnd, skolstyrelse, taxeringsnämnd och är alltför kyrkvård och kyrkokassör. Särskilt de kyrkliga angelägenheterna har ägt hans varma Intresse, och på detta område har hans Insats varit av utslagsgivande betydelse. Under en lång följd av år stod han i spetsen för hemortens Evangeliska - fosterlandstiftelsen och misslons verksamheten har i honom haft en varm vän och aktiv medarbetare.

Som ett yttre tecken på den uppskattning han Åtnjuter bär jubilaren sedan sjuttioårsdagen Patriotiska sällskapets stora guldmedalj.

Hedersmannen Abraham Almqvist är en pigg och vital åldring, vare sympatiska personlighet skaffat honom enbart vänner,

Insändare: *Not. Sundvis Andersson var bra på att skicka in insändare om bygdens angelägenheter.*

9/5 49

Kring ett gammalt stridsäpple.

Herr Redaktör!

Först nu har en insändare från Sundvis Andersson i Hackås kommit mig tillhanda. Därför har svaret dröjt. Om Icke direkta frågor ställts, skulle jag knappast ha tagit tidningens utrymme i anspråk.

För historien är följande: Redaktionen av julboken "Från Ådalar och Fjäll" Önskade en artikel om kyrkans tältmakar gärning. Jag skrev en saklig redogörelse i största knapphet om kyrkans och plasternas insats i kommunalt liv och framskridande. Redaktionen hade nämligen önskat en trilogi om kyrkans tempelgärning. Kulturgärning och tältmakar gärning. en för en kyrklig julbok rätt naturlig sak. En tid därefter kommer i Jämtlands

Tidning en anonym Insändare. Som under sken av att ställa några frågor bl. a. önskar förhåna mig och min samhällsinsats i min församling (jag får väl åtminstone vara tacksam för att jag icke beskyldes för lättja utan snarare för alltför omfattande arbete!). Jag upptäckte omedelbart. vem som hade skrivit artikeln, vilket jag ju knappast kunde bevisa, då den var anonym.

Det förunderliga är. att man sitter i Hackar omkring 12 mil fågelvägen från Fors. och söker förlöjliga en samhällsinsats i en flammande socken, som man i bästa fall någon gång har genomrest Och som sköter sina egna angelägenheter rätt oberoende av Hackas. Om en person i Bodum t. ex. skulle skriva smådesskrifter beträffande samhällsinsatser i t. ox. Mö eller Anundsjö. skulle man bli häpen.

Beträffande mellan havandena mellan Sundvis Andersson och min nu döde fader måste svaret bli knappt. Tidningen skulle Icke läcka till. om jag skulle rota i gamla skolråds protokoll. min fars efterlämnade papper, anonyma för varje Initierad genomskinliga tidningsartiklar o. s. v. (Jag minns en tidningsartikel för en del år sedan, där en icke namngiven präst klandrades för att han i sakristian ca morgon rå- kat nämna för kyrkvårdarna det allmänna behovet av en tjur förening - en hel socken kunde omedelbart utläsa, vilken part det var, som skulle svärtas. Är det icke nog med grälet inom församlingen ? Varför skall insinuationerna också komma offentligt? Den artikel, på vilken jag nu svarar, har också typisk drag. Jag sågos ha mycket att bestyra om. särskilt utom det prästerliga kallet ". Finns inte något nyttigare att tala med än att från Hackås komma med slipade insinuationer om en som arbetar i Fors? Förborna får väl klaga!

Artikeln i J. T. är likadan. Smutskastning utan namn, genomskinligt hån utan uppgiven adress. Men Insinuationer, som klart förstås av många. Vem åsyftas med exemplet;" utan haft ett trögt arbets sätt. ändå haft både tid och Intresse för tidsödande arbete, som varken kunnat hänföras till hans andliga verksamhet eller tältmakaregärning?" För mig är saken klar. Hela artikeln är genompyrd av han och smädelse. riktad mot en hel kår men utan namn* Exempler äro genomskinliga, Det nyssnämnda gäller tydligen bilden av min far. Jag far också skäppan full, fast mitt namn icke nämner. Om en person vid 81 års ålder är frisk och kry, är glädjande. Vad folk menar, dvs. de c:a 100. som enligt den sista artikeln sysslat med åldern, är detta: vid 81 års ålder bör man ha hunnit den mognad och visdom, att man slutat med nitskriverier i tidningarna. Det finns något också - utöver all ironi över prästernas brister - som heter: ålderns värdighet.

Beträffande min "flyttning" av sockengränserna vilket knappast i högre grad hör angå Hackås. måste jag avstå från äran. Om Döda Fallet ligger i den socken, där jag är kyrkoherde, är mig tämligen likgiltigt. Att man ansett mig "synnerligen lämplig att ombesörja storstädningen vid nämnda fall, den åsikten har jag icke bett om. Men långt före 150- årsminnet. då jag skrev om saken, skrev nuvarande landsantikvarien dr Lennart Björkqvist. Östersund, i samband med förberedelserna för Östersunds - utställningen på förfrågan om fallets läge:"

.... får jag meddela, att detta, enligt vad jag Inhämtat på lantmäterikontoret härstädes, ligger inom Fors socken ehuru ganska nära Raguadagränsen." Brevet av den 9/2 1945 har jag Icke förut publicerat. VI få väl alltså utnämna Lantmäterikontoret och dr Björkqvist - i stället för mig - till en "modem Vild-Huss". Varför skal; man försöka vara spydig över en önskan att geografiskt fixera ett minnesmärke vid sockengränsen ?! Sådant kallas smuts.

Bispgården den 6 maj 1949 C. L. Sundström.

Ett tack m. m.

Det var med stor lättnad, som undertecknad, 81 år och 2 månader gamle f. d. skolläraren och klockaren. den 9 d:s läste kyrkoherde C. L. Sundströms insändare i denna tidning som svar på mina frågor, på vad satt jag under liden 1909—1949 skällt på hans fader, kyrkoherde L. O. Sundström. (Ordet skäll är från C. L. S—m). Svaret lämnas i tvenne punkter. Först talar tian om hur Bodums tjurförenings korta saga började, nämligen i Bodums kyrkas sakristia omedelbart före en högmässa, och förslagsställaren var tjänstgörande prästen, kyrkoherde L. O. S - m. Hade jag vetat, att samtalet var konfidentiellt eller hemligstämplat", skulle jag nog hållit tyst med saken. Till .sakristian måste jag i allt fall gå för att hämta psalmerna. Men låt vara att samtalet i sakristian var hemligt, inte kunde väl det, som sedermera upplästes från predikstolen, i samband med kyrkliga tillkännagivanden, angående tjurföreningens sammanträden och övriga angelägenheter. som jag klandrat mera an samtalet i sakristian, vara hemligt. I detta fall har jag skällt mest för att använda C. L. Sundströms satt att uttrycka sig.

men det tiger han med. Ja. jag tänkte t. o. m. att vid en biskopsvisitation anmäla kyrkoherden för tjänstefel men beslöt gå en annan väg. Har hjälpte ej annat än hån för att få slut på osmakligheterna, och detta gick bättre än . jag väntat. Det olyckliga med L. O. S - m var, att han trodde sig vara en praktiskt duglig person, lämplig till allt, samt att Bodum var mörkaste Småland, mitt i mörkaste medeltid. Andra fallet då skall skulle ha förekommit gällda mina i ord angående en kyrkoherde, som haft ett trögt arbets sätt o. s. v. Det är alldeles riktigt, att jag därvid syftade på L. O. S—m liksom även då jag skrev en insändare i Jämtlands Tidning under signatur 80- i ang lärare, för den 5 maj förra året. Vittnar kanske inte hans där omnämnda igångsatta klagopparat om i god tid och intresse för det, som i varken hör till en prästs andliga verksamhet eller tältmakaregärning, i så ar det besynnerligt. Eller kanske det hör till vissa prästers ämbetsplikt att förhindra brädbeklädnad av ett skolhus för att få det varmt?

Men förnämsta vittnesbördet om god tid ar nog. att han formligen gick omkring och bad att få utföra rena löjligheter såsom att förrätta en auktion Mikaelilördag, dit ingen kom utom han själv och hans intime vän, som själv kallade sig flottchef, o. s. v., m. m.

Kyrkoherde C. L. Sundström säger sig i julboken Från Ådalar och fjäll ha skrivit en saklig redogörelse om kyrkans och prästernas insats i kommunalt liv och framåtskridande. Om sa verkligen varit fallet hade från min sida ej ett enda ord blivit synligt i detta ärende. Men det var genom lovtalet över fadern och hans med "sanningslidelse skrivna protokoll o. s. v." som gjorde att jag ej kunde tåga. Sonens skryt över fadern var helt enkelt en fräck utmaning. Men klandra mig inte för min ålder. Bevisa att jag sagt någon osanning, då jag nu framträder öppet. Men ingenting synes passa. Skriver man under signatur kallas det skäll eller - smutskastning, framträder man

- Öppet, är man antingen för ung eller för gammal. Mellan vilka åldersår har man rätt att ha en åsikt och i försvara den? Då jag vid sekelskiftet började deltaga i det kommunala arbetet i Bodum, d. v. s. på t kyrk röstningens tid, var det de grötmyndiga, som satt i högsätet, och en bolagsfullmakt på fickan räknades likvärdig med ett avlatsbrev bland troende katoliker. Vid den tiden räknades jag för ung att opponera mig mot äldre sockenpampar. Kritisera mig gärna för mina åsikter, ty då kan jag försvara mig men inte för min ålder, som en högre makt råder Över, och inför vilken jag är tacksam för hälsa och krafter. Att tala om ålderns värdighet är endast att blanda bort korten. Kanske C. L. S—m därmed menar, att man på grund av ålder och sjukdom skall vara så skröplig att man säger ja och amen till allt vad en härsklysten präst behagar inbilla en? Jag känner till ett fall, då en präst trugade nattvarden på en sant troende person, som låg på sotsängen men minst av allt önskade nattvarden av den präst som utnyttjade hans hjälplösa belägenhet. Detta var endast en förberedelse till vad som komma skulle: prästens inblandning i den efterlevande systemens ekonomiska angelägenheter till förmån för ett par av plastens rika anhängare. Men då stötte han på motstånd, ty hon var ännu på benen, som man säger, och hade munnen i behåll och kunde bita ifrån sig.

Nu får khde C. L. Sundström sätta lämplig rubrik till nästa avdelnings punkt 1 och 2. Punkt 3 rubricerar jag själv.

1. Då khde L. A. Sundström år 1909 tillträdde sin tjänst, var jag lärarekårens representant i skolrådet, och biträdande lärare skulle utses för folkskolan. Kyrkoherden var nästan spökligt rädd för opposition. Starka personer är intresserade av motstånd, men med svaga är det motsatsen. Nu bröt sig meningarna, Ordföranden ville utse någon av inom församlingen tjänstgörande lärarinnorna, men flertalet beslutade annonsering. Mot beslutet reserverade sig ordföranden genom en lång skrivelse med följande slutkläm: (Justeringsmän var

Arvid Nässeström och Albert Jönsson). "Av det sagda synes mig framgå, att annonsering kräver kostnad och ger ingen nytta. Emot den smutskastning, isynnerhet mot en del av församlingens lärarinnor, som inleddes och fullföljdes isynnerhet av deras representant i skolrådet, tar undertecknad även bestämt avstånd. Bodum den 23 november 1914. Skolrådets ordförande. Framlämnad före protokollets justering. Arvid Näsström.

Med tillägg att det var undertecknad. som inledde denna s. k. smutskastning. Alb. Jönsson.

Att märka är att jag inte på minsta vis smutskastade någon av lärarinnorna, utan vad som sades om särskilt en av lärarinnorna och som möjligen var något förklenande, var uttalat av ledamot Alb. Jönsson. . Men Arvid Nässeström hade skrivit sitt namn och godkänt osanningen under det Alb. Jönsson protesterat och talat om som det var.

Det är på sådana och liknande , tråkigheter jag syftar, då jag i min insändare i J. T. n:r 100 förra året i yttrar om skolväsendet i Bodum:

"Ingen bör dock tro. att det varit tråkigt för den, som stått mitt uppe i striden utan tvärtom intressant.

Detta åtminstone så länge striden förts på hederligt sätt. Men då avvikelser därifrån förekommit, har det särskilt med tanke varifrån sådant kommit, väckt förstämning, förtrytelse och t. o. m. Modlöshet även hos den mest stridbare."

2. Jag hade tillhört den stora järnvägs kommittén från första början till slutet och dessutom varit socknens ombud hela tiden sådana någon gång inkallades. Just innan ärendet skulle avgöras i riksdagen slogs alarm, att man borde infinna sig i Stockholm för att införa riksdagsmannen framföra sina önskingar. Denna gång hanns ej att sammankalla en stämma för ombudsval, men jag for ändå. Ävensom en kyrkvärd och en nämndeman.

Då jag sedan för stämman framlade räkning för havda kostnader, däribland resa enligt andra klass samt andel i hyra för sammanträdeslokal. protesterade kyrkoherde Sundström mot likvidering och sade bland annat, "att han tyckte sig ha hört av mitt resällskap, att jag åkt tredje klass, Nämndemannen och kyrkvärderna var ej närvarande, då detta yttrades men sade sedan, att vi alla åkt andra. De hade ej heller sagt till kyrkoherden att jag åkt tredje, utan detta var ett rent påhitt av församlingsherden. Med stort besvär måste jag anskaffa bevis från ett par bekanta jag sammanträffade med i andra klass under resan, att jag åkt andra klass. Av Bodums kommun fick jag aldrig betalt för min fordran, utan Kramfors a.-b. gjorde mig skadelös. Nu kan man komma med förslag till rubrik över dessa två punkter.

3. Några pojkar hade övat snatteri i en illa slängd handesbod. Jag sammankallade dem till förhör, och det var en lätt sak att få saken utredd. Av allt att döma var en gosse, boende i närheten av handelsboden, ledaren, och han var son till en skogstjänsteman. som brukade hjälpa kyrkoherden rösta mot anslag till föreläsning - föreningen. Jag tror också, att han redan då var ledamot av kyrkorådet. Vid förhöret satte jag upp fullständigt protokoll med tydligt angivande av de skyldiga, vilket Överlämnades till barnavårdsnämnden. som omedelbart behandlade ärendet. Då jag sedan hos kyrkoherden bad att få se protokollet, sade han att det ännu inte var justerat, men jag fick ändå se det. Då befanns att faktorssonens namn eller ledaren var utelämnat.

På min anmärkning kom namnet dock dit ovanför raden, där det bör finnas än i dag. Jag är fullkomligt säker på att om jag ej kommit dit. hade protokollet blivit justerat i sitt ofullständiga skick, och om jag sedan gjort anmärkning, hade ordföranden skjutit skulden på justeringsmännen. Här återigen exempel på en svag präst. Malicen säger t.o.m. att det var gossens fru moder kyrkoherden varit mest rädd för. Och så rubriken?

Hur skulle det t ex. vara med: Stackars präst!

Uppmaningen att sluta med detta skäll, som kyrkoherde C. L. Sundström kallar det i sin förra insändare och låta hans fars aska ligga ifred på kyrkogården, vill jag besvara med också ett råd till honom själv: Tag denna sak lugnt, vilket torde bäst gagna eder själv den avlidne och även kyrkans sak och överlämna åt den allsmäktige att på yttersta dagen, som Ni så vackert talar om i artikeln, bedöma om samtliga protokoll var "omsorgsfullt och med sanningslidelse avfattade." Anteckningarna i Livets bok, Som slutorden i eder artikel talar om, torde inte till alla delar stämma med en svag människas och partisk sons omdöme om sin far.

Som avslutning drar jag mig till minnes en skidring, där studenthumorn och studentelakheten i förening vid en begravning satte ihop en vers av innehåll, att kyrkans funktionärer hade ett lättsamt göra med att förrätta sin tjänst, men att änglarna hade en vida svårare uppgift "att dra den avlidnes själ till Abraham opp."

Rosshagen, Hackas, den 13 maj 1949.

Sundvis Anderson.

Svar till Sundvis Andersson i Hackås

Det har nedan urminne tider ansetts tarvligt att offentligt smäda död man som icke kan försvara sig. Få torde de vara. troligen Icke en enda som om 20 år skulle smutsa ned sig själva med att i tidningar skälla på Sundvis Andersson, om han låg i graven. Snarare skulle man acceptera ett uttalande om död man, att han t. ex. hade någon god egenskap - eller utfört något gott, t.ex- undervisat bra. Man plägar bland vanligt hyfsat folk lämna de döda i fred. Vissa anklagelser mot min döde far i Nord - Sverige berör händelser för många, många år sedan. om vilka jag saknar kännedom. Jag vet Icke motiv, icke tankegång. Icke sanningen om saken. Jag: kan icke som son utreda, den. Och den anklagade är nu i aska i urna. Kan icke hans minne få vara i fred? Han Kan

Då jag skrev den lila artikeln i Ådalar och Fjäll om prästernastältmakargärning tog jag icke som inledande bild något helgon eller någon fullkomlig. Jag tog bilden om min döde fars insats i tjäns. Jag vet bättre än Sundvis Andersson hans begränsning. Han var Icke mer än människa med sina egenheter. Har rättskänsla var mycket stark. I artikeln har jag: Icke uttalat ett enda ont ord. Icke en enda sårande stavelse om någon enskild. bara sagt några vackra ord om en död. Ar det Inte roligt, att en son nu - liksom i så oändligt många fall i världslitteraturen - säger några vänliga ord om sin far! Men detta retar så. att skälet nu faktiskt övergått till ren smädelse mot död inan. som anklagan för gamla, klandervärda gärningar! Den son. som Icke tar sin far i försvar, om håna samvete bjuder det, är också rätt torftig. Jag bad. att Sundvis Anderson skulle sluta med skälet Sista artikeln utgör, I stället för ett slut. en ytterligare anhopning av skäll och motivering av skäll

Sundvis Andersons artiklar utgör ett normalt men originellt exempel på vad psykologerna kallar komplex bildning. Om en människa Icke når den maktställning som hon drömt om. Upp uppstår en indre sjukdom, en bitterhet, som slår och sparkar mot alla, som förmenas ha stått i vägen. sjukdomens förlopp förstår man mycket lätt. Man upphöjs själv och får tröst, om man kan besudla i andra. Men jag: förstår icke att även de döda måste sparkas. De flesta i artikeln nämnda är döda.

Beträffande min egen person och gärning: mig vetandet har Sundvis Anderson intet uppdrag av någon att vara visator. Det räcker med övriga domare. Jag tror, att det är närmare 20 år, sedan vi såg varandra. Spydigheter bör vara ovärdigt en gammal man. Bäst är att var och en av oss sköter sitt. Jag har icke börjat som någon angripare. Märk väl också att jag icke mod ett ord svarat med samma mynt: att börja klandra Sundvis Andersson i lärargärning i Bodum! Som jag har kännedom om. "Anteckningarna i Livets bok som ni nu också skriver om. Lärer inte göras av Sundvis Anderson, varför vi överlämnar dem till en högre makt.

Bipsgården den 28 maj 1948. C. L. Sundström

DÖDSFALL:

Erik Hedin, Bodum, har avlidit 70 år gammal.

Den avlidne var en av pionjärerna inom arbetarrörelsen i Bodum och har varit medlem av arbetarkommunen sedan 1913 och var med om de hårda kampåren, då de till arbetar- och fackföreningsrörelsen anslutna ansågs som mindervärdiga individer. Vid bildandet av avdelning I av Svenska skogs» och flottningsarbetareförbundet 1918 Ingick också Hedin som medlem. Hans medlemsnummer var 3. Han erhöll vid konferensen i Vilhelmina distriktets medalj för god och trogen insats. I Bodums avdelningen var Hedin sedan flera år tillbaka hedersledamot. I sin krafts dagar togs Hedin tack vare sin hederlighet och rakryggade personlighet i anspråk för en lång rad av förtroendeuppdrag i kommunens tjänst. Han var bl. a. mångårig ledamot av kommunalnämnden, fattigvårdsstyrelsen, taxeringsnämnden och brandsynenämnden.

Han var också i många fall förordnad som barnavårdaman. När det blev tal om att Bodum skulle ha en kooperativ affär var Hedin en av initiativtagarna och var medlemsråd och kassakontrollant i föreningen. Inom arbetarnas sjuk- och begravningskassa nedlade Hedin under alla år ett gediget arbete. När sedan sjukkassan uppgick i Mellersta Norrlands erkända sjukkassa stod han fortfarande kvar som kassör i avdelningen. Erik Hedin efterlämnar minnet av en god kamrat, gedigen personlighet, som på alla områden strävade efter att göra sitt bästa* Han sörjas närmast av hustru och två söner.

14/1 1950 SLKF

BODUMS - AVDELNINGEN

hade den 5 d:s årsmöte i Bygdegården. Års- och revisionsberättelserna godkändes och ansvarsfrihet beviljades styrelsen.

I 1950 års styrelse valdes: ordförande Hilda Vesterlund. Vice ordförande Lydia Johanson, sekreterare Anna Flodin, vice sekreterare Amalia Person. Kassör Göta Mårtensson. Revisorer: Sara Andersson och Julia Sefflin.

Som pressreferent valdes sekreteraren. Ombud till distriktsstämman: Sara Anderson, ersättare Göta Mårtensson. Till ledamot i LP:s avdelning styrelse utsågs Etta Eliasson och i SLU.s Julia Sefflin. Som semesterkommitté valdes Göta Mårtensson och Lydia Johansson.

En räkning från valfonden godkändas till betalning. Mötesdeltagarna beslöt att köpa ett halvt dussin handdukar samt gardiner till Bygdegården; detta fick Göta Mårtensson i uppdrag att verkställa. Hilda Vesterlund inbjöd till en arbetsafton onsdagen den 22 d:s; då skall vi fälla och märka; så de som är villiga till detta arbete, glöm inte onsdagen den 22!

Några av våra medlemmar, som tyckte vara för gamla att bevista våra möten, har sänt en penninggåva till föreningen; till dessa riktar föreningen ett varmt tack för visat intresse.

Nästa ordinarie möte hålles första söndagen i april i Bygdegården. Drives till Nord - Sverlge.

50 år fyller Kantorn och folkskolläraren i Dals församling Folke Hallström, Kyrkdal.

Kantor Hallström är född i Bodum. Efter avlagd folkskollärarexamen vid Luleå folkskollärarseminarium erhöll han plats som lärare i sin hemsocken. Något år senare valdes han till kantor Flällfors församling i Västerbotten där han tjänstgjorde i 12 år, därfem år som Överlärare. Därefter flyttade han till Öjebyn (Piteå landsförsamling och 1945 sökte och erhöll han plats som kantor och lärare i Boteå församling. Efter ett års tjänst där kom så Folke Hallström till Dals församling.

FOLKE HALSTRÖM

Under den relativt korta tid jubilarerna haft sin verksamhet förlagd till Dal har han gjort sig känd som en mycket framstående lärare och en god kyrkomusiker. I

Mars 1950

Fria uttalanden

Brev från Bodum

Undertecknad instämmer i hr Wermelins uttalande i en ortstidning för en tid sedan angående regeringens beslut om kommunsammanslagningen.

Vi Bodumsbor blev besvikna över detta regeringens beslut. Vinner vi något på detta? Jag tror det inte, har ej de ledande inom respektive kommuner någon som helst talan i denna fråga. Bestämmer vi inte själva över våra hem och vår egen kommun? Är vi inte fria svenska medborgare? Bor vi inte i ett fritt land? Har vi inte gjort vår plikt till både stat och kommun? Har vi inte röstat gemensamt, både arbetare och bönder, för att få in dugande män att föra folkets talan och göra det bästa för hela svenska folket? Varför har ni ej någon som helst bestämmanderätt?

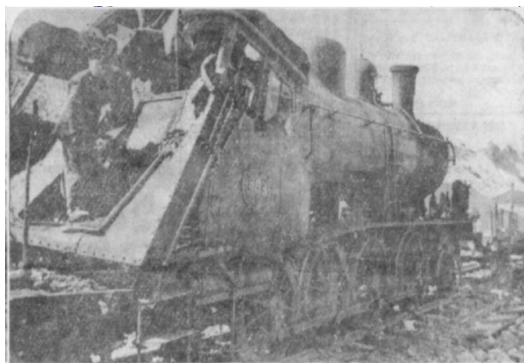
Nej, vi har bara skyldigheter, men inga rättigheter. Varför flyr all den dugande arbetskraften från Norrland? Jo, därför att dessa ungdomar har ingen som helst utkomst här. Hur skall det gå för de gamla som lämnas kvar? Kan dessa gamla sköta sina jordbruk? Kan dessa gamla hugga och köra timmer åt de stora träbolagen? Vad blir lösningen av detta till sist? Jo, det skall jag svara på. När dessa gamla blir orkeslösa och sjuka, finns ingen annan utväg än ålderdomshemmet. Kan ingenting göras åt detta? Varför ökar skatterna, varför ökar priserna på allt man skall köpa? Varför skall arbetspriserna sänkas? Varför ökar statsskulden för varje år snart? Varför måste vi ha kaffet ransonerat? Ja, det talas om brist på dollar, det vet man nog, man var ligger felet?

Görs ingenting åt massflykten från Norrland, blir Norrland ett enda fattighus. Varför är det brist på arbetskraft? Jo, de gamla är utslitna, och de unga reser till storstäderna och fabriker. Det blir bara gamla kvar. Så får man alltid höra, att man håller sig 20 och 25 kronor om degen, men man får ingenting för dessa pengar, det är så dyrt allt man skall köpa. Jag började i skogen när jag var 13 år, jag följde far i skogen, när kvällen kom hade far huggit 50 stockar och efter 5 öre bit blev det 2:50. Detta var ej mycket att leva för 4 personer, men då fick man mycket för pengarna emot nu. Nu är jag 65 år, så nog vet jag vad det vill säga att träla i skogen.

Nils Johansson,
skogsarbetare.

2/8 1949

Godståg mot gruståg.

Två talande bilder om tågolyckan vid Blåtjärn, Rossön på måndagen

I måndags vid 15 - tiden körde ett extra godståg, som var på väg från Långsele till Hoting, vid Blåtjärns grustag på linjen Backe - Rossön på ett lastande gruståg. Godståget, som saktade farten in på växeln, rände på gruståget och träffade en manskapsvagn, som var kopplad framför det stående tagets lok. Av kollisionen trycktes manskapsvagnen in och spårade jämte de båda loket och ett par godsvagnar ur. Personalen på godstågets lok - eldare Olle Karlsson från Långsele fungerade som förare, assisterad av en eldare - räddade sig genom att hoppa av. Grustågets lok var obemannat, men i manskapsvagnen befann sig banarbetare, som kom undan utan en skråma, ehuru tämligen omskakad. Då olyckan hände på ett sidospår för gruslastning blev banans huvudlinje inte blockerad utan trafiken kunde pågå normalt. Orsaken till olyckan får tillskrivas en fel ställd växel och för sakens utredning reste i går kväll en undersökningskommission från Ånge till platsen. Räjningen på olycksplatsen pågick ännu i går kväll och för att lyfta de urspårade loket och vagnarna dirigerades red?" natten mot tisdagen SJ:s stora hjälpvagn från Ånge till Blåtjärn.

11/2 1950

Ny stävkonstruktion finsess på båtprodukt från Rossön

- Från Nya Norrlands utsände Lage Bengtsson. -

Här ses fr. v. K. G. Sköld Erling Karlsson och W. Sköld i arbete med en av båtarna.

Utanför en längre enplansfastighet i Rossön låg ett tiotal nya fernissade, blankt skinande båtar, täckta av ett tjockt lager snö. Tystnaden i omgivningen bröts av det Jämna surret från en kap. Det behövdes alltså inte så stor gissningsförmåga för att räkna ut att Rossons båtindustri dvaldes innanför de lyckta dörrarna. Men dörrar är till för att öppnas, vilket också gjordes. William sysselsatta med att nita samman fogarna på en större eka, och vid ena långväggen låg ett par motorbåts skrov upplagda.

- Vi var anställda på fabriken tidigare, berättade hr Karlsson under en paus i arbetet, men från den första oktober i fjol övertog vi ansvaret själva, och efter allt att döma, tycks det gå ganska bra. Hittills har vi inte haft några svårigheter med avsättningen. Våra största kunder just nu är vattenfallsstyrelsen och Indalsälvens flottningsförening, vilka tar hand om praktiskt allt vi kan producera. För att förbilliga omkostnaderna, lägger vi upp tillverkningen i serier, fortsatte hr Karlsson. Just nu har vi lagt upp en tillverkning på 60 ekor, som - om beräkningarna håller - skall vara färdiga om knappa två mån.

Ny stävkonstruktion uppskattad finsess De driftiga båtbyggarna är också smått uppfinnare, och som resultat av sina funderingar, har de fått fram en ny konstruktion på stäven till motorbåtarna.

- Inom andra båtfabriker brukar man använda sig av krokigt växt virke, berättade hr Karlsson. när det gällt själva stäven. Detta tyckte vi ställde sig mer än besvärligt. Först och främst stal det en massa tid, när man skulle leta reda på lämpligt virke, och dessutom hade det s. k. naturkrokiga virket den olägenheten. att det gärna vill slå sig.

För att komma bort från dessa olägenheter, räknade vi ut ett nytt system, som i korthet går ut på, att vi limmar och pressar fram stävmaterialen. Att vår konstruktion håller, har vi redan. kunnat konstatera, vilket givetvis är det viktigaste. . .

Båten torkas innan den nitas En annan procedur i tillverkningen, som också funnits vara till fördel, är att varje båt torkas. Innan vi nitar den. Detta för med sig. att båten är absolut tät, när den sätts i vatten, och dessutom om möjligt blir ännu tätare, när den användes.

Allt detta är sådana detaljer, som vi hoppas skall föra det goda med sig, att vara båtar blir kända för att vara kvalitet alltigenom, förklarade hr Karlsson.

Medan vi gått omkring och tittat, hade emellertid de båda bröderna Sköld inte varit överksamma. Tvärtom hade båtskrovet, som de arbetade med, tagit allt mer bestämd form. Nithammare och andra verktyg ekade genom lokalen. Och ett stycke hade avverkats på 60 - båtsseriena fullbordande.

Allt virke, som går åt, köper man upp, och förutom den nödvändiga bandsågen, har man tillgång till en kombinerad snickerimaskin som innefattar både fräs och klyv.

Rossöns båtindustri har mänskligt att döma framtiden för sig. En Industri, som framförallt lägger an på kvaliteten, har aldrig svårt att bli av med sina produkter.

21/5 2950

Sammanlagen sorgebud för socknen Fjällsjö är optimistiskt

ÖVERALLT I BODUMS SOCKEN vajade flaggorna under måndagen på halv stång. Orsaken till denna kommunsorg var meddelandet om kommunsammanslagningen med Fjällsjö. Man ville ge uttryck för sin bitterhet och känsla, som gripit envar, ty man hade tydligen aldrig drömt om att statsmakterna så skulle gå emot folkets vilja, när de mycket väl fått klart för sig att sammanslagningen med Fjällsjö var det sista bodumsborna åstundade, Bodumsborna formligen sjuder av ilska och kallar sammanslagningen för dålig demokrati. Ja. man går t. o. m. så långt bland de styrande kommunalmännen att man nämner ordet diktatur. Kommunalfullmäktiges o. kommunalnämndens ordförande Olof Wermelin anser t o* m. att man gått ifrån själva grundlagen, vari står skrivet någonting om: "Ej må kungen någon mot dess vilja tvinga", och skolstyrelsens ordf. folkskollärare Alrik Olsson är icke mildare i tonen, ty han förklarar, att det inte längre finns någon partipolitisk oenighet inom Bodum på grund av detta beslut. Alla som nått mogen ålder och kan tänka klart anser beslutet som rena nonchalansen mot folkets vilja.

I Fjällsjö tar man däremot saken med knusende ro och uttalar sig försiktigt samt anser att man med litet god samarbetsvilja så skall det hela gå bra och att fördelarna uppväger nackdelarna, VA har vänd sig till en del kommunalpampar inom Bodum för att pejla stämningen och så här låter det fritt ur deras hjärtan:

Olof Wermelin: Visst flaggar vi på halv stång, ty trots hundraprocentigt motstånd mot sammanslagningen med Fjällsjö har det blivit så bestämt att de båda kommunerna skall slå ihop sina påsar. Såsom vi har stridit för denna sak borde man ha tagit hänsyn till folkets vilja. Tänk vilken otymplig kommun det kommer att bli. Tidigare har vi haft dåliga kommunikationer och utbyarna har i generationer varit utan väg och nu skall man förlägga den kommunala förvaltningen en och en halv mil ännu längre bort. Har man ingen förståelse för de stora avstånden. En folkskollärare från Göteborg berättade om en kommunsammanslagning av sex kommuner med en areal av 32.000 hektar och detta kan ju anses berättigat. Här i Bodum har vi 64.940 hektar och sedan tillkommer sjöar som också upptar ett stort område.

Vi har anfört rena sakskälen hos de olika instanserna, som uppvaktats i saken, men ingenting har hjälpt. Statsrådet Mossberg har lustigt nog i sitt statsrådsprotokoll anfört, att för undvikande av irritation och större olägenheter borde hänsyn tas till samförståndet de berörda kommunerna emellan, men det tycks man ha totalt glömt bort vad som beträffar, I grundlagen står, om jag inte minns fel:

"Ej må kungen någon mot dess vilja tvinga". I alla händelser anser jag det' vara en dålig demokrati. Något som förefaller besynnerligt är att våra riksdagsmän inte sagt ett ord i saken. När jag frågade en av dem förklarade han, att han trodde kommunsammanslagningen gällde småkommunerna söderut, mön man tycker, att riksdagsmännen borde kunna läsa innantill eller åtminstone veta vad de själva beslutar.
Landshövding

Stattin yttrade vid ett sammanträde. att om någon kommun skulle få dispens, så vore det Bodum. Vi är här inom Bodum förbittrade och anser, att man inte tagit någon hänsyn till folkets vilja.

Fatigvårdsordförande Johan Sjölander: Vi har sorg i dag i Bodum och därför flaggar vi på j halv stång. Man har sagt, att det skulle tas hänsyn till folkets vilja. men vart tog den hänsynen vägen. Särskilt tråkigt anser våra pensionärer att det hela är, ty de har det bra ordnat. Nu skulle även Fjällsjöborna vara med och bestämma och då befarar de, att det inte skall bli samma omtanke om dem. Men vi får ju förstås någon ledamot med i fattigvårdsstyrelsen, så fullständigt har väl inte diktadurfasonerna sopat bort bodumsledamöterna.

Hr Alrik Olsson: Hela dagen har flaggorna vajat på halv stång, men just nu när solen gick ned så halades de. Det känns verkligen bittert och Jag för min del har aldrig trott på denna kommunsammanslagning. När hundra procent av Bodums befolkningen, eller rättare sagt varenda en som nått mogen ålder, är emot sammanslagningen, förefaller det underligt det hela*. Jag har bott i Bodum i 20 år och känner förhållandena och vi har det bra ordnat på alla sätt och nu blir sammanslagningen slutklämmen på det hela. När man möter folk, så säger de så fula ord, att de inte lämpar sig för tryck eller också gnistrar de av ilska. Regeringen har tydligen tagit större hänsyn till vad länsstyrelsen haft att säga än vi har i Bodum, som känner förhållandena. Men det blir ju som det blir, när potentater i länet skall ordna kommunfrågorna.

I Fjällsjö är tongångarna helt andra och där ser man ratt optimistiskt på frågan om sammanslagningen. Kommunalkamrer Uno Persson: Vi här i Fjällsjö har inte gjort några större ansträngningar, utan det har fått bli som det blev. Jag anser sammanslagningen medföra större fördelar än nackdelar. Alltsammans beror på samarbetsviljan. Finns det bara en god vilja till samförstånd, så blir det ingen katastrof. Kom igen om tio eller femton år. så skall vi uttala oss med större säkerhet. Vi har ju redan en hel del gemensamt såsom polisdistrikt, tandläkardistrikt, och sjukvård m. m.

Fattigvårds ordföranden Sigfrid Hansson: Jag förstår, att Bodumsborna är missnöjda, ty de har stridit hårt för sin sak. Men det är klart, att Fjällsjö tillsammans med Bodum blir mera bärkraftig kommun, ty Fjällsjö har i detta avseende varit alltför liten. Men nackdelarna blir förstås de stora avstånden och att Bodum kommer något på sidan, om Backe blir centrum, är en riktig synpunkt. Att det blir en del svårigheter att övervinna till en början är säkert, men är samarbetsvilja! god, kominer det nog att ordna sig det bästa.

Leffe

Från allmänheten

Byggnadsproblem inom Fjällsjö

För måndagen den 3 april 1950 var infört ett referat i NN från en intervju med kommunalkamrer Uno Persson, Fjällsjö, och anhåller undertecknad att med anledning av denna få följande Infört i NN.

I herr Perssons uttalande heter det bland annat följande. Vidare håller vi på att planera för en gemensam tvättinrättning för både Fjällsjö och Bodum, vilken aktualiserats genom beslut i kommunsammanslagningen För den som känner till hur tvättstuge frågan har behandlats inom de båda berörda kommunerna så måste detta herr Perssons uttalande förefalla konstigt. Frågan ligger ju så till att både Bodum och Fjällsjö har nått ut i edningskommittéer som arbetat med utredning av berörda fråga.

Det är ju även bekant att statsmakterna har, eller håller på att utarbeta visa planläggning för tvätterifrågans lösande inom hela landet. Med anledning av detta förhållande kontaktade båda kommittéerna vissa statliga organ för att efterhöra deras Inställning I frågan. Som svar meddelades att dessa båda kommuner borde bygga gemensamt och med hänsyn Ull olika förhållanden rekommenderas från deras sida att tvätterianläggningen borde förläggas till Bodum. Kommittéerna från de berörda kommunerna hade även gemensamt sammanträde redan 1948. där beslut fattades om att föreslå de båda kommunernas kommunalfullmäktige att en gemensam tvättstuga skulle uppföras i Bodum.

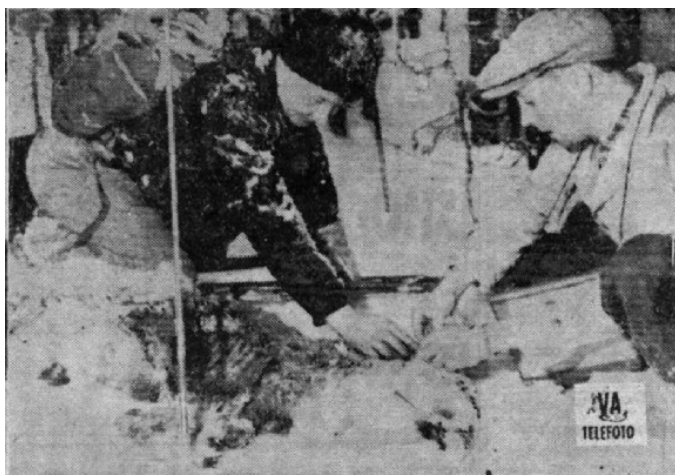
Denna fråga har sedan behandlats flera gånger inom olika nämnder Inom Fjällsjö men har den alltid blivit bordlagd, främst med den motiveringen att Fjällsjö först ville se hur beslutet blev beträffande kommunsammanslagningen. Herr Persson var ju själv närvarande vid ett sammanträde i Bodum 1949 som sammankallats av Bodums tvättstuge kommitté, där även bodsstyrelsens tvättrisektion och berörda myndigheter förordade som jag redan nämnt, att en gemensam tvätterianläggning skulle uppföras i Bodum. Hade nu Fjällsjö beslutat medverka till detta så hade vi kanhända redan haft byggnadstillstånd för en sådan anläggning.

Frågan har varit aktuell förut och ej som herr Persson säger, genom beslut i kommunsammanslagningen men hade kanhända redan varit löst om herr Persson och Fjällsjö velat medverka därtill tidigare. Hade vi ej haft byggnadsdistrikt löner utan fritt fått bygga så hade vi helt naturligt byggt vår egen tvättstuga utan inblandning av Fjällsjö, men som det nu är så måste vi ju fråga om i statsmakternas beslut. Med hänsyn till ett önskat gott samarbete mellan de sammanslagna kommunerna Bodum och Fjällsjö så tror jag att det ej är så lyckligt att som herr Persson försöka lysa mer än vad som kan vara hälsosamt.

Bölen, Rossön den 7 april 1950. Karl Jönsson kommitté ordf.

10/5 1950

DÄR LODJUR RIVER REN

Här skall det också vara ett Jack i örat, säger lappen till polismannen.
Obs. Den sönderbitna bogen på renen.

Från VA:s utsände Hans Ellung och Kjell Jonsson

BÄSSELET, torsdag: När lodjuret, den svenska tigern, smyger omkring i den norrländska vildmarken, gäller det för skogens övriga villebråd att hålla sig undan. Vildmarkens lag är hård. Där är det den råa styrkan, som regerar. Våra lappar, som varje vinter med sina renhjordar vandrar nedåt de Ångermanländska renbetesmarkerna, ha svår känning av detta rovdjurs framfart.

Varje år förlorar lapparna många av sina värdefulla djur. Visserligen ersätter staten lodjurets skadegörelse, men många gånger blir renar rivna, utan att lapparna har någon möjlighet påvisa att lodjuret varit framme, ty dels äter djuret upp sitt byte och om något skulle lämnas, svarar korparna för att spåren efter vilddjurens framfart sopas igen definitivt.

På senaste tiden har lappmannen Anders Eugen Blaikfjäll fått en del av sina renar rivna av lodjur i trakten av Basselet vid Rörströmsälven, några mil från Rossön. Man har sett spår av tre lodjur och då Blaikfjälls renhjord på 400 djur finns i trakten är det fara värt att ytterligare renar får sätta livet till. Anders Blaikfjäll hitta de två illa tilltygade renkroppar häromdagen och meddelade då landsfiskalen i Hoting, att lodjur varit i farten. På torsdag morgon skidade polisman Ture Almqvist upp till Basselet för att på statens vägnar kontrollera lappens uppgifter och VA:s spänstige fotograf Kjell Jonsson lånade ett par laggar för att fånga ett par bilder från dramat i lappmarken.

Efter en mils skidtur genom mäktiga skogar och över stora vidder kom man gå småningom upp till Bässelet. där 62- årige lappmannen Anders Eugen Blaikfjäll mötte. Den lille senige lappgubben åkte på sina nio fots skidor och så snart han hälsat på VA- fotografen plirade han med Ögonen och sa: - Det är nog bäst att du åker först, pojke, ty du torde väl inte vara så värst fin på åka. Att vår flygande landskapsytter i fotboll gott hängde med i spåret fick han "Blaikens" ord på efter åkturen. Själv brukade Blaikfjäll skida minst tre mil om dagen, så nog hade oldboysen kondition alltid Färden upp mot renbetsmarkerna lodjurens hemvist blev en. intressant upplevelse. Det snöade ymnigt och man trodde att lappmannen skulle ha svårt att hitta - men han tycktes löpa i naturen som en uppslagen bok.

Här har nyligen tre lodjur befunnit sig förklarade han , och pekade mot en dunge, där lappen tydligen såg tydligen såg spår efter djuren, man fick faktiskt en kuslig förnimmelse, att de kattlika djuren smög omkring i närheten och betraktade oss, berättar Kjell Jonsson.

-Korparna är trafikpoliser i skogen, menade Blaikfjäll, då han plötsligt stannade och pekade på resterna av det som en gång varit

Dessa var två av mina bästa renar, säger lappen vemodigt och ser ner på ett av kadavren.

Lappen Blaikfjäll ritade för polisman Almqvist hur hans bomärke på renarna ser ut, en renkalv. men som lodjur och korpar nästan gjort slut på.

Polisman Almqvist tittade på märkningen i renens öron och fann att det stämde med Blaikfjälls bomärke, varpå man fortsatte cirka 2 km. där nästa renkropp låg uppspliten i bogen och halsen med inälvorna utanför. En makaber syn som Räv en suggestiv bild av djurens strid på liv och död i norrländsk vildmark.

Kronotorp i Bodum ödelades vid brand

Två familjer blev husvilla, när mangårds byggnaden på det sk. Kronotorpet på Milgårdssberget i Bodum på tisdags- kvällen lades i aska vid en häftig eldsvåda. Elden hade förmodligen vållats av gnistor från skorstenen, som antänt det fnöske torra spåntaket.

Arrendatorn, kronotorparens, upptäckte elden vid 18,20- tiden men då stod taket redan i ljusan låga Brandkåren i Bodum alarmerades omedelbart per telefon och var redan vid 19- tiden i full aktion. Den gamla gården, som var uppförd av timmer, var emellertid helt övertänd och brandmännen kunde inte göra något för att hejda eldens framfart utan byggnaden brann ned till grunden. Ekonomibyggnaderna var aldrig direkt hotade av branden, då vinden för tillfället blåste bort från dem.

Förutom familjen Svensson beboddes byggnaden av skogsarbetaren Nils Andreas Svensson med familj. De båda familjerna han knappast rädda något av sitt lösöre Byggnaden var försäkrad för 12.000 kr medan försäkringssummorna för lösöret hos kronotorparen och hyresgästen uppgick till respektive 6.000 kr och 4.000 kr. Summorna torde i stort sett täcka det brunnas värde.

10/5 1950

Rossöns trädgårdsodlare förening nyvalde vid årsmötet i söndags till ordförande trädgårdsmästaren Nils Åkerstedt, som även utsågs till materialförvaltare. Vice ordförande blev Halvard Vesterlund och kassör Otto Haglund. Revisorer blev Karl Eriksson och Arne Nordström. Till ombud vid Västernorrlands trädgårdsodlare förbund utsågs hr N. Åkerstedt med hr O. Haglund som ersättare. Även i år skall skolungdomens trädgårdstävling anordnas liksom premiering av medlemmarnas trädgårdar. Eventuellt skall även anordnas en matlagings- och demonstrationskurs för tillvaratagande av trädgårdsprodukter. Till sommarens trädgårds utställning i Kramfors beslöts att anordna en bussresa. Hos kommunalfullmäktige i Bodum beslöts begära ett anslag av 200 kr.. som skall användas huvudsakligast till plantering på offentliga platser inom kommunen.

Hemlig radiosändare mystifierar befolkningen i Bodum och Fjällsjö

Illegal underrättelse verksamhet i kraftverkshjärtat?
- BENGT NORDIN -

ROSSON, onsdag: En hemlig radiosändare som påståtts varit i aktion i Bodum eller Fjällsjö - hjärtat av landets kraftverksförsörjningsområde - under den gångna vintern, är det allmänna samtalsämnet i bygden just nu.

En del marklina upptäckter som sätts i samband med den förmodade sändaren Ror inte saken bättre och faktum är att befolkningen har uppe nu på allvar har börjat misstänka att man har att göra med en illegal underrättelseverksamhet. En sändaramatör kan det nämligen inte vara fråga om då ingen sidan finns registrerad här. Nu är det emellertid en tid sedan man hörde av den.

Under hela vintern kunde man i radioapparaterna varje kväll lyssna till en sändares "morsande" och av allt att döma meste den lilla på mycket nära håll. Störningarna i radioapparaterna var nämligen så starka att man många gånger inte kunde höra det svenska riksprogrammet över Östersund.

Bland befolkningen är många fast Övertygade om att man haft - göra med en radiosändare av något slag och en av dem är estländaren Zodla i Rossön som i sitt hemland fått tillfälle att stifta bekantskap med dylika företeelser under kriget.

- Att det var en radiosändare som var i farten är jag fast övertygad om säger han, och jag tycker nog att ni svenskar bör se upp bättre med sådana saker. Jag vet vad det kan betyda att vara liknöjd i dylika fall.

- Den här var så oerhört stark så den kan absolut inte vara längre bort än en kilometer från där jag bor, säger han. Den hördes ett tag varje kväll och slutade prick klockan halv nio. En kväll när den hördes särskilt stark gick jag och en köpman Höglund ut efter vägen med en reseradio i hand för att om möjligt lokalisera störningsmomentet. Och vi blev ganska snart klara på att vi slagit in på rätt väg. Vi märkte nämligen att "morsandet" tilltog i styrka allt eftersom vi gick. Men vi hann beklagligt nog inte så långt förrän sändaren slutade och då vi tittade på klockan var den halv nio. Hr Höglund har också funderad mycket över saken och tillhör dem som Nr säker på att störningen kom från en radiosändare,

- Man hörde ju tydligt att det var morse - system det var fråga om, framhåller han, och av styrkan att döma så kan den inte heller vara långt borta. Polisman Almqvist har helt nyligen fått höra talas om saken. Själv har han inte hört något av störningarna ifråga, men är mycket intresserad av vad som berättats.

- Det var först på tisdagen jag fick vetskap om vad som försiggått och av allt att döma torde det vara fråga om en radiosändare på nära håll. I vilken utsträckning och i vilket syfte den arbetat blir emellertid ganska svårt att klara ut* och man får heller inte bortse från att det kan finnas en annan förklaring på dessa körningar. Faktum är emellertid att ryktena går och att folk oroar sig Över saken. En utredning kommer emellertid att företas i frågan. Man får i detta sammanhang givetvis inte bortse ifrån att Bodum och Fjällsjö ligger i hjärtat av Sveriges kraftverks områden och att en främmande makt skulle ha rätt bra utbyte av att ha en försänkning just i dessa trakter. Ett par märkliga iakttaganden som orsborna rent automatiskt sätter i samband med en eventuell illegal sändare har också gjorts. En Rossöbo fann exempelvis för en tid sedan ett paket innehållande en hel del radiodelar vid sjöstranden, och en Backebo som genom sitt yrke får insyn i olika lägenheter upptäckte på ett ställe bl.a. sändarerr och andra detaljer som hör hemma inom det radiotekniska området.

Allt detta gör att speciellt Bodumsborna på allvar oroar sig för att en eventuell illegal underrättelseverksamhet bedrivs i bygden och varhelst två eller tre är församlade förs mystifikationen ifråga på tal.

Torsdagen den 20 April 1950

NN 21/4 1950

”Illegal” sändare i ortskolega

var högst legal kustradiostation en ortskollega presenterade i går den verkliga sensationen, enligt vilken radiolyssnarna i Fjällsjö och Bodum inte fått valuta för sin licentia tack vare illegala radiosändare, vars störningar och morse telegrafi omöjliggjort allt lyssnande. Reportern anade överallt spioner och nyfikna främmande makter, vilkas intresse koncentrerades till " "hjärtat av svenskt kraftverkscentra".

Av en kraftig anka blev emellertid knappast en fjäder kvar, sedan historien granskats av sakkunskapen. Förste assistenten vid radiostationen i Sundsvall, hr Gunnar Nyberg, kunde avfärda det hela med ett konstaterande att det var en högst legal kustradio, som störde sändningarna på Östersunds våglängd 714,3 meter.

- Vi har haft en man i de omnämnda trakterna för kort tid sedan, berättade hr Nyberg vid ett samtal med Nya Norrland. Först och främst kunde han konstatera att ett par industrier i orten störde sändningarna ganska avsevärt. Men den saken kommer att regleras, sedan störningsskydd i vederbörlig ordning monterats på maskinerna. Dessutom måste man räkna med att kraftledningarna kan åstadkomma ganska besvärande störningar.

Beträffande den omnämnda morse telegraferingen, kan den kort och gott härledas till kustradiostationerna, fortsatte hr Nyberg. Östersund ligger på 714.3 meter och på samma band återfinns man också kustradion. Hela historien om illegala sändare kan därför avfärdas och i stället kan man notera, att störningarna härleds från helt naturliga och legala källor.

Radiofyndet skrotad batterimottagare, I det med sensationer späckade omnämmandet förekom också ett mystiskt fynd av radiodelar vid en Sjöstrand. Sedan polisen uppmärksamats på historien, satte man igång med undersökningar på torsdagen, och även från det hållet kunde man snart plocka fram de rätta proportionerna på det hela.

Artikelförfattaren hade bl. a. nämnt ett fynd av radiodelar vid en Sjöstrand, vilket omgående sattes i förbindelse med "mystiska" radiosändare. Enligt vad man hittills kunnat konstatera, kan det omtalade radiofyndet med största sannolikhet härledas till en nedskrotad batterimottagare, som vederbörligt velat bli av med och som hamnat vid stranden.

De sändare, som skulle ha upptäckts i Fjällsjö, har också sin naturliga förklaring. Även dessa hörde nämligen till en helt vanlig radioapparat. Av sensationen blev alltså inte mycket kvar, sodan den granskats litet närmare. Radiostörningarna kominer att elimineras, det svarar telegrafverket för i den mån det går att göra, och de "illegala" radiosändarna lyser alltjämt med sin frånvaro.

10/2 1950

Dötsfall

Förre skogvaktaren Jonas Petter Nilsson i Rossön. Bodum, har avlidit över 85 år gammal.

Den bortgångne var en ättling av Tannsjö bys förste bebyggare och själv var han född i den avsidig liggande byn, där han också tillbragde sina första levnadsår. Här var det också den händiga mannens verksamhetslust tog alg uttryck bl. a. i byggande av orglar och tumsaxar m. m, Sedan han år 1807 flyttat in till Bodumsbygden fortsatte han under några år med sin verksamhet men vid sekelskiftet, närmare bestämt 1900, anställdes Nilsson som kronans skogvaktare och såsom sådan gjorde han sig också högt uppskattad av revirförvaltaren jägmästare Olofsson. som han biträdde vid olika slags förrättningar.

Som gammal skogskarl och född och uppfödd i skogen var han också på sin tid oöverträffad som älgpolis. Under 27 Ars tid var Nilsson också distrikts tummare hos Ångemanälvens tumlningsförening Även på gamla dar hade han varit verksam på sitt jordbruk, som han skött på ett utmärkt sätt. Den försynte gamle hedersmannen efterlämnar ett ljust och aktat minne i sin hembygd. Han sörjes närmast av barn och barnbarn.

- För Nya Norrlands utsände LAGE BENGTSSON - 20/5 1950

18 års nybyggararbete tillspillo genom Vattenfalls regleringar

Reglerings arbetena, som oundvikligen följer med kraftverksbyggena i Ångermanland, förändrar inte bara naturens utseende. I många fall griper omändringen synnerligen hårt in i den enskilde individens liv, och det på ett sätt som kanske helt tillspilogiver ett arbete, som tagit årtal att genomföra. En, som just nu är ganska bitter på tillvaron, är Algot Näslund i iSund, Bodum, som genom Rörströmsälvens reglering tvingas bryta upp från den gård han under 18 års hårt slit lyckats få till stånd.

- Om man nu bara ville inse, att vi vill ha någon ersättning också för allt arbete, vi lagt ned, skulle man kanske kunna börja om från början någonstans, men inte ens i det fallet visar man någon generositet. Tvärtom missbjuder man så fruktansvärt från Vattenfalls sida, att det verkar rena rovet Algot Näslund sitter vid köksfönstret i sin lilla fastighet, som han själv byggt från grunden. Åkerbitarna utanför var för 18 år sedan rena skogen medan gården nu vinterfoder två kor och ger ett välkommet tillskott till de pengar, som byggnadsarbetet kan inbringa

- När jag började här såg man knappast skogen för bara träd, som dom brukar säga, menade Algot Näslund. Den första stugan, som jag byggde, var trång, men vi drog oss fram och efterhand kunde vi också bygga ut den, så vi nu klarar oss riktigt hyggligt. Träden fälldes undan, och där skogen tidigare stått ligger nu ett par välskötta åkerlappar, som är i god kultur.

För allt detta, har man från Vattenfalls sida förklarat sig villig betala 10.000 kronor! Av detta räknade man jordens värde i 6,000 kr. ett område på så nära 3.5 hektar varav 2 hektar är odlad mark. Själv anser jag, att skall man ha litet ersättning för vad som lagts ned i arbete och pengar, kommer man snarare Över än under 30,000 kr. Nu har en östersundsadvokat övertagit ärendet, och sedan får vi väl se hurudan uppgörelsen blir. Vattenfall erbjöd sig visserligen att odla upp ett motsvarande område, men när jag förde fastigheten på tal, fick jag bara till svar, att det blir för dyrt!

Algot Näslund i Sund tycker det känns bittert.

Själv känner jag det faktiskt som om man skulle få lämna en bit av sig själv när man tvingas flytta härifrån, sade Algot Näslund, men i sådana här fall är individens känslor inte mycket värda.

Men om herrarna tänkte sig in i saken litet, kanske de skulle revidera sin inställning. När jag började här för 18 år sedan, jobbade jag om dagarna i Hoting, stack omedelbart efter arbetets slut hit ut och röjde och arbetade för att få i ordning. så vi kunde flytta in till hösten. Lördag och söndag var jag här ständigt och när hösten kom kunde vi också ta vårt eget hem i besittning. Ingen väg fanns det hit utan bara en skogsstig tills 1933. då landsvägen till Flynn anlades. Men vi trivdes ändå, och nu när vi äntligen skulle kunna njuta av i arbetets frukter, får man ge sig iväg. Det är kanske inte så underligt om man blir bitter. dekreterade Näslund till sist.

Kvällen var fridfull. Vattnet från den närbelägna sjön skvalpade sakta mot strandkanten, och genom tystnaden hördes i avlägset bruset av Robbeforsen, vars vatten väl utgjort den största lockelsen för kraftverksexperterna.

När Rörströmssjön reglerats och fångdammen uppbyggts, kommer Näslunds arbete att läggas under vatten. Själv får han börja på nytt. Men var - ja det vet han inte. även om han trots allt helst skulle vilja bo kvar i den trakt, som han under årens lopp lärt sig uppskatta och trivas med.

Bara man inte tappar humöret menade fru Näslund, så går det väl på något sätt.

12/6 1950

Bodumsbor såg rådjur

Ett rådjur var synligt i Bodum häromdagen, där folk iakttog det vackra djuret spatserande på åkermarkerna. Det påstås, att förra året var en hel flock synlig i Flyns by i samma socken, varför det kan antas att dessa djur tillbringat vintern i orten.

12/6 1950

S. L U.

BODUMS - AVDELNINGEN

hade den 4 d: s skogsgallringstävling på Lydia Vestins skog i Bölen. Tio tävlande deltog under jägmästare Torsten Larssons, skogvaktare Knut Åkerström och tjänsteman Elias Åkerstedt goda ledning. Det tävlades om en kanna som avdelningen satt upp som vandringspris att erövrats tre gånger av samma person för att bli ständigt egendom. Petter Vestin, Bölen, segrade med 79 poäng; 2) Hugo Mårtensson, Bölen. 77; 3) Göte Flodin, Bodum, 73; 4) Åke Vesterlund, Ormäs, 73; 5) Alexander Mårtensson, Bölen 71; 6) Nils Lundgren, Bergsjö, 70; 7)

Karl Olov Edström. Bölen, 68; 8) Tore Johansson, Bodum, 65; 9) Per Erik Persson, Bergsjö, 57; 10) Johannes Eriksson, Bölen, 40 poäng.

Avdelningen ber att genom Nord-Sverige få framföra sitt varma tack till jägmästare Larsson och hans medhjälpare samt även till SLKF-arna som bjöd på kaffe efter tävlingen.

9/6 1950

Örnsköldsviksbil vurpade i Bodum

En personbil från Örnsköldsvik körde i fredags kväll i en kurva nära Orrnäs av vägen och slog en volt ned i ett dike, där den blev liggande med hjulen i vädret. Föraren kastades bakåt och hamnade i baksätet men undkom utan skador. Däremot blev bilen svårt "kvaddad" och fick bogseras från platsen. Polisutredningen har visat, att olyckshändelsen orsakades av fel på styrinrättningen.

I Bodums kyrka konfirmerades på lördagen 8 flickor och 9 pojkar. Konfirmationen förrättades av kyrkoherde R. Tängden, som också varit barnens konfirmationslärare,

Skolorna i Bodum avslutade terminen med en högtidlighet i kyrkan. Tal hölls av kyrkoherde R. Tängdén Folkskolläraren Karl Boden, som lämnar sin tjänst i Bodum efter 20 verksamhetsår. avtackades för sina insatser. Han kommer att flytta till Tväred i Västergötland. Kantor Olsson lämnade blommor från lärarkåren och folkskollärarinnan Beda Almkvist från lärarkollegorna.

BRITA MATILDA JONSSON

70 år fyller 1 morgon fru Brita Matilda Jonsson, Bölen, Rossön.

Redan vid nio års ålder fick fru Jonsson börja arbeta som barnpiga. Sedan har hon hela sitt liv fått arbeta hårt hos olika bönder. Hon har varit sysselsatt i fäbodarna och i ladugårdarna. Hon har varit en duktig och präktig kvinna, avhållen av alla hon kommit i kontakt med.

11/6 1950

Scoututmärkelse till kyrkoherde Tängden i Bodum överlämnades på söndagen. då scoutkåren i Rossön besöktes av distriktschefen, kapten L. G. Björkman. Sollefteå. Kyrkoherde Tängdén. som är kärchef, fick förbundets förtjänstmärke.

4/10 1949

Militärerna dominerade Bodumssträtten

Boduimträffen, den sedvanliga -kretstävlingen i orientering som anordnades på söndagen, ramlade ett 40- tal startande. Vädret kunde förstås ha varit bättre, men trots den kalla blåsten och duggregnet var humöret prima på de skogsluffare som samlades vid Borg j fäbodarna vid Bodumssjön

Av de startande var det endast 19 som var vid alla kontrollerna. Banan var nog rätt krävande och det var nog: endast de mera rutinerade orienterarna som kunde hitta fram till målet som var vid Genäsets fäbodar. Längden på seniorbanan var cirka 11 km och till första kontrollen en sträcka på 4 km var en stigning på 200 meter.

De som dominerade bland deltagarna hade likt Tarzan använt ungsbogen som lianer och firat sig utför bergstupet och därvid klarat åtskilliga dyrbara min.

Resultat:

Seniorer: 1) H. Bergqvist. T 3. 1.33.51; 2) F. Pålsson, Mörsil 1.56.13; 3) E. Lövsblad. I 21. 2.02.21; 4) J. Isakson. Rossön 2.04.20; 5) E. Sandström, T 3. 2.06.30; 6) B. Hamberg. T 3, 2.22.09; 7) L. E. Sundström T 3. 2.34.28; 8) S. Emilsson T 3; 2.37.05; 9) Y. Larson T 3 2.45.29 10) Å. Söderström. Sollefteå. 2.49.15.

Oidboys : 1) E. Granskog, Sollefteå, 1.58,51; 2) B. Mårtensson Rossön 2.36,29; 3) L. Lindewall. Sollefteå. 2.46.31.

Juniorer 8 km: 1) R. Norsell. I 21. 2.25,21; 2) B. Johansson. Rossön 2.2504.

Damer 4 km: 1) Elsa Pålsson, Mörsil. 51.28.

Ingen av deltagarna i nybörjarklassen gick i mål

14/10 1950

17- milafärd av ambulans för knivskadad i Bodum Bragd av chaufför i Backe

EFTER EN FLERA TIMMAR lång, synnerligen strapatsrik och besvärlig resa kunde ambulansen vid Backe lasarett i går kväll hämta en skadad 14- åring i byn Tannsjön, Bodum. Denne hade deltagit i skogsplantering i Bodumsskogarna. På pojkars vis hade han rasat omkring i förläggningen - en skogsskoja - på kvällen Under leken hoppade han ut genom ett fönster. Då har det sig Inte bättre än att en lång Morakniv hoppade ur slidan och trängde in i pojkens mage.

ingen tid var att förlora. En motorcyklist körde allt vad tygen höll en tre kilometer knappast farbar väg till närmaste telefon och alarmerade ambulansen i Backe. Denna hade då 8,5 mil att köra. På vanliga vägar, skogs- och timmer vägar, ja till och med kostigar pressade chaufför Månsson fordonet och var efter några timmar framme hos pojken. Denne var vid full sans men klagade givetvis över smärtorna. Under tiden hade hans kamrater och arbetsledningen så gott sig göra låtit skött den skadade. Återfärden samma sträcka tog ytterligare några timmar och vid 12- tiden kom pojken under läkarvård. Desbättre visade sig skadorna inte vara av allvarlig natur. Chaufför Månssons bragd att under rådande förhållanden köra 17 mil förtjänar ett hedersomnämmande. Pojken är från Finland och har en längre tid vistats hos skogschef L, Falk. Sollefteå .

30/7 1950

Stenålderssyxa funnen i Bodum

När fotograf Hansson i Hoting var ute och strövade li markerna i trakterna kring Lessjön närmare bestämt på Lämnäset hittade han en stenålderssyxa som nog torde höra till den äldre stenåldern. Yxan är utan hål för skaftet men det finns en urskavning upptill där stenåldersmannen hade skaftet fastsatt genom att urholka en trädgren eller dylikt som sedan trädde Över yxhuvudet och fastbands med senor och dyl.

5/7 1950

Bodumsgroda föder ungar genom ryggen

En groda som föder levande ungar är kanske litet unik, men ändå mer underlig blir den, om man får höra talas om att den föder ungarna via ryggskinnet. Hr Ture Dahlberg i Berg Bodum, upptäckte för en tid sedan vid Märatjärnen en groda, som innanför ryggskinnet hade ett tydligt tecknat foster. Grodan skilde sig från sina släktingar även i fråga om färgen, eftersom den var ljus gul. Trots fosteret innanför ryggskinnet var den lika rörlig och hoppade undan med samma elegans. som vilken groda som helst, när hr Dahlberg skulle försöka fånga den för närmare studium. Grodan lär haft en motsvarighet i Sydamerika.

11/7 1950

Rådjur i Bodum

Natten mot söndagen såg kronojägare Runo Blom. Bert, Bodums flocken en gå sällsynt gäst som ett rådjur i sitt trädgårdsland 10 meter från bostaden. Herr Blom berättar att han kl. 12 på natten av en tillfällighet tittade ut genom ett fönster, som vetter mot trädgårdslandet. Han fick då se ett rådjur stå där bland jordgubbsplantorna. Det vackra djuret var rödbrunt i färgen och hade ett par dm. långt horn. I 5 minuter stod han och iakttog djuret, men när han ropade på sin hustru för att hon också skulle få se djuret, blev detta skrämt och begav sig iväg. Rådjuret var dock inte mera skyggt än att det stannade på c:a. 80 meters håll från bostaden och stod där i 10 minuter, innan det med ett graciöst språng satte iväg Över gårdesgården och försvann.

17/7 1950

Elfrågan i Bodum uppskjuten t. v.

Bodums kommunalfullmäktige behandlade vid sitt sammanträde på söndag frågan om ett kommunalt bidrag till elektrifieringen av vissa utbyar inom kommunen. Det erforderliga beloppet beräknas till 35.500 kr. Definitivt beslut i frågan skall fattas i samband med statens uppgörande

Fullmäktige beslöt vidare att inköpa en fastighet av folkskollärare Karl Bodin i Bodum. Två elever vid en lantmannaskola och en barnsköterskeskola beviljades 50 kr. vardera.

Bygdegårds föreningens anhållan om anslag om 5.000 kr. för färdigställande av bygdegården avslogs, likaså avslogs en framställning om att kommunen skall förbättra vägen till brandtornet på Böleberget Fullmäktige beslöt höja stipendierna till husmödrar som beviljats plats på semesterhem från 20 till 40 kr. Man beslöt vidare anvisa erforderliga medel för skärmbildsundersökningen. Bodums föreläsningsförening beviljades ett extra anslag på 200 kr. Man beslöt avstå skolstyrelsens anhållan om medel för undersökning av hörseln hos första klassens skolbarn, men i stället beslöt man att alla elever skall vid behov erhålla vård för hörsel- och synfel.

HILDA JOHANNA BODIN

Fru Bodin är född i ett torparhem i Bodums socken och växte upp bland nio syskon. Vid 12 års ålder fick hon börja försörja sig själv och tog då tjänst hos jordbrukare. Mycket tungt arbete fick hon sedan pröva på under de följande åren. Skötseln av kor och getter i fåbodarna och tillverkning av ost och smör hörde till den vanliga sysselsättningen på somrarna. Sedan hon tröttnat på arbetet i ladugårdar', och lanthem tog hon plats på ett kafé i Hammerdal Vid 26 års ålder gifte hon sig och makarna Bodin bosatte sig efter giftermålet först i Rossön, Hammerdal. Efter några år flyttade de till Nyland i Själebad. där de brukade ett mindre jordbruk någon tid. 1936 kom de till Domsjö och där startade de för omkring tre år sedan kiosk rörelse. Maken arbetar dessutom vid fabriken. Det har därför fallit på fru Bodins liksom övriga familjemedlemmars lott att hjälpa till med kioskrörelsen.

50 år fyller i dag fru Hilda Johanna Bodin, maka till kioskägaren Cari Bodin. Domsjöverken

Makarna har hatt fyra barn i sitt äktenskap och dessutom har de Öppnat sitt hem för en fosterson. Föreningsliv har fru Bodin ej haft tid att ägna sig åt i någon större omfattning, men hon är dock medlem i Domsjö kvinnoklubb.

27/7 1950

Fäbodturism i Rossön uppfyller Önskingar

Varför skulle inte Rossön kunna bli en första klassens turistort frågar sig Rossöborna och så även bagarmästare Westerlund vid samtal med VA. Naturen här i Rossön står ju ingalunda det övriga Ångermanland etter. Tvärtom Bodumssjön och Övrigt vatten ger samhället ett ovanligt utseende och vi har också berg och andra attribut som tillsammans borde göra att Rossön inom en kort tidsrymd skulle kunna ta upp konkurrensen med Övriga Ångermanlandska samhällen och socknar

Nej, felet är det att vi gjort alldeles för lite reklam och propaganda kring oss, men nu skall det bli ändring och bättring i det fallet. Fyra av ortens större föreningar och sammanslutningar har därför beslutat att slå sina påsar tillhoppa för en vecka och ställa till med evenemang som kanske skall få upp, ångermanlänningens ögon för att Rossön och Bodum faktiskt tillhör de naturskönaste delarna av Ångermanland och därmed också större fart på turistströmmen hit.

Samarbete har igångsatta med turistföreningen som nu på försök förmedlar uthyrning av inte mindre 16 bodstugor inom kommunen till hågade turister. Glädjande nog har detta erbjudande till dags dato lockat till inte mindre än 900 övernattningar och fler lär det största säkerhet bli när nu rossöborna gått till samlad offensiv för turistreklamen. För övrigt kan också omtalas att det inom kommunen ännu finns fåbodlar där fåbodlivet florerar precis som i svunna dar med stintor, näverlurar, getostar och övrigt sådant som tillhörde hörde en länge sedan svunnen tid. Nu vill man slå två flugor i en smäll turistpropaganda och pengar till samhället.

Man har t. ex. elljuset som man hoppas skall få framdraget genom samhällets storgata. Så har man det av alla så efterlängtade folkethusbygget. 70.000 kr. har erhållits i statsanslag till en ny ändamålsenlig samlingslokal som kommer att inrymma danssalong, bibliotek, klubbrom och allt övrigt som tillhör ett modernt medborgarhus. Grund finns alltså och som ritningarna skall vara klara den 1 mars 1951 kan följaktligen rossöungdomen men och de äldre med för den delen se framtiden an med tillförsikt vad del gäller folkethusfrågan.

Ett tredje projekt som ropar efter pengar är idrottsplatsen. Den nuvarande ligger för det första litet olämpligt till och saknar i övrigt åtskilligt för att kunna kallas förstklassig.

Del är som synes mycket som rossöborna satt sig i sinnet att förbättra och med kännedom om att det de föresatt sig också oftast brukar drivas igenom, finns det följaktligen ingenting som talar mot att så inte blir fallet även nu. Lyse, Folkets hus, idrottsplats och inte att förglömma propaganda, var det.

OLLE.

Valhalla-helger ordnas i Rossön

"Opp och hoppa Tor då slå på trumman bror det är dans här på Valhall i natt" blir förmodligen signaturmelodin i Rossön i kväll, i morgon och även nästkommande helg. Då kommer nämligen både gammal och ung, och naturligtvis folk (rån både när och fjärran att i det natursköna och trivsamma samhället uppe i Bodum festa och roa sig vid de storslagna festligheter som anordnas.

Det där om Valhall är faktiskt till fullo motiverat. En av de arrangerande föreningarna. Folkethusföreningen - de övriga är Idrottsföreningen, Skogs- och flottning samt Väg- och vatten - blev till redan år 1912 och hette då byggnadsföreningen Valhall, vilket namn sedermera ändrades till det nuvarande. Där har vi anledningen till namnet valhallatinget men även på annat vis kommer festdeltagarna att bli påminna om de gamla gudarna Tor och hans kolleger. nämligen genom det karnevalståg som på söndagseftermiddagen drar fram genom samhället och där dessa gubbar i stiltroga dräkter och med andra nödvändiga attribut kommer att medverka. för hela slanten.

Nöjeshallarna har engagerats med radiobilar och allt annat i tivolväg. Slutligen kan nämnas att flygturer kommer att ordnas för dem som vill se Rossön med omnejd från ovan och vem vill inte det. Den eller de som vill uppleva en trevlig veckend i ett stycke vackert och gästvänligt Bodum, tveka inte. Ni kommer att få roligt och omväxling

OLLE

28/7 1950

Turisterna trivs i Bodums fäbodrar

Bodums sektion av Ångermanlands turistförening är nystartad i år. Den har främst inriktat sig på att låta uthyra fäbodstugor till turister, som önskar lugn och ro. Inte mindre än 900 Övernattningar räknar man med under innevarande år.

Konditor Halvard Westerlund som är kontaktman mellan fäbodstugoägarna och turistföreningar, berättar för Nya Norrland om den nya verksamheten. Turisterna är från olika platser i landet, säger han. Vi har folk från Köpenhamn och Hälsingborg i söder till Kiruna i norr, i men stockholmarna är naturligtvis i majoritet. I allmänhet hyr man en fäbodstuga på fjorton dagar, men det finns också dem som är här både kortare och längre tid. En familj har legat här inte mindre än 2½ månader.

Får jag säga det själv så fira fäbodlivet en verklig avkoppling, fortsätter hr Westrlund, här får verkligen utarbetat folk den vila de så väl behöver. Det är inte bara fäbodstugor utan även en och annan sportstuga, som vi ställer till förfogande. På ett par ställen har t. o. m. våra gäster möjlighet att kunna iakttä fäbodlivet på nära håll. Jag syftar på Gesnäset och Bölesvattnet.

Turistföreningen har fastställt att i varje fäbodstuga som uthyres skall finnas säng med madrass samt nödvändig kokkärlsutrustning. Priset är 1 .50 per natt och bädd och det är ju faktiskt så billigt som man Överhuvud taget kan tänka sig. Maten klarar man säkert på ett behändigt sätt. Alltid finns det någon aborrrpinne att dra upp ur sjön och veden får man plocka där det bäst passar,

Vi lovar att göra vårt bästa för turisterna både i år och i fortsättningen. Det är verkligen roligt att verksamheten blivit så lyckad utan någon egentlig reklam. Vi vågar att hoppas på att nästa år skall visa sig bli ändå

bättre. Det är nämligen många av våra gäster som har sagt. Att de kunde aldrig tro att de skulle kunna trivas så bra här. Säkert kommer de tillbaka, och lika säkert lockar de ytterligare människor med sig hit.

Sultz.

7/8 1950

Bodums folkskolestyrelse beslöt vid sammanträde - på lördagen, att höstterminen skulle om fatta tiden 21/8 — 16/12 och vårterminen 8/1 — 9/6. Som timplärare vid Hällnäset folkskola med 8 veckotimmar tjänstgöring anställdes lärarinnan fru Sofi Höglund Bodum. - Samtliga sjundeklasser inom distriktet skall undervisas vid sina förutvarande skolor med undantag av sjundeklasser vid Nagasjötjälens skola, vilka centraliserats till Hällnäsets skola. Skjutskontrakt upprättades för 11 skolskjutsar.

23/8 1950

73- ÅRING I BODUM

Sjuttiofem År fyller i dag f. hemmansägare OLOF PETTER MAGNUSSON. Hällvattnet, Bodum.

Jubilaren är född i Hällvattnet och har blivit hembygden trogen. Jordbruket har alltid ägt hans odelade Intresse, och det var således helt naturligt, att M. Satte In all flin kraft för att förkovra det hemman, vilket han dela övertog efter föräldrarna och dels förvärvade av svärföräldrarna. Bl. a. uppförde han helt nya byggnader på gården. Hans gärning som jordbrukare bröts emellertid i förtid av ohälsa - en ren. matisk åkomma, som tvang den aktive mannen ett dra sig tillbaka. En son går emellertid i hans fotspår på gården. I sin krafts dagar tillhörde jubllaren jordbrukarnas ekonomiska organisationer, men i övrigt har han inte haft tid för offentliga uppdrag eller föreningsliv.

På högtidsdagen kommer M. säkert att röna bevis på vänskap och uppskattning från släkt och vänner.

7 aug 1950

Fäbodliv nya Ångermanlands semestergiv för hela landet

Av ERIC BLAUSTEIN och TORE PERSSON (Foto).

I SKOGARNAS DJUP (Expressen). Fäbod romantiken nr död - Leve fäbodromantiken utropade den ångermanländska turistföreningar konsulent Eric Marcusson i höstas under påverkan av en limrisk turistikäpp, Denna knapp ar orsaken till att semesterfirare från heta landet i sommar vilar sina mer eller mindre sönder jäktade stadsnervar i den tämligen absoluta friden i det sköna Ådalens övergivna fäbodställen. Fäbod livet huller som sagt på att falla offer för den mekaniserade tidens och storsejeriernas framträngande. Men fäbodstugorna står kvar, 200 - åriga, gista och grå. De ligger på de underbaraste platser som vårt avlånga land kan uppvisa ifråga om naturskönhet frid och ro.

Orbell var inte den som lekte minst med getter och kitter. För säkerhets skull har han fattat stadigt tag i hornen sina fyrbenta vänner.

Fruarna Sally Pettersson och Helga Lundgren från Stockholm p snart världs mästare i konsten att halstra fisk på glöd. — God. i lärdom från .. -IG Lindbergs stuga i Bölenvattnet

Längs den mäktiga Ångermanälvens silverglitrande nipkanter där öringarna är pigga på att nappa, djupt inne i skogarna, där ortsfolket ännu i dag blir besvärat om man försöker skämta med dem om vittor och skrömt och där björnar ännu går på jakt efter får. .. där finner man stugorna.

Nu har de rustats upp så att de blivit beboeliga utan att deras ålderdomliga charm förstörts. Ångermanlands turistförening i Härnösand sköter om uthyrningen och svarar för att allt är all right. och ett 50 - tal stugor finns på hand i år. Hundratals människor från hela landet, ja, ända från Ystad, Malmö och Göteborg. för att inte tala om stockholmare, passar i sommar på att begå en semester som är något långt utöver det vanliga. Det är hurtfriskt folk som inte är rädda för att slåss med mygg och som inte får reumatism därför att de kan se den norrländskt vita sommarnatts himmeln genom en springa i stugväggen.

- Vilket strålände påfund detta är, säger t. ex. Solnas värderade borgmästare F. Orbell som med barn och blomma semestrar i Bölenvattnet, och i det omdömet instämmer så gott som alla. Så här låter det i allmänhet:

- Tänk att sitta här vid forsen och dra upp firrar.. tänk att slippa telefon... ingen radio tack och lov,. vilka strövtåg i skogarna ,,,, tänk en björn rev tre får bara en mil härifrån i går!

Borgmästarbarnen Ingela Bodil och Ann Sofia Orbell från Solna tänkte ta med sig den här leksaken hem, vilket pappa borgmästaren absolut förbjöd. Desto intensivare blev naturligtvis samvaron mellan djur och barn.

Ja, tänk vilken kalas semester för bara en och femtio per person och natt. Det blir något att resa hem och berätta om i stan frampå vinterkanten. När myggbetten har bleknat.

Konsten att göra getost fick borgmästarinnan Orbell lära sig av Augusta Persson från Bölenvattnet.
- fel: Rossön -

På äkta ekensnack diskuterade köpman Ville Petterson och

Banktjänsteman Anders Kohlm med fru Anna Lisa samt fröken Dagmar Andersson och ingenjör Karl Erik Lööv från Uppsala bara trivs i sin omoderna fäbods -stuga i Bölenvattnet.

Det är mulet i Bölenvattnet i dag, men idyllen är lika vacker ändå, när mor Augusta går ned till sjön med sina stävor.

Snudd på paradiset:

Ungdomen flyr landsbygden och tillbaka dit igen?

UNGDOMEN FLYR landsbygden och dess ladugårdar och bristande komfort och tysta enformighet till staden med dess industrier, dess moderna bekvämligheter, hets och jäkt - och ungdomen - flyr stadens nervfrätande hets och komfort till landsbygdens lugn och vilsamma obekvämlighet. Faktum innebär förmodligen att människan aldrig blir riktigt nöjd och att varken den ena eller den andra tillvaro formen är riktigt idealisk eller också att både - och är den enda riktiga kombinationen.

Faktum — att landsbygdens ungdom drar till staden och tvärtom - kan i vart fall resenären konstatera, om han gör sig det förtjusande besväret att avvika från allfarvägen i Rossön och låter bilen leta sig fram halvannan mil i riktning storskogen fram till den paradisiska fäbodvallen Bölensvattnet, där fäbodstugorna under senare år avfolkats i rask takt och nu en enda används som fäbodstuga av fru Augusta Persson från Rossön - och där turister från när och fjärran i sommar befolkat de andra under några korta semesterdagar.

Egentligen är det ganska svårt att skilja fåren från getterna i en sådan situation och hr reportern var mycket nära att göra sitt livs tabbe, när han antastade unga och mycket sola fröken Dagmar Andersson från Uppsala för att berika sin tidning med några synpunkter på moderniteter på boskapsskötselns område. Som fröken Andersson behagade tala först, så klargjorde idiommet att ämnesvalet inte var riktigt lämpligt och efter ytterligare någon stund var vi fullt på det klara med att ämnet för förhöret måste bli "Hur uppfattas konsulent Marcussons fäbodidé ute i landet?" Högst välvilligt, om man får tro fröken Andersson: - Många gånger trevligare än att fara till Västkusten och bada eller att göra något annat schematiskt. Vi kom i söndags och vi stannar i 14 dar. och nu skall vi ut och plocka bär... Sade och skramlade med kastruller och hinkar och andra redskap inte bara fröken Andersson utan också hennes semesterkamrater, banktjänstemannen Anders Kohim med fru Anna-Lisa, samt ingenjör Karl Erik Löow.

Det var en annons om en hyresledig stuga någonstans i Sverige som inspirerade uppsaliensarna att söka kontakt med Svenska Turistföreningen och där informerades de om att konsulent

Marcusson löst semesteridén på ett hyper - förnuftigt sätt, när han försäkrat sig om en del lediga fäbodstugor i landskapet Ångermanland. Och så för herrskapet till Bölensvattnet i Bodum, där de för närvarande stortrivs utan rim och reson.

- Kan man annat förresten, kommenterar åkare Georg Lindberg från Rosson. medan han glonar sig i solen tillsammans med något fetlagda gråhunden Klinga och valpen Kärro. Hr Lindberg tillbringar lediga stunder uppe hos svärmor Augusta i den fint pyntade fäbodstugan och funderar kanske något över, varför modern ungdom är så rädd för landsbygden och kreaturen. Säkert är att han hoppas på en ny generation, som inte är det.

Bölensvattnet är en fläkt av paradiset, där det ligger så lugnt och stilla intill sjön med de många och stora fiskarna och bakom berget med det skygga villebrådet bort på stigen mellan träden för att plocka bär och för att kanske bada vid den härliga badstranden en kilometer bort, och mor Augusta par för att pyssla med sina getter en stund innan hon tar itu med kossorna. Det är kanske inte bara idyll att bo på landet, men en sommardag, om också mulen, så är en fäbodvall, var den än ligger, något av det vackraste ett mänskligt öga kan se.

Mor Augusta har vetskap om detta och därför reser hon varje sommar upp till sina fäbodar, och konsulent Marcusson har vetskap om samma sak, varför han startat sin fäbod propaganda.

Den blir så småningom en schlager.

CHRIS»

Fäbodstintan Augusta Persson ger getterna mat.

- Kanske nästa generation upptäcker fäbodarnas trivsel, funderar åkare Georg Lindberg från Rossön medan han pysslar om "Klinga" och "Kärro"

9/8 1950

Bodumsbrev

Undertecknad är Inte den som tjarar i onödan, men då man ser hur det handhas med kommunens medel så måste man ta sig en funderade: kan detta vara riktigt. I sådana fall måste den trögaste opponera sig.

Om man ska börja från början så vill jag gå några år tillbaka i tiden. Den 10 april 1944 lämnade Bodums bygdegårds- och folkbadsförening u. p. a. erbjudan till kommunalfullmäktige att skolbarn Inom Bodums skoldistrikt skulle få bada i den blivande badanläggningen för de priser som fastställts av pensionsstyrelsen.

Det blev avslag. Kommunisterna och socialdemokraterna, utom Olov Vermelin och Beda Almqvist var emot detta. Opponenterna menade att detta företag kom att gå i konkurs. Om sa blivit fallet hade då kommunen kunnat få billigare hus? Garantin för kommunalfullmäktige behövdes för Bygdegårds föreningen för att

kunna få byggnadstillstånd. Denna begäran gällde Inga pengar. Hur mycket har det kostat kommunen redan med Folkets husbygget? Och hur har kommunen bekommit dessa pengar, är det inte genom höga skatter? Brukar

Inte nöjeshuset gå med vinst utan kommunalt bidrag. Nu vet ju Inte jag hur det brukar vara med Folkets husbyggen. Innevarande år den 23 april beviljades Folkets hus i Rossön ett bidrag på 15,000 kr. Även denna gång var socialdemokraterna och kommunisterna ense. Har vi Inte bättre användning för dessa pengar. Vore det inte bättre att sänka skatten några kronor eller också bidra med lån till småindustri, bygdevägar och gatubelysning? Att kommunen hjälper till med framdragning av elkraftlodningar till en del utbyar är nog mycket välbehövligt. men alla byar borde ju få sådan hjälp.

Till sist en vädjan till ledamöterna i kommunens presidium:

Tag bort monopolsystemet och låt det bli fri konkurrens så att alla Inom kommunen får samma möjligheter. Förre kan samhället Inte gå framåt.

Bölen, Rossön den 6/8 1950.

Hugo Mårtenson

16/8 1950

FEMTIOÅRING I SOLLEFTEÅ

Femtio år fyller i dag fru GERDA SCHMIDT, f. Nordgren. maka till flottningsschefen vid Ångermanlands flottningförening Arndt Schmidt. Sollefteå.

Jubilaren har lagt ned ett intresserat arbete för lottarörelsen. dels som Bodums lottakårs första kårchef och sedan som vice kårchef i Sollefteå, där hon under det senaste året praktiskt taget burit kårchefens ansvar Hon har bl a. tilldelats Riksförbundet Sveriges lottakårs silvermedalj samt även hedrats med hemvärnets förtjänst- plakett. Vidare är jubilaren bl. a ledamot av kyrkofullmäktige i Sollefteå. Högtidsdagen tillbringar fru Schmidt i Härnösand.

70 - ÅRING I BODUM

Sjuttio år fyller i dag hem- mansägare B. J. ANDERSSON. Orrnäs, Bodum.

Jubllaren är född i Bodum Och har ägnat hemsocknen sina krafter som intresserad jordbrukare och kommunalman. Hans hemman är välskött och trots de sju decennierna på skuldrorna bär A. fortfarande ansvaret för gården med hjälp av en son.

Bland mängden av kommunala uppdrag kan nämnas, att A. var kommunalnämndens ordförande 1924—35. vice ordförande i kristids- och familjebidrags nämnderna 1940—50 samt ledamot i taxerings nämnden ett 20 - tal år. Var - av tio florn krono ombud. Vidare har han haft sig anförtrött upp- dragen som roteombud, ledamot i småbruks nämnden och i socken kommittén för Härnösands sparbank. Jubilaren möter sjuttioårsdagen vid full hälsa och då han äger omgivningens aktning torde inte uppvaktningarna utebli.

31/8 1950

75 ÅRING I BODUM

Sjuttiofem år fyller i dag - som i korthet nämnts — fru KRISTINA AUGUSTA ALMQVIST, f. Eriksson, Rossön, Bodum.

Fru Almqvist är född i Johannesberg, Fällsjö socken, och kom som ung flicka i tjänst hos framlidne flottnings -chefen E. Arnqvist i Bodum. År 1900 gifte hon sig med flottnings förmannen Klas Almqvist och makarna köpte fem år senare det torp vid Näsvägen, Rom de ännu bebor.

Jubilaren är enastående vital och spänstig för sin ålder. Hon driver sedan flera år kafé och rum för resande, som hon ensam sköter med både by och bak, och hennes kakor utmärker sig både i fråga om kvalitet och antal sorter. Rätt som det är måste hon utträta något ärende i byn och då "spänstar" hon Iväg på sin cykel. Ingen som ser henne komma sättande, smärt och smidig och med god fart. skulle tro, att del är en sjuttiofemåring, som av åren att döma borde skrida fram efter vägen med försiktiga steg. Hon har emellertid gott påbrå, ty modern blev 92 år.

Jubilarens många vänner önskar henne lycka och välgång för kommande år, skrives till Nord- Sverige.

BODUM firades de gamlas dag i söndags, varvid högmässogudstjänst med nattvardsgång i kyrkan inledde. Kyrkoherde Tängden predikade och höll skriftetal och kyrkokören, ledd av musikdirektör E. Soodla. medverkade med två sånger. Efteråt bjöds på kyrkkaffe i Hällnäsets skola. I programmet förekom tal av kyrkoherden, duettsång av fru Märta Olsson och fröken Emmy Gustafsson m. m. Efter middagen tackade torpägaren och f. landstingsmannen Alfred Jonsson Stavsjö, församling och medverkande samt arrangörer på gästernas vägnar. Drygt 150 äldre församlingsbor hade mött upp.

Bodum Kommunal fullmäktige i Bodum beviljade i söndags ? 25.000 kr. till elektrifiering av vissa utbysr i Bodums s. k. norrbygd. till vilket ändamål även statsbidrag kommer att utgå. Begärt anslag till samlingslokal i Hällvattnet avslogs med motiveringen, att byggnadsföreningen inte är opolitisk. i Hemställan från Karl Kristoffersson om kommunalt lån eller borgen för bostadsbygge bordlades i avvaktan på avgörande beträffande K:s ansökan om egnahemslån. Fjällsjö—Bodums erkända sjukkasse fick 800 kr. för 1951. Ångermanlands dövtumsförening 50 kr. och Frälsningsarmén för skolhem 25 kr.

Till ordförande i gransknings - nämnden för mantalsskrivning och folkräkning utsågs kyrkoherde Tängden. Hela eleven Viola Henriksson beviljades 50 kr.. medan en framställning om bidrag till soldat hemmet i Härnösand avslogs, då kommunens värnpliktiga i regel tjänstgör i Sollefteå.

6/9 1950

JOHN JERNBERG

80 år fyller 1 morgons. Faktor John Jernberg, Vilhelmina. Jubilaren. som är född i Bodum, Var under en lång följd av år distriktschef i Vilhelmina hos Ångermanälvensflottnings förening och hade dessutom många allmänna uppdrag. bl.a. som Överförmyndare och ombud för länets Sparbank.

Fjällsjö - Bodum

Sammanräkningen av rösterna inom Bodums kommun, gav följande resultat: 494 s, 47 h, 158 bf. 42 fp. 180 k.

För Fjällsjös vidkommande ser siffrorna ut så här: 663 s. 98 h. 296 bf. 92 fp och 66 k. Enligt dom preliminära mandatfördelningen skulle socialdemokraterna få 20 mandat, högern 2, folkpartiet 2. Bonde förbundet 8 och kommunisterna 3 i den gemensamma fullmäktige församlingen.

70 - ÅRING I BODUM

Sjuttio år fyller på måndag hemmansägare GUSTAV PERSSON. Bölen, Bodum. Jubilaren kom i unga år till Bodum, där hans föräldrar köpte hemmanet. Efter dem övertog han gården, på vilken han lagt ned ett intresserat arbete. År 1905 gifte sig P, och makarna har fostrat sju egna och två fosterbarn till duktiga samhällsmedlemmar. Fortfarande sköter jubilaren och hans hustru jordbruket, ehuru med hjälp av son och sonhustru.

I det kommunala har P. Haft och har alltjämt flera förtroendeuppdrag. bl. a i kyrkofullmäktige, som skiftesgode man m. m.

Trots sina sju decennier äger jubilaren en vitalitet och spänst, som mången yngre kunde avundas honom. Sålunda befinner han sig som bäst på en längre resa i mellersta Sverige. Rättskaffens och tjänstvillig har P. anlåtats av sina grannar i inånga ärenden och har förvärvat sig en stor vänkrets som säkert kommer att göra sig påmind.

10/9 1950

ANDERS FRITIOF DAHLÉN

60 år fyller i morgon droskägaren Anders Fritiof Dahlén. Brocksjön. Bodum. Jubilaren är föd i Lövvik i Tåsjö. Han är av gammal jordbrukarsläkt. Två av hans bröder är kvar i födelsebyn som jordbrukare. Jubilaren, som var yngst, gav sig redan vid 15 års ålder ut i förvärvsarbete. Han tog plats i en skoaffär i Strömsund, där han så småningom avancerade till förste man.

Denna plats innehade han till dess han gjort sin första militärtjänst. Då ingick han äktenskap och köpte en egen affär i Strömsund. Han sålde dock affären redan 1914 och flyttade till Alanäset, där han under åren fram till 1925 var anställd som tummare dels hos Kramfors AB och dels hos tunningsföreningen. På somrarna var han anställd hos flottningsföreningen. Det sistnämnda året flyttade han tillbaka till sin hemsöcken och inköpte ett jordbruk, som han sedermera arbetade upp från ris och rot. Gården överlät han sedermera till en brorson och gifte sig själv med en flicka från Brocksjön. Han Övertog därvid sina svär föräldrarnas kronotorp, som han fortfarande innehar.

Dahlén är livligt intresserad av arbetarrörelsen. Han har varit ordförande i Stenhällans arbetarkommun i sju år. Dessutom har han tillhört styrelsen för Stornäsets av delning av Skogs- och flottnings. Jubilaren har haft flera kommunala uppdrag. Han är valnämndens ordförande i Bodums västra valdistrikt. I hemvärdet har han varit aktiv sedan dess början. Styrelsen - för Bilägarnas Inköpsförening har han tillhört sedan dess bildande i Hoting. Sedan sex år tillbaka driver han trafikbil rörelse.

10/9 1950

Valoptimism i Bodum Agitationen går fint

- Inte har vi någon anledning att frukta valet i år, dekreterar hr Johannes Sjölander i Rossön, som i egenskap av ordförande i arbetarekommunen och valutskottet är väl insatt i hur läget är för arbetarepartiet. Vi har full fart på valarbetet fortsätter han, och alla, som vi hittills kommit i kontakt med har varit besjälade av samma anda - vi vinner valet!

Bodum tillhör en av de kommuner, där kommunisterna haft ett gott fäste. Den saken kommer emellertid med hundraprocentig säkerhet att vara ändrad efter den 17 september. Diskussionen mellan Arne Pettersson och Sven Landin satte goda spår efter sig, och på arbetsplatserna, där debatten går högst har de Moskvatrogna fått utstå många hårda duster. Tydligt har de också mist gadden, vilket enbart är tacknämligt att notera. De har profiterat länge nog på arbetarrörelsen!

Det är ju första gången, som vi efter kommunsammanslagningen går till val, och både Fjällsjö och vi går fram med egna listor och låter siffrorna inom respektive valdistrikt fälla avgörande om styrkeförhållandet mellan de båda kommunerna. Resultatet kommer också att bli tillfredsställande, därom är jag fullt övertygad.

Valkampanjen inom en kommun av Bodums karaktär, ställer alltid stora krav på en perfekt arbetande apparat, fortsatte hr Sjölander. Vi har ju inte mindre än fem arbetarkommuner inom Bodum. vilka var och en inom

sitt område håller väljarna varma. Sedan har vi tillsatt ett valutskott, gemensamt för samtliga arbetarkommuner, kvinnoklubben, och ungdomsklubben, medan varje arbetarkommun dessutom har en valkommitté.

För att få fram väljarna, har vi bilar, som står till vår disposition hela valdagen, vilket gör att avlägset boende snabbt kan komma fram och avlämna sin röst i valurnan. Genom att vi har fyra valdistrikt - Rossön, Hällvattnet, Sund och Kronby - elimineras avstånden på ett sätt, men än skönt detta kan det uppstå problem i vissa fall. Dessa är emellertid till för att övervinnas och det kommer de också att göra. Söndagen den 10 september har ungdomen sitt speciella valmöte i Rossöns Folkets hus, där man förutom föredrag även kommer att bjuda på film. Dit räknar vi givetvis att ungdomarna i första hand skall komma, och eftersom klubben arbetar effektivt är det inte farligt att tippa fullsatt lokal, Om de rapporter, som vi hittills fått om valkampanjen, håller streck - och varför skall de inte det? - då kommer Bodum att väl hävda sig inför partivännerna den 17 september, slutade hr Sjölander.

10/9 1950

Gott samarbete med Fjällsjö : rättesnöre för Bodums-borna

- Det är givet att vi slogs för självständighet in i det sista, och det är också givet, att vi hände oss besvikna, när beslutet i kommunsammanslagningen gick oss emot, men det står också fast, att när domslutet en gång fallit, då skall vi samarbeta med den blivande stor kommunens gemensamma bästa för ögonen.

Talesman är kommunalnämndens ordföranden i storkommunen Bodum—Fjällsjö, hemmansägare Olof Wermelin Bovattnet. — Jag vet, fortsatte han, att inånga tyckte vi var halsstarriga i Bodum, men det var rena Självbevarelsedriften eftersom vi ansåg, att vårt geografiska läge gjorde det naturligt att vi skulle få vara egen kommun även i fortsättningen. Nu gick det inte så, och att nu gräva ned sig i suckar och grämelse, vore mera dumt. Nej nu gäller det att få fram ett gott samarbete med Fjällsjö och det kommer vi också att få!

Givet är emellertid att åtskilliga problem kommer att uppstå eftersom den blivande kommunen kommer få sådana fantastiska avstånd att brottas med. Om 1 en person från exempelvis Berg i kanten mot Tåsjö måste söka sig ned till kommunalkontoret i ett angeläget ärende, så betyder det stora uppföringar både i tid och pengar för denne. Men det finns ju alltid möjligheter att söka få fram en lösning med exempelvis mottagningsdagar i

Rossön för viktiga kommunala organ. Därmed skulle ju vissa olägenheter vara eliminerade.

Nåja, det hela kommer säkert att ordna till sig på bästa sätt för alla parter, därom är jag övertygad.

Vatten för 800.000 i Bodum.

Vattenfrågan är lika aktuell för Bodum, som för någon annan kommun, fortsatte hr Wermelin. I fjol satte vi igång med en utredning, som omhänderhas av Allmänna ingenjörbyrå i Sundsvall, om vatten och avlopp inom den del av Bodum. Som ligger vid sjön. Denna är nu klar i planläggning och beräknas dra en kostnad av i runt tal 800.000 kr.

Främst kommer det givetvis att reserveras för eventuellt beredskapsarbete vid en kris, även om vi hoppas redan nu kunna få sätta igång åtminstone med någon etapp av det stora projektet. Vi är givetvis fullt medvetna om att det kan ställa sig svårt att övertyga myndigheterna, men vi skall i alla fall i göra vad vi kan.

Sex egna hem är under uppförande med hjälp av egnahemslån. Dessutom pågår ett antal ombyggnader och bostadsförbättringar inom kommunen. En utredningskommitté, "för att få fram pensionärshem inom Bodum, arbetar sedan ett år tillbaka, och förslaget därifrån torde föreligga när som helst. Vi håller således på och gör vad vi kan för att göra vår del av länet så trivsamt som möjligt, slutade hr Wermelin. Om vi lyckas - ja därom får väljarna fälla avgörandet den 17 september!

Centralskolan i Rossön. är en annan fråga, som pochar på snar lösning. Den har tidigare presenterats för Nya Norrlands läsare och beräknas kosta cirka 700,000 kr. Elektrifieringen av byarna är en annan av våra kommunala frågor, fortsatte hr Wermelin. Fullmäktige har beviljat sammanlagt 25,000 kr. som bidrag till elektrifieringen, som omfattar tre olika företag. Arbetena med elektrifieringen av Sund. Flyn, Grundsjön, Jackemo och Volmvattnet är redan igång, och om. inte alla tecken slår fel kommer i varje fall Sund att ha elektriskt ljus till jul. Utredning om elektrifieringen har verkställts av Västernorrlands; elektriska förening i Sundsvall.

16/10 1950

60 - ÅRING I BODUM

Sextio år fyller i dag hemmansägare ELIAS VIKTOR JOHANSSON, Bodum.

Jubilaren är född i Edsele, men har sedan ett 20- tal år utövat odalmannens gärning i Bodum, där han också funnit sin livsledsagarinna. J. har helt gått in för sin uppgift som jordbrukare och har inte i större omfattning deltagit i det kommunala arbetet, där han dock tidvis haft förtroendeuppdrag. Landsbygdsrörelsens ekonomiska och politiska organisationer har emellertid i honom en trogen anhängare, som helhjärtat deltar i strävandena att ge bygdens folk i den trygghet och likställighet, som med rätta tillkommer detsamma. Makarna J. har två barn, av vilka sonen bistår fadern på hemmanet, medan dottern är gift i hembyn, Jubilaren, som äger grannarnas odelade aktning, torde inte bli bortglömd på sin högtidsdag

22/10 1950

BODUM

Kommunalfullmäktige avslog i går Landskommunernas förbunds anhållan om anslag till planerad kommunal skola. Samma öde rönt ansökningar från blåbands rörelsens folkhögskolesamlingen, nykterhets hetslogen Verdandi, Ångermanlands distrikt av Svenska freds- o. skiljedomsföreningen och MHF samt distrikt logen av IOGT föreningen för hembygdsförsvaret beviljades 25 kr, och folkpensionärs föreningen i Hoting 200 kr. Vidare beslöts att stipendium skall utgå till elever i yrkes- och folkhögskolor med 15 kr. pr månad. Skolstyrelsens beslut om ordnandet av skolskjutsar från Näset till Hällnäsets skola och från Sprötberget till Nagasjötjälen skola fastställdes. För omläggning av distributionen EV läroböcker och undervisningsmaterial bemyndigades folkskolstyrelsen använda 4,090 kr. Åt hemhjälps nämnden uppdrogs att anställa deltidsanställd hemvårdarinna. Priset för kommunens tomtmark i Rossön fastställdes 1111 75 öre pr kvm. För ordnande av yttre belysning i samhället beviljades Rossöns samhällsförening 5.000 kr Till ledamot av skolhus kommittén utsågs läraren Einar Hallström, Till entreprenörer vid skolhus bygget i Nagasjötjälen antogs enligt skolstyrelsens förslag: för byggnadsarbetena byggmästare Per Persson. Rossön, entreprenad summa 120,500 kr., för värme och sanitära anläggningar firma TFPC Holmberg, Rossön. 18,355, och for elinstallationer Per Andersson, Backe, 3,714 kr.

12/10 1950

Bodums by fick elljus i går kväll

Torsdagskvällen var en stor dag för Invånarna i Sunds by Bodum på irringen till Tåsjö. Då kunde man i varje fall på två ställen i byn för första gången tända det elektriska ljuset. Premiärställena var skolan och en hemmansägare. som alltså fick nöjet att vara de första. Sammanlagt är det 16 gårdar i byn, och för återstoden beräknar kraftleverantören Graningeverken att det skall vara klappat och klart till helgen. Därmed har ytterligare en mörk fläck på elektricitetskartan i Ångermanlands västra landsdel eliminerats. Att byborna är belåtna behöver knappast poängteras. Ljuspremiären är efterlängtdad och välkommen.

14/10 1950

- **I Sunds Skola, Boddum.** var i lördags skördefest ordnad under medverkan av kyrkoherde Tängdén. Gåvoauktion och servering gav kr. 669:14. Den i allo lyckade högtiden blev tillika en "ljusfest", då ellyset hade premiär i byn.

SEXTIOÅRING

Sextio år fyller på måndagen hemmansägare OLOF PÅLSSON, Orrnäs. Bodum,

Jubilaren är född och uppväxt i Orrnäs och var redan från barnaåren fadern behjälplig i arbetet på hemgården, som gått i arv inom släkten I omkring 200 år. Efter faderns bortgång år 1917 övertog han hemmanets skötsel. I det kommunala har P. Haft och har alltjämt flera förtroendeuppdrag. Sålunda har han i yngre år varit bl. a, ordförande i såväl kommunalnämnd som kommunalfullmäktige och är fortfarande skiftesgodeman, överförmyndare samt kommun kasserevisor. Obenägen för födelsedagsfirande som han är, lär han vid tiden för sextio - årsdagen ha lämnat hemmet och begivit sig på resa söröver; skriver till Nord-Sverige.

30/10 1950

BODUM

Kyrkofullmäktige i Bodum har haft sammanträde och fastställt förslaget till stat för nästa år. Utdebiteringen blir sammanlagt 1 kr till de olika kassorna, vilket innebär een sänkning med 25 öre jämför med innevarande år.

30/10 1950

VÄJDE FÖR BARNEN HAMNADE I DIKET

En personbil från Nagasjön i Bodum. som var på väg till Grunnsjöby, skulle, då han kom till Sundsby, väja för några barn. som var på vägen och åkte kälke i en utförsbacke med påföljd att bilen gick utanför vägen och hamnade i en ganska djup slänt, Bilen, som var av mindre typ, kunde Inte komma från olycksstället utan måste få hjälp av lastbil från Hoting. Någon nämnvärd skada blev det inte på bilen, och ingen människa skadades. Olyckan får skrivas på halkans konto genom den blötsnö som fallit under dagen.

30/10 1950

Bodumsbo hoppade från fallande stolpe

En olycka som kunnat få allvarliga följder inträffade på fredagen i Bodum då en av Graningeverkens linjearbetsare, Anders Johansson, måste hoppa från en ramlande linjestolpe. Han slog i fallet huvudet i en sten på marken och fick ett stort blodande sår. Den skadade fördes omedelbart till Backe lasarett för vård, men fick efter läkarbehandling återvända till sitt hem, där han nu vårdas.

Graningeverken håller på att ta bort en gammal högspänningslinje mellan Bodum och Jansjö, varvid Johansson hade klättrat upp i stolpen för att borttja de gamla trådarna från isolatorerna. När detta var gjort föll stolpen, varför Johansson, som hade slolpskor på fötterna, hoppade ur dessa och föll till marken. Linjen var strömlös.

FEMTIOÅRING

Femtio år fyller bageriidkaren HELGE STRÖMQVIST - allas "Lill-bagarn" - Rossön, Bodum, Jubilaren är född i Bodum. men redan som helt ung fick han lämna sin födelsebygd, för att utbilda sig i bageriyrket Vid fjorton åra ålder blev han föräldralös, och nu var det för honom att försöka klara försörjningsproblemet på egen hand. Det var inte många, som trodde, att den småväxte 14-åringen skulle klara sin uppgift som bagarlärling bland den tidens garvade gesäller men det fanns "råg i ryggen" hos bodumspojken.

De första lärospånen inhämtade han hos bagarmästare Aug. Eriksson. Backe, sedermera direktör för Härnö - Hoting - fabriken. När E. flyttade sin rörelse till Hoting. följde S. med, och där fullbordades hans utbildning, och han blev med åren en gedigen yrkesman. Arbetet i fabriken var ingenting att tänka på för en vekling, allt skulle utföras för hand.

Nattarbete bedrevs i stor utsträckning, och detta var särskilt fallet under krigsåren 1914 - 1918. Då kunde de unga pojkarna utnyttjas mera eftertryckligt än nu, så var tidens sed

Forna tiders skråanda satt kvar hos den då nomadiserande gesällkåren. och den lärling, som på ett eller annat sätt misshagade en gesäll, fick ofta utstå hugg och ålåg. En vanlig företeelse var att ge varandra skämt- eller öknamn. Jubilaren blev sålunda "Lill-bagarn", och under det namnet är han mest känd bland alla yrkesbröder.

Tvärt emot den vanliga kutymen stannade S, kvar hos samma arbetsgivare i omkring 30 år. eller ända till dess direktör E. lade fabriken år 1944. Håna produkter fick stor berömmelse varav en inte ringa del får skrivas på "Lill - bagarns " konto, alldestund han under de senare åren stod ansvarig för tillverkningen.

Under åren 1944 blev det arbete hos olika arbetsgivare på skilda platser i landet, men för två år sedan köpte S. bageri i sin födelsebygd, som han sköter med den äran.

Det finns många strängar på jubilarens lyra. Musikintresserad i högsta grad har han lärt sig att traktera en del Instrument, och i yngre år var han en flitigt anlitad spelman vid offentliga och enskilda samkväm och danser,

Sportfiske är numera S:s förnämsta hobby. Han har vunnit stadgat rykte och respekt i sportfiskekretsar för sin fantastiska förmåga att fånga harr och öring snart sagt vilken vattenpöl som helst. Bl. a. genom sitt yrke har han under årens lopp förvärvat en stor bekantskapskrets, och genom sin glada och humoristiska livssyn har han fått många vänner.

Näverkonstnär i Bodum saknar arbetsmaterial

I en liten stuga stilla i Böle by i Bodum bor skogsarbetaren Erik Mårtensson, 65 År fyllda men pigg och kry och med ett särdeles gott humör som glittrar fram i hans spelande Ögon och smittande glada skratt. I skogen tillbringar han sin arbetsdag och tjänar pengar till livets nödort Men hemma hos sig; idkar han med förkärlek en gammal konstnärlig handslöjd som han lärt av sin mor, nämligen tillverkning av näversaker.

Näverkontar, tofflor och diverse andra ting av det förträffliga material som nävern utgör flätas Mårtensson konstfärdigt ihop i den mån han kan få fatt på material. - Det är ont om näver numera. säger han, och bra näver är en nödvändig förutsättning för ett bra arbete.

-Dä ä egentligen inte så stor konst å göra näversaker Konsten ä å riva näver så dä duger Påstår näverkont- och -toffel tillverkaren Erik Mårtensson i Böle

Konsten ligger inte så mycket i mätningen av kontar, tofflor eller andra saker, menar Mårtensson, nej, det svåra är att riva näver så att det duger att arbeta med, Den ovane river runt en björkstam och får på det sättet för korta näverremсор, Konsten är att riva så att näverremsan löper som en spiral runt stammen och blir lång nog.

År 1018 tillverkade Mårtensson don rymliga näverkont han alltjämt brukar själv, ett gott bevis för materialets slitstyrka och arbetets kvalitet. Nävertofflor av egen tillverkning är hans dagliga Inneskor och varmare skor finns inte. menar han.

Dessutom är de mjuka och behagliga att bära. Med sina nävertofflor smyger Mårtensson omkring t stugan så tyst som väl en indian tassar fram i mockasiner.

Men Erik Mårtensson har hämtat Inte bara näver ur naturens atom materiel- och förrådsbod. På väggen i hans stuga hänger en knippa fisknät i gott sällskap med ett Remington - gevär. omborrrat och lämpligt för älgjakt. samt en fågelstudsare. Två älgar har fallit för Mårtenssons kula plus åtskilliga andra villebråd. Ur sjöar och vattendrag har han hämtat öring och andra finn fiskar. Nära skogen bor han och skogen har varit och är hans utkomstkälla och förrådsmagasin. Att leva av och nära skogen och naturen är säkert en livsföring som ger god hälsa till kropp och själ. Om den saken bär Erik Mårtensson gott vittnesmål.

14 nov. 1950

Ångermanävens flotningsförening driver stor varvsrörelse i Rossön

Exteriör av Ångermanävens flotningsförening mekaniska verkstad i Rossön

Års program för tiden 1 nov. 1950-, okt. 1951 vid Ångermanävens flotnings -förening mekaniska verkstad i Rossön: Antal dagsverken 6.000 Arbetslöner 97.000 kr Materiel kostnad 190.000 kr Beräknad tillverkning: 20 Ht. Motorvarpbåtar 100 st. roddbåtar 1.500 flottinshakar 30 st. "sugger", dvs. flottar av speciell typ

Timmerspel Bostadsvagnar Diverse smiden for underhåll i flottnings lederna

Flottningsföreningens verkstad i Rossön blev färdig för ett år sedan och fyller en viktig uppgift vilket väl torde framgå av det koncentrat av årsprogrammet som återges i rutan härintill. Tidigare hade man en mindre provisorisk verkstadsbyggnad men fick klara båtbyggena under provisoriska förhållanden i skydd av presenningar. I den nya verkstadsbyggnaden har man kunnat samla hela verksamheten, förutom tillverkningen av roddbåtar av trä som utföra i en intilliggande snickeriverkstad.

I verkstadsbyggnaden, vars exteriör syna på bilden ovan, upptar den stora varvshallen största utrymmet. I direkt anslutning till denna finns en smedja, maskinavdelning samt materiel- och verktygsförråd. På andra sidan varvshallen ligger rymliga toaletterum samt matrum för de anställda och vidare inrymmer byggnaden garage för föreningens ha r stationerade motorfordonsbestånd. Fordonsbeståndet är f. ö. karaktäristiskt för föreningens verksamhet: en personbil, en jeep, en lastbil och en bandtraktor.

De anställdas fritidsutrymmen i byggnaden, dvs. toalettavdelningen och lunchrummet, har fått en mycket gedigen och trivsamt utformning. Tvättrummet är rymligt och försett med tvätthoar och dusch. Vidare har varje man eget klädkåp med inmonterat värmesystem för torkning av våta plagg. Lunchrummet är snyggt möblerat och utrustat med bl. a. kokplattor samt värmeskåp för medförda varmrätter.

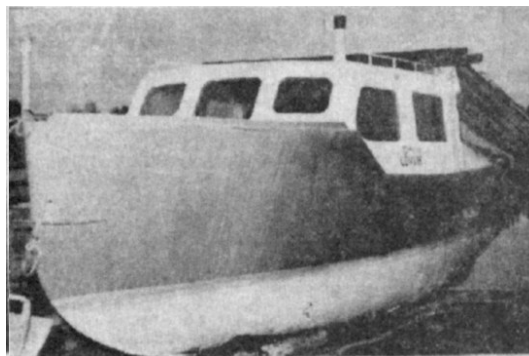

Här formar smeden Anders Sundkvist en av de 1.500 flottninfishakar som ingår i verkstadens årsprogram

I båtbyggarhallen är ett flertal båtar under arbete vid vårt besök, hammarslagen dånar och svetsapparaternas ljusbågar fräser när de tjocka stålplåtarna svetsas ihop till båtskrov. Omkring 25 man sysselsattes i verkstaden, berättar arbetsledaren verkmästare Albert Andersson, På sommaren är antalet dock mindre, eftersom åtskilliga av mannarna då sänds ut på flottningsarbete m. m. runt om i distriktet. Största tillverkningsartikeln är just båtar, helsvetsade båtar i stålplåt och alltefter storleken försedda med motor på 4 till 25 hkr. Vidare tillverkas flottninshakar samt smiden av många olika slag för underhållsarbetena i flottningslederna. spel. bostadsvagnar m. m. I den intilliggande snickeriverkstaden produceras ett 100-tal roddbåtar årligen.

Gösta Sundberg, t.v., och Jonas Lindberg klipper "plåtstråk"

Den här förmålliga båten byggdes i Rossön 1948. Den är försedd med 25 hkr motor.

Har en flottningsförening behov av mekanisk verkstad? Det antal flottningshakar man behöver för att dirigera timmerstockarna i bäckar och älvar kan väl närmaste bysmed slå ihop på en vecka? Ja, ungefär så resonerade även skrivaren - ända tills han fick Röra ett besök i Ångermanlandsälvens flottningsförenings moderna mekaniska verkstad i Rossön, och där blev tagen ur villfarelsen.

Platschef i Rossön inspektör Klas Andersson som har en; hel del intressanta flottningsfakta att berätta: - Att flottningsföreningen förlagt sin verkstad till Rossön beror på att platsen ligger ganska väl i centrum av det flodsystem föreningens verksamhet omfattar. Den betydelsefullaste tillverkningsprodukten - båtarna - transporteras från Rossön pr bil till de olika vattendragen. Oavsett var verkstaden förlagts måste båtarna transporteras på detta sätt ganska ofta, eftersom de olika vattendrag där de behövs är skilda åt av en mängd hinder av olika slag, inte minst dammar och kraftverksanläggningar.

Flottningsföreningen har f.n. ett 90 - tal båtar av olika storlek i bruk och båt behovet ökar i takt med regleringarna och dammarna i älvar och andra vattendrag. Genom uppdämningarna minskas nämligen strömstyrkan varigenom andra medel måste till för att föra fram timret i flottnings lederna. Då far båtarna sättas in och dra eller spela fram timret. På grund av detta avser verkstadens båtbyggnads program såväl förnyelse som utökning av båtbeståndet. En följd av de många regleringarna och dammarna i vattendragen torde bli en ofrånkomlig Ökning av flottnings tiden, eftersom det tar längre tid att numera passera en viss flodsträcka än det gjorde då strömmen var starkare och snabbt forslade fram flottnings godset

- Flottningen innebär alltjämt den billigaste tänkbara transportformen för timret, framhåller inspektör Andersson vidare. Ångermanälvens flottnings förening räknar med ett medelpris av 7 öre pr kbftot. Timmerstockarna håller i medeltal 2.8 kbftot varför fram forslings kostnaden pr stock utgör cirka 20 Öre. Om man sen betänker ät stora flottnings mängder forslar flera tiotal mil för denna kostnad pr stock förstår man att inget annat transportsätt kan tävla med flottningen i fråga om låg kostnad. Härigenom har den årliga högst betydande flottningen i våra vattendrag även stor nationalekonomisk betydelse.

Håg

28 NOV 1950,

Bodumsbyar vill till Tåsjö

Tåsjö kommunalnämnd hade sammanträde i går och handlade ett ärende, som kanske aldrig tidigare behandlats i någon kommun. Frågan Kaller inkorporering av ett flertal byar, som ligger inom Beduins kommun i västra Ångermanland och som vill bli införlivade med Tåsjö, där de anser sig höra hemma*

Då frågan om sammanslagningen av landskommunerna i vårt land blev aktuell och framlades för riksdagen och sedan länsstyrelsen genom utredning framlagt förslag om vilka kommuner som borde sammanslås, blev ju som bekant förelaget att Bodums och Fjällsjö socknar skulle sammanslås. Då dök tanken upp hos befolkningen i byarna Stavsjö, Sundet och Flyn i Bodums socken att även de skulle begära att få införlivas med Tåsjö socken. Detta blev också fallet i form av en inlaga till länsstyrelsen för fyra år sedan. Ärendet har nu kommit på remiss från länsstyrelsen till kommunalnämnden för yttrande. Nämnden beslöt godkänna förslaget vad det gäller de tre nämnda byarna.

I ett särskilt yttrande av landsfiskalen förklaras att även byarna Grundsjö, Brorcksjön, Bosundet och Rensjönas skulle införlivas med Tåsjö. Till detta förslag beslöt nämnden att befolkningen själv skall få avgöra vilken kommun de vill tillhöra, varefter man eventuellt gör en framställning hos länsstyrelsen. Denna fråga har såväl en ekonomisk som teknisk natur och kan inte Överblickas i brådskick. Den kommer därför att ännu en tid gå genom de olika instanserna. Tåsjö kommuns ställningstagande avgör i sista hand kommunalfullmäktige.

Vi har vant oss till en del personer i de olika byarna för att höra deras inställning.

Hemmansägaren Altens Johansson i Stavsjöby säger, att frågan har en mycket stor betydelse för de som bor i dessa avlägsna byar. Särskilt var det gäller skolfrågor. Sedan de kommunala förvaltningen i Bodum blir i Fjällsjö kan vi knappast tänka oss annat än .att Tåsjö blir vår hemkommun.

Hemmansägare Ångman i Flyn har samma inställning och tillägger att folkets vilja i de berörda byarna bör vara utslagsgivande.

Han tror att allmänna meningen är att byarna bör införlivas med Tåsjö kommun. Alla våra förbindelser ifråga om affärer , post- och bankärenden har vi med Hoing, säger lian

Johannes Olsson

Rossön

Efter blott en veckas sjukdom avled den 17 d:s en av Bodums församlings älstc. f. Torpägaren och flotningsförmannen JOHANNES OLSSON, Rossön. 92 - årig.

Den bortgångne var troligen den siste kvarlevande värmlänning. som på 1880 - talet sökte sig till västra Ångermanland och slog sig ned i Bodum som nyodlare i Bodum förvärvade han torpställe ,och då det gick den energiske och målmedvetne odlaren rätt väl i händer, köpte han senare ytterligare en torp lägenhet! Därjämte arbetade han om som. rama som flottningsförmän hos Ångermanälvensflottningsförening samt som stenarbetare vid karbyggen m. m. under vintrarna. 29 - årlg gifte sig O. med en jordbrukardotter. Maja Vest från Ornnäs, och makarna fick fyra barn, två pojkar och två flickor, alla l livet. O. var en mångkunnig arbetets man. som var spänstig både andligt och kroppsligt ända in i det sista. Ännu för någon vecka sedan sågs han hantera såg och yxa på vedbacken. Han stammade också från en släkt, där nittio -åringarna hör till ordningen. Sålunda modern 92 års ålder och hon vävde de finaste vävnader ännu på Ålderns dagar. Den bortgångne har två .syrstrar i livet - 89 resp. 91 år gamla - båda bosatta i Åmotsfors i Värmand.

Den gamle hedersmannen sörjs utom av barn och syskon av barnbarn och barnbarnsbarn samt många vänner.

12/12 1950

Varg i Bodum tror man sig ha sett i dagarna. Djuret sågs i torsdags av hemmansägare Albert Eliasson, Näset, på dennes skogsmark vid Thomasselet. För att få bekräftelse på sina iakttagelser var E. i söndags med sakkunniga följeslagare för att titta på spåren, vilka bekräftade, att man av allt att döma har att göra med en ensam "strövarg", som troligen följt de renar i spåren, som tagit sig ned till skogstrakterna. På ett kvarts sekel har man inte sett någon varg i trakten framhåller hr Eliasson för Nord - Sverige, men 1925 sköts i Stavsjö en stor best, så den gången behövde man inte frukta att ha sett i syner. Någon jakt efter bodumvargen blir det inte — det lönar sig knappast, då dylika en samma djur, stadda på vandring, förflyttar sig oerhört fort.

Under Fria uttalande 8 dec 1950

Missnöjd el abonnent.

Undertecknad har tagit del av vad, som publicerats om missnöje i Backe och Dorotea beträffande elleveranserna från Graningeverkens aktiebolag. Nu är det ju ofta utlyst i annonser, att strömmen skall stängas av vissa dagar och vissa timmar på den och den platsen. Där arbeten pågår, men det händer, att strömmen uteblir även på andra tider. Förmodligen stänger bolagets arbetare ute på linjen etter eget behag av strömmen, vilket inte borde få ske. Skall vi ha lyse och betala för det, kan vi också fordra. att det skall fungera, eljest ar det ingen mening. Då ar det bättre att återgå till fotogenlamporna. Långe fick vi ju råda oss med sådana, och jag tror att vi var mer nöjda då än nu ... Mest förargligt är det en söndag, då man skruvar på radion för att höra gudstjänsten. Vad kan i vara orsaken till avbrotten då? På söndagarna arbetas det ju inte.

Nils Johnson, Rossön.

Bodum

Kommunalfullmäktige beslöt igår anslå 2.450 kr. till idrottsplats förbättringar för Rossöns IF. En anhållan från Sköld & Karlsson om ett lån på 6,000 kr. för köp av virke bordlades i avvaktan på att firman får nödiga lokaler för sin tillverkning av båtar. En anhållan om anslag för enskild väg från Lesjön till Flybäcken avslogs med motivering att intressenterna borde försöka få statsanslag för väg företaget som enskild utfartsväg. Fem elever vid yrkes-, lanthushålls- och lantmannaskolor beviljades vardera 15 kr. i stipendium pr månad. Arbetslöshets nämnden omvaldes. Taxeringsnämnden fick följande utseende: Olov Wermelln. Olov Paulsson. Sven Paulsson, Nils Medin. Abraham Almkvist, Johannes Sjölander. Karl Jönsson och Vallner Eriksson.

Till roteombud valdes Olov Paulsson. Albert Ellasson, Petrus Persson och Vallner Eriksson. Till nämndemän utsågs Albert Eliasson och Johan Sjölander. Till ledamöter i föreläsningsföreningen utsågs Gottfrid Bergkvist och Tage Nordström. Till revisorer omvaldes Albert Eliasson och Olov Paulsson och nyvaldes Eskil Jansson. Till revisor för Folkets hus utsågs Albert Eliasson. Till ombud i mantalsskrivningsärenden utsågs kyrkoherde Tängdén och O. Wermelin. Nykterhetsnämnden omvaldes. Till hästuttagningsnämnd valdes Johan Vestertlund, Karl Sundelln och Karl Jönsson. I fyllnadsval till folkskolestyrelsen för Per Nordin och Karl Modin valdes Holger Källgren och Emanuel Eriksson. Arvodena för 1951 inom styrelser och nämnder fastställdes till samma belopp som i år. Att sammankalla kommunalfullmäktige till deras första sammanträde 1 januari 1951 utsågs Olov Wermelln.

- Kyrkofullmäktige utsåg igår till revisorer för 1951 Olof Paulsson, Orrnäs, Gottfrid Bergqvist, Bodum. och Nils Flodin, Bodum. Att fungera som ordförande till dess att ny ordförande valts utsågs kyrkoherde Rudolf Tängdén,

Rossön väntar bygglov för ny, behövlig skola

Den 13 januari 1946 utdömdes Hällnäsets skola i Rossön. Det var länsarkitekten som avkunnade domen och skolan värderades till "värdet av de försålda byggnadsdelarna, minskat med rivningskostnaderna Men då byggnadstillstånd och statsbidrag till den nya skolan, som beräknas kosta 750,000 kr, låtit ränta på sig, så har den utdömda skolan med sina dragiga, kyliga och fula klassrum fått fortsätta att tjäna sitt ändamål. Skolan byggdes 1905, men med tiden blev den för liten, och två lärarebostäder fick byggas om till lärosalar och bespisningsrum På så sätt lyckades man - om än nödortfigt — ge plats för det stigande elevantalet, men därmed var inte problemet löst. Lokalerna var fortfarande hälsovådliga, och skoldistriktet gick till aktion. De kommunala myndigheterna ställde sig välvilliga till den nya skolan» men de skärpta byggnadsrestriktionerna och det hittills uteblivna statsbidraget har stoppat utvecklingen. Nu har man emellertid till vederbörande myndigheter insänt en skrivelse i hopp om att få statsbidraget ordnat, och med tanke på de hälsovådliga lokalerna, så kommer säkerligen byggnadstillstånd att ges inom en snar framtid, om allt vill sig val.

När Nya Norrlands medarbetare i sällskap med bla. Överlärare Alarik Olsson besökte Hällnäsets skola så var det töväder, men i slöjdsalen, som är belägen i en uthusvind, visade termometern minus 3 grader. Då hade det visserligen Inte eldats under gårdagen, men man kan ändå få en god föreställning om lokalens kylighet. När det är som kallast ute, kan man, om kaminen är ständigt röd, hålla temperaturen uppe vid 12 - graders strecket Men detta gäller brösthöjd, och vid golvet är temperaturen inte högre än plus 3. Samtliga klassrum är utrustade med en kamin, som sprider en för de intill sittande besvärande värme men som inte nämnvärt påverkar temperaturförhållandet i salens motsatta del.

Bortsett från golvdraget finns det inget annat ventilationssystem än att Öppna ett fönster, med det är knappast så trevligt i vinterkylan.

Den nya skolan kommer att uppföras i tre byggnader - huvudbyggnaden blir 72 meter lång, och kommer bl. a. att inrymma handarbetssal, gymnastiksal, naturkunnetssal bibliotek, skolkök, bespisnings rum, bad, bastu och skyddsrum. Allt som allt beräknas skolan kunna ta emot 225 elever, vilket är 75—85 mer än vad Hällnäsets skola har för närvarande.

Ordnar sig nu bara statsbidraget och byggnadstillståndet - vilket vi har all anledning tro, -så kommer det säkerligen inte att dröja länge förrän den nya skolan står färdigbyggd och beredd att ta emot anstormningen av kunskapstörstande elever Den dagen har Rossön fått ett ståtligt kulturcentrum, som i decennier kommer att tjäna det växande släktet.

Överlärare Alarik Olsson är en av dem som arbetar intensivt på att skaffa byggnadstillstånd för nya skolan i Rossön.

Sting.

23/12 1950

Två renar påkördes i Bodum natten mot torsdagen omkring 3,5 km. från Rossön i riktning mot Backe av en okänd bil och i samband där med har vissa mystiska omständigheter kommit i dagen. Polisen i Rossön, som larmades tidigt på torsdag morgon av dels en droskbil chaufför och dels en lastbilägare, anser att de båda djuren skadats vid krocken och därefter avlivats av bilföraren, troligen genom slag i huvudet med yxa. Renarna visade liknande skador. Emellertid har bilföraren inte givit sig till känna, men polisen har sina misstankar riktade åt visst håll. De båda renarna tillhörde den hjord, med vilken samnen Anders Åhren var. på var till Långvattnet .

16/1 1951

ÅTTIOÅRING I BODUM

Åttiofem år fylld i morgon MARIA SUNDQVIST, Näset, Bodum. Jubilaren tillhör en gammal jordbrukare i Bodum med starka rötter i hembygdens jord. Även fröken Sundqvist. som jämte en syster under en lång följd av år brukade ett av socknens största hemman, har på många sätt ådaglagt sin kärlek till hembygden. Särskilt när det gäller fädernas kyrka har hon visat stor offervilja. bl. a. genom att med syskonen gemensamt skänka en av Bodumsfödde konstnären Erik Gnista utförd dopfont till kyrkan samt genom donation till fonden för att pryda sockentemplet med ny altartavla. Även på andra sätt har jubilaren bevisat för sitt intresse för församlingen. Hemmanet i Näset brukas numera av en systerson och jubilaren. som ännu besitter relativt god redbarhet kroppslig och andlig spänst, sköter själv till hushall. På högtidsdagen kommer det säkerligen inte att saknas s bevis på uppskattning och vänskap.

17/1 1951

Brev från Bodum

Det nya året har kommit med höjda skatter, det är skatt på allt vi skall köpa. skatt t. o. m. på vissa pensioner. Veden kostar 25 kr. metern, och det finns ingen ved. Bolagens och kronans resurser är uttömda. och det är brist på folk till skogsarbetet Den gamla stammen är utsliten, och de unga väljer inte skogsarbetet, de söker sig in på andra arbetsområden, vill lära sig ett yrke. j
Jag läste i en ortstidning för en tid sedan, att det ingenting gör, att allt blir dyrare, då vi får in mera pengar, men flertalet har små inkomster, särskilt bland de äldre, som förbrukat sina bästa krafter. Ju större inkomster jag har f. ö. desto större skatt får jag. och då finns inte stora möjligheter att köpa mera. Nej, jag får nog vända på slanten, om jag skall få det att gå ihop.
Om en bonde säljer ett skogsskifte, vi säger 10,000 träd, går huvudparten av inkomsten till skatt. Fortsätter dessa skattehöjningar blir många välsituerade bönder snart lika fattiga som vi skogsarbetare. Det blir kaos av det hela, och statsskulden växer år från år. Det råder stor oro och fruktan bland världens folk och nationer. Varför kan inte människorna arbeta i samförstånd i stället, då skulle världen se bra mycket annorlunda ut.

Nils Johansson,
Rosson.

11/1 1951

BODUM

Folkmängd vid årets början 945 man och 830 kvinnor, summa 1.775. Under året födda 15 gossar och 12 flickor, summa 27. Inflyttade 55 män och 53 kvinnor. summa 108. Döda 8 män och 14 kvinnor, summa 22. Utflyttade -18 män och 49 kvinnor, summa 97. Folkmängd vid arets slut 959 män och 832 kvinnor, summa 1.791. ökning 16. Ingående äktenskap 11 Upplösta 7. Församlingens äldsta är Änkan Marna Flodin, f. Nilsson, Bodum. född den 25 augusti 1857.

29/1 1951

Bodum

Kommunalfullmäktige utsåg igår till ordförande för 1951 Olof Wermelin och till vice ordförande E. Mårtensson. Vidare beslöts att betala förfallna amorteringar för arbetar småbruket Sund 1:221 med 602 kr.. samt att kommunen skall bestrida kostnaderna för värdering av bostadstyperna för egnahemsbyggen. Årsarvodet till roteombuden fastställdes till 150 kr. för vardera. F. Näslund. Sund. beviljades 100 kr. för vinterväg underhåll och åborna i Kronby 150 kr. för samma ändamål. Byggnads föreningen Folketshus anhållan att få utbekomma av fullmäktige beviljade medel för nybyggnad av Folketshus att delvis användas för ombyggnad av gamla lokalen, avslogs. Fullmäktige beslöt att ingå till k.m.t med anhållan att Bodum måtte uppflyttas från grupp 2 till grupp 3 i bostads kostnads fördelningen för folkpensioneringen. Ångermanälvens regleringsarbeten. Bodumsjö bygget, beviljades begärt anslag på 750 kr. för borring av brunn på en av vattenfallsverket förhyrd, kommunen tillhörig fastighet,
- Kyrkofullmäktige utsåg i går till ordförande kyrkoherde R. Tängdén och Ull vice ordförande skogsarbetare Emanuel Ingelsson, Ombud i boställsnämnden blev hemmansägare Olof Pålsson med hemmansägare Olof Wermelin som ersättare.

13/2 1951

Bodum vill i högre bostadsgrupp

Bodums kommunalfullmäktige begär hos regeringen att kommunen skall uppflyttas från bostadsgrupp 2 till grupp 3 enligt folk pensionslagen. Kommunen ligger 200—450 meter över havet på samma breddgrad som Umeå - orten och cirka 22 mil från kusten. Klimatet är på grund därav väsentligt kallare än i Västerbottens kustland eller östra Jämtland för att inte nämna södra delen av Västernorrland. Klimatet är ungefär detsamma som i Fjällsjö, som nu uppflyttats till grupp 3. Det kalla klimatet medför höga bränslekostnader och högre byggnadskostnader cirka en tredjedel av kommunens befolkning är bosatt i Rossön. där hyrorna oavbrutet stegrats de senaste tio åren. Bränslekostnaderna har också under de sista två åren stigit med cirka 40 procent. Då Fjällsjö och Bodums kommuner sammanslås till en kommun fr. o. m. 1952 och Fjällsjö redan uppflyttats anser kommunalfullmäktige det vara en gärd av rättvisa att folkpensionärerna i nuvarande Bodums kommun också uppflyttats redan från 1951 i samma grupp.

7/2 1951

Även Flyns by i Bodum har nu fått elektriskt ljus och därmed har ett länge närt önskemål uppfyllts. Det är närmare 20- talet abonnenter som lycklig gjorts. Att vi är glada, säger lärarinnan fru Ångman, är helt naturligt och vi tycker att det är underbart. Särskilt för skolans del är det så mycket mer glädjande då denna vinter tycks vara mörkare än vanligt. Inte ens en solstråle har kunnat genomtränga de tjocka molnen. De osande fotogenlamporna och den dåliga fotogenen har inte heller förbättrat situationen.

29/1 1951

Jubilerande Bodums syskon

På/måndag fyller två medlemmar av en ansedd jordbrukarn släkt i Bodum år, nämligen syskonen f. hemmansägare AUGUST ROBERT ORRELL sjuttio och f. hemmansägare MARGARETA ULRIKA ORRELL, båda i Orrnäs, sextio år.

Fadern var hemmansägare M. A. Orrrll och syskonen föddes på den gård, som sedan 1700 - talet varit i släktens ägo. Bada brukade var sin hemmansdel under sin krafts dagar.

August Robert Orrell var inte blott en duktig jordbrukare, utan drev därjämte rätt omfattande skogsaffärer samt kvarn och cirkelsåg i egen regi i Orrnäs. Därjämte hade han en del kommunala uppdrag, bl. a. i skolstyrelsen. vilka han dock lämnat i yngre händer.

O. är änkeman sedan ett 10 tal år. I sitt äktenskap med en Bodums flicka har han fyra barn, av vilka de tre sönerna är jordbrukare, medan dottern är hemsyster i Medelpad.

Jubilaren besitter både andlig och kroppslig spänst, men tar det nu efter år fyllda av arbete och ansvar, litet lugnare. För att hålla "konditionen" ägnar han sig fortfarande i mindre omfattning åt skogsaffärer.

Margareta Ulrika Orrell brukade - så kvinna hon är - sin hemmansdel med kraft och kunnande. Tills hon för något år sedan drog sig tillbaka från den säkerligen påfrestande uppgiften. Hon ägnade därjämte sin åldrige far om vårdnad utan hänsyn till uppoffringar.

Ideellt intresserad deltar jubilaren därjämte med den för henne karakteristiska intensiteten i lottarörelsen och Rödakorsets verksamhet. Jubilaren, som har sin stuga för sig. sköter sitt trevna hem och pysslar i hushållet och är f. ö. i full verksamhet med varjehanda.

Att de båda jubilarerna, genuina representanter för landsbygden. då den är som bäst kommer att bit för bit för vänner i och grannars minnesgoda hågkomst är säkert.

26 jan 1951

S.L.U.

BODUMS AVDELNING

hade söndagen den 8 januari årsmöte å Bygdegården. Eftersom det var 36 —grader på bina håll, hade endast ett fåtal medlemmar infunnit sig. Men vi får hoppas att kylan blir lite mindre Intensiv nästa möte.

Ordföranden hälsade do närvarande välkomna. Att leda dagens förhandlingar valdes Allan Flodin med Göte Flodin vid protokollet. Styrelse- och revisionsberättelserna godkändes och ansvarsfrihet beviljades. Till styrelse under 1951 valdes: Allan Flodin, ordförande. Henning Mårtensson, vice ordförande, Göte Flodin, sekreterare. Hans Johansson, vice sekreterare, och Manfred Eriksson, kassör. Revisorer:

Hugo Mårtensson och Peter Westin med Alexander Mårtensson och Åke Flodin som ersättare. Politisk kommitté: Allan Flodin Hugo Mårtensson och Henning Mårtensson. Representant vid distriktsmötet: Hans Johansson jämte ordföranden; ersättare Alvar Lundgren. Kretsombud: Göte Flodin; ersättare Hugo Mårtensson. Som avdelningens representant i LP respektive SLKF valdes Allan Flodin med Manfred Eriksson som ersättare samt Hugo Mårtensson med Henning Mårtensson som ersättare. Till representant vid LP:s kandidat i nomineringar valdes Manfred , Eriksson jämte ordförandena. Studlesekreterare : Allan Flodin.

Till pressreferent utsågs sekreteraren. Mötet avslutades med "Du gamla Du fria".

Efter mötet följde kaffe och sedan roade vi oss med "radions populära 20 frågor". Historieberättande och mycket annat tills vi fram i mot småtimmarna" vågade oss ut i den bistra kylan, Så hoppas vi få stor framgång och god kamratanda i ur för Bodums SLU - avdelning. Med energi fortsätter vt arbetet - tillfogar Nord- Sveriges meddelare.

Sextio år fyller i morgon hemmansägare PETRUS PERSSON. Nagasjötjälén.
Bodum.

Visst verkar det otroligt, men man måste ju sätta tro Ull mantalslängden och ett faktum är, att även unga pojkar blir gamla, ehuru man har svårt att förlika j sig med tanken, då man möter jubilarén. P. är son till framlidne bonden Pär Persson och hans hustru Katarina, f. Mårtensson. På den tiden var det vanligt att barnen började göra rätt för sig vid tidig ålder och jubilarén var Intet undantag. Det blev huvudsakligen skogs- och flottningsarbete och därjämte jordbruksarbete på hemgården. Med åren fann emellertid unge P. att det intet gott för mannen att vara allena och hemförde 1915 från den långt från allfarvägen belägna byn Mörtkullnåset i Fjällsjö en pigg och vaken flicka, som sedan kom att föra spiran i det Perssonska hemmet med den äran. Ungefär samtidigt med giftermålet övertog jubilarén föräldrahemmet och om därmed ansvaret och uppgifterna växte så var fallet detsamma med arbetsviljan. Han hade emellertid en gedigen utbildning för sitt kall och jordens hävd liksom allt annat på gården vittnar väl taligt om att .P. Inte vansläktas.

Inseense att hembygdens förkovran inte blott är en odlingsangelägenhet intresserade sig jubilarén livligt för kommunala och andra allmänna frågor. Hans sakliga inställning, sunda omdöme och vakna blick gav honom ' snart ett flertal förtroendeuppdrag både inom och utom hemkommunen. Jordbrukarnas politiska och fackliga samlings strävanden har i P. haft en entusiastisk anhängare och hans praktiska klarsynthet har tacksamt tagits i anspråk av yrkesbröderna. I det Perssonska hemmet har tre pojkar och en flicka fostrats. Av dessa är dottern gitt med en jordbrukare i hembyn, medan en av sönerna är bussägare i Hoting, en studerande och en gift och vistas hemma samt skall med tiden Överta fädernegården, som gått i arv från far till son sedan 1802. Jakt och **fiske** har varit P:s hobbies, men han är också pigg på att se **sig** omkring i världen, Medger tiden det tar han gärna.. en semestertripp liksom i fjol då han med makan genomkorsade de tre nordiska länderna. Generös gästfrihet har alltid rätt i jubilaréns hem, präglad av makarna varma omtänksamhet. ; Själv är P. En vinnande umgänges broder, som med varm hand delar med sig av humorns gåva. I Övrigt kommer de många vännerna att ge honom betyg på högtidsdagen, skriver en av dem till Nord- Sverige.

Sossemajoritet i fullmäktige

Socialdemokraterna kan - om de vill - regera den nya storkommunen efter eget skön. De förfogar nämligen över 19 platser av kommunalfullmäktiges 35. De behöver alltså inte om det någon gång skulle gå till en parti skiljande votering någon ofrivillig hjälp av kommunisterna, som räknar fyra man. De borgerligas antal är 12.

Bodum blir inte en fäbodvall åt Fjällsjö

Vi släpper intet till Tåsjö

Kommunal veteran leder nya kommunen

Storkommunens nuvarande ordförande Fjällsjö sockens grand oid man inom det kommunalpolitiska livet Per Erik Persson - har av allt att döma ett unikt rekord. Han har alltsedan 1919, då fullmäktige instiftades beklätt ordförandeposten, vilket betyder att fjällsjöborna haft förtroende för honom i hela 32 år. När nu Bodum och Fjällsjö slog ihop sina påsar var det ganska naturligt att den gamle hedersmannen fick förnyat kontrakt på den syssla han sa väl skött.

Lika naturligt var det att Bodums kommunalman nr ett Olof Wermelin, Bovattnet, fick hand om klubban i storkommunens kommunalnämnd. Denna placering av de båda kloka, duktiga kommunalmännen i ledningen för kommunens betydelsefullaste förvaltningsorgan visar att de förutvarande grann kommunerna gravt ned stridsyxan och nu försöker göra det bästa tänkbara av den situation som uppstått.

När VA:s medarbetare söker upp Per Erik Persson i hans trevliga hem i Jansjö, där han residerar på den gård som förvaltats av släkten Persson alltsedan 1697 möts vi av ett vänligt leende och hans första uttalande beträffande stor Fjällsjös framtidsutsikter är signifikativt för denne gamle förtroendemens inställning gentemot de nya problemen. Så föll nämligen orden:

- När stridens vågor gick höga om kommunsammanslagningen ställde vi oss här i Fjällsjö neutrala allt från början. Det är klart att början blir besvärlig, men jag tror att vårt samarbete skall bli bra i fortsättningen. Vi har redan haft några sammanträden med Stor Fjällsjös fullmäktige och de har präglats av enighet och samarbetsvilja.

Det är numera en helt annan anda i folket. De räknar mera på hur det skall vara än hur det är. Jag menar, man gräver inte ner sig i gamla problem utan försöker i stället planlägga framtiden. Och det är ju storkommunens framtid vi inom Bodum och Fjällsjö nu gemensamt skall dryfta. Är man Överens om att det gäller allas bästa och försöker göra det bästa av situationen, så går det nog bra.

BODUM INGEN FÄBODVALL

Under alla mina 32 år i fullmäktige har jag icke upplevt några allvarligare störningar och voteringarna kan man räkna på sina fingrar. Jag tror emellertid att sammanslagningen har sin betydelse. Talet om att Bodum härnäst blir en fäbodvall åt Fjällsjö, man menar då givetvis de centrala punkterna i respektive gamla kommuner Rossön och Backe, kan det val aldrig bli fråga om. Vi måste försöka sammanjämka intressena, så att dylika orosmoment försvinner.

Nu har det ju talats om att några byar i Övre delen av Bodum, som gränsar till Tåsjö, borde hänföras dit. Men detta sätter vi oss emot när det inte vore lyckligt och skulle minska den ekonomiska bärkraften. Man anser där uppe att resorna till centrum i Backe blir alltför besvärliga, men om inkorporeringen med Tåsjö verkställdes

bleve ju Kyrktåsjö centrum för dessa byar och då har man ju samma problem beträffande avståndet Dessutom har ju Bodum lagt ner pengar i fastigheter i dessa utbyar och detta bör komma storkommunen till godo,

VATTENFRÅGAN AKTUELL

Något som elader oss alla är att vi ordnat tandvården, fått provinsial -läkare till kommunen med förnämlig mottagning och nu går vi in för att i framtiden söka lösa så viktiga problem om vattenfrågan, uppförande av kommunalhus, högre folkskola och byggande av egna hem och bostadsfastigheter,

Kommunens tomtområde vid gamla tingshuset bar vi tänkt oss som lämpligt bostadsområde, men dessa funderingar har stött på patrull hos högre myndigheterna, .om vill ha bebyggelsen åt stationsområdet. där vi saknar tomtmark,

Vi stred tappert men nu stridsyxan nedgrävd...

- Vi önskade aldrig denna förening med Fjällsjö, men när det nu blev av så måste vi försöka göra det bästa av situationen. Vi stred tappert så länge vi hade möjlighet göra något, men så snart regeringens beslut kom grävde vi ner stridsyxan och är nu fast beslutna att arbeta för storkommunens lyckliga framtid, förklarar Olof Wermelin, Bodums allt i allo i kommunalpolitiken, en karl som vet vad han vill och som aldrig varit rädd att föra sin åsikt till torgs, när han varit övertygad om att han haft rätt.

- Ty visserligen har Olof Wermelin böjt sig för regeringens beslut, men sin ögen åsikt att det hela är olyckligt för Bodum går han inte ifrån. Det var nog ingen tillfällighet att flaggan hos kommunal fullmäktige ordföranden Olof och hans vänner i fullmäktige sänktes på halv stång den dag beslutet kam att Bodum och Fjällsjö skulle slå ihop sina påsar.

- Men, nu hissar de i stället flaggan på hel stång för Stor Fjällsjös framtid och man har kommit Överens om att göra sitt allra bästa för att samarbetet blir fruktbarande. Bodumsborna har skott sina kommunalärenden bra och har även en bra slant i kassan, pengar som man hade tänkt använda för olika välfärdsprojekt, bl. a. ny storskola, kommunalhus, vatten etc., etc.

INGA AVLÖNADE FÖRTROENDEMÄN

Något som är ganska betecknande för Bodumsbornas tänkesätt och arbetsvilja för sin kommun ha ta är att samtliga ledamöter i fullmäktige, styrelser och nämnder aldrig tagit något betald för sina tjänster. De har helt enkelt hjälpt till att styra och ställa för sin kommun och offrat fritid och säkert även pengar för att kommunens finanser skulle gå ihop och det har det också gått och en hel del har utträttats.

Det är de stora avstånden och dyrbara resorna som bekymrar Olof Wermelin. Det måste komma att kosta stora slantar när vi skall ned till centrum, som nu blir Backe. Men det är bara att söka finna en lösning och det kanske går bra det också, förklarar hr Wermelin.

Johan Sjölander:

Rossön borde ha fått nye läkaren

Bodum har alltid klarat sig bra och varför vi nu skulle höra ihop med Fjällsjö, har jag litet svårt att förstå. Det kan aldrig vara lyckligt men vi gamla kommunalgubbar får kanske inte så ont av det som den yngre generationen . . . Men det är ju så bestämt så det finns ingenting annat att göra än finna sig i saken och göra det allra bästa. Det är Bodums fattigvårds styrelses ordförande Johan Sjölander, som spontant säger detta när vi

söker upp honom. Han har litet svårt att finna de fördelar som kommunsammanslagningen skulle innebära. Det finns alltför många nackdelar, anser han. Tank vilka avstånd det blir till Backe. Nu har de Bodumbor som bor i utbyarna ytterligare 14 km. till centrum och redan tidigare var det nog långt. Hade vi fått provinsialläkaren till Rossön vore det lyckligare än som nu förlägga honom till Backe, där man redan har tre läkare förut plus lasarett. Nu måste vi ned till Backe, så snart det galler ett sjukdomsfall och åldringarna på hemmet blir ju åtsidosatta eftersom vi inte kan bekosta resor varje gång de blir krassliga. Fanns läkaren här vore det ju enkelt att han någon gång tittade till dem. Hur man skall sköta fattigvårds ärendena från Backe har jag också svårt inse. ty här i Bodum har vi ju god kontakt med de olika sockenborna.

Vi här i Bodum hade planer på att bygga ut bl. a. föreningshuset till ett bra Folkets hus med biolokal och pengar finna även fordrade för ändamålet.

På vår önskelista står även en ny skola samt vatten försörjningen. Den sistnämnda torde säkert bli trevlig och ålderdomshem har vi och år vi nu en ändamålsenlig skolbyggnad i Hällnåset. Så kunde gamla skolbyggnaden ombyggas till pensionärshem. Men det är ju frågor som står på framtiden eftersom det blivit storkommunens problem som först måste upp till behandling.

Uno Persson: Flygande fullmäktige i nya storkommunen

Fjällsjö kommunalkamrer Uno Persson, son till fullmäktigeordföranden Per Erik Persson, ser mera optimistiskt på sammanslagningen. Jag tror att det är lyckligare, ty kommunen måste bli mera ekonomiskt bärkraftig och detta behövs helst nu när man lägger på kommunerna alltmera socialt arbete, vilket är ekonomiskt betungande.

Det är givet att de stora avstånden kommer att bli både kostsamma och besvärliga. Vi har emellertid inom fullmäktige dryftat om man inte i framtiden skulle kunna hålla fullmäktige sammanträdena på olika platser inom storkommunen. På så sätt skulle de olika byarnas ledamöter inte behöva resa den långa vägen till Backe varje gång utan ibland få sammanträda på hemmaplan. Särskilt belåten är Uno Persson över att man nu fått byggnadstillstånd för uppförandet av högre folkskolan, d. v. a. klassbyggnaden och redan i februari sätter man arbetena igång.

Hela skolan har kostnadsberäknats till 700.000 kronor. Man har nu haft högre folkskola i Fjällsjö fyra år och första kullen skall nu gå ut. Så småningom torde det bli möjligt att även avlägga realexamen i Backe, något som givetvis vore glädjande för kommunens föräldrar, som nu måste skicka ned sina barn som privatister till staderna.

Nu när kommunsammanslagningen verkstälts måste man få bättre utrymmen för de kommunala ärendena, varför ett kommunalhus planeras, vilket kostnadsberäknats till 400.000 kronor.

Vattenförsörjningen för Backe samhälle beräknas till 1.2 milj. kronor men det torde nog dröja innan man kan klara detta problem, som redan vållat väldiga bekymmer. För dem som har vattenförsörjningen löst genom

hydrofonanläggningar, uppstår besvärligheter på grund av regleringsarbetena i Fjällsjö älven och sjön.

En man endast t v. i kommunalnämnden!

Det var aldrig någon entusiasm i Fjällsjö och Bodum över sammanslagningen och kommunalgubbarna hade på

känt att man måste gå fram litet varligt från början. Sammansättningen av de olika nämnderna är ju ett knepigt kapitel. Det gäller ju att tillgodose alla parter så långt möjligt år. Därför har man t.v. endast valt ordföranden

i kommunalnämnden och det valet föll sig ganska självt när fullmäktigeklubban gick till Per Erik Persson i Fjällsjö. Bodums starke man Olof Wermelin mötte ingen opposition. Men de övriga ledamöterna är ännu icke valda. Man dröjer till i mars, då man räknar med att ha tänkt över frågan så pass grundligt att man ska ta upp den igen. Det kompromissförslag som då ser dagens ljus väntar man ska kunna klubbas igenom utan större diskussion.

Dramat SlorFjällsjö:-

Boden: Vi kommer inte tomhänta

Fjällberg: Det blir inget rikt gitte

Man kan lätt föreställa sig en dialog mellan en Bodumsbo och en Fjällsjöbo. Ingen av parterna i det blivande äktenskapet mottog tvångslysningen med någon uppriktig entusiasm men båda är också klart medvetna om att det nu gäller att ta itu med problemen utan sidoblickar och tanke på egna fördelar. Vem som är vem i handlingen är inte svårt att räkna ut!

- Boden: VI har alltid satt en ära i att sköta våra kommunala angelägenheter mönstergillt och vi blev litet ledsna när vi togs ifrån den friheten, VI förstod ju att vårt i eget centrum Rossön skulle bli en andra rangens plats i den nya kommunen.
- Fjällborg: Jo. vi förstår det, men å andra sidan var Backe redan ett väl utrustat centrum med institutioner som ni aldrig kunde räkna med att få inom er kommun jag tänker på lasarettet, apoteket. mejeriet tandläkaren och en del Industrier, Inte att förglömma
- Boden: Ja. men läkaren kunde väl myndigheterna gott unna oss. Det fanns ju tre lasarettsläkare i Backe och det var väl inte nödvändigt att flytta dit en fjärde. Det är Inte riktigt att med berätt mod förlänga avstånden för landsbygdens Invånare.
- Fjällberg: Ja. all centralisering går ju ut över ytterområdena är ingen nyhet och det är ju en sak som fjällsjö borna inte ska lastas för.
- Boden: Men vi kommer Inte tomhänta till det här äktenskapet VI har samlat en del pengar och vi hoppas kunna förverkliga en del projekt Innan sammanslagningen blir av. Storskolan i Hällnäset är ett av dem. Mycket nödvändigt för övrigt. Och det blir ju en affär som kommer hela den nya kommunen till godo.
- Fjällborg: Det är alldeles riktigt. Vi har aldrig underskatta Bodumsbornas förmåga att klara sig själva. Och det måste du medge, att vi Inte velat den här sammanslagningen? Men hur är det? Har ni inte många kommunister Inom Bodum?
- Boden: Jo, det är nog riktigt. Men dom är fredliga. Snälla, oförargliga gubbar helt enkelt, som är lätta att samarbeta med. Varför dessa har blivit kommunister för begriper jag då inte VI hade sex av dom i vårt fullmäktige, men fyra kommer In i storkommunens tyrannuppsättning. Och det är ju ingenting att sörja för den minskningen heller.
- Fjällberg: Ja. det blir som du vet 19 socialdemokrater. 12 borgerliga och 4 kommunister i församlingen Ska det gå bra det?
- Boden: Det vore skamligt om vi inte skulle kunna samarbeta med allas bästa som riktmärke Det finns säkert möjligheter göra Storfjällsjö till en mönsterkommun
- Fjällborg: Det är så sant som det är sagt. Men vi ska lote underskatta svårigheterna. Det blir ingen rik kommun skattetrycket sammanlagt blir uppåt 14:50 och antalet skattekrönor Inte alltför Överväldigande. Det gäller att hus- hålla och utnyttja varenda öre förståndigt.
- Boden: En liten granskning av de kommunalmän som ska leda kommunen ger ju klart besked att det finns goda och erfarna kommunalmän. med en ärlig strävan att göra det bästa möjliga av situationen.

Hällnäsets skola ett katastroffall

Skolfrågor i kommunen

- Jag säger som mina vänner här i Bodum. Inte tror jag sammanslagningen är lycklig, men vi får väl göra det bästa av situationen. Sedan är de som bestämt ta ansvaret, säger kommunens energiske Överlärare Alrik Olsson.
- Vad beträffar skolväsendet, så har HOR båda kommunerna samma problem allt brottas med. Vi har emellertid en sak som står allra främst på programmet och det är uppförandet av nya skolan i Hällnäset, där 150 barn nu otrivs i den gamla utdömda lokalen, som en gång i tiden var en prydnad för skolväsendet på landsbygden.

Don har emellertid tjänat ut och är också, utdömd samt betecknas av skolöverstyrelsen som ett katastrofal. Den nya skolan är kostnadsberäknad till 777.000 kronor och det är med stora förväntningar vi emotser tillståndet att sätta igång bygget. I gamla lokalerna det faktiskt risk för barnens hälsa. Under kyliga vinterdagar då temperaturen visat 30 minusgrader - är vi tvingade elda så rören på Järnkaminerna blir rödglödgrade och för de barn, som sitter närmast eldstaden blir det olidligt hett samt för de som ritter längst ned i salen kyligt. Att hålla lektion i dylika lärosalar är rena plågan. För övrigt har vi en B III- skola i Nagasjötjälen under uppförande och detta blir en förnämlig sak. Den kostar 150.000 kronor. I och med sammanslagningen får vi ett skoldistrikt och en överlärare, som troligen får Backe som bostadsort. Att bygga om gamla Hällnässets skola till pensionärshem anser jag skulle ställa sig alltför dyrbart. Bättre vore om dessa lokaler kunde användas för industrin" räkning. En textilfabrik vore absolut lämpligt att ha där.

Något som jag alltid tänkt på ar, att man uppe i dessa kommuner som lever på skogsbruket borde bättre söka tillvarataga rikedomarna. Detta skulle ske genom att bygga mera skogsvägar, så att råvaran kunde hämtas smidigare. Skogen är ju ändå ett av landets största kapital.

Att det kommer att dyka upp en hel del stridsäpplen i framtiden är jag övertygad om, men det gäller att söka hålla samman och planera för framtiden. När nu sammanslagningen ar fastställd finns det ingenting annat att göra än ta skeden i vacker hand och den saken är Bodumsborna överens om.

27/2 1951

85 - ÅRING i BODUM

Åttiofem år tyller i dag småskolelärarinnan. fru LYDIA LÖFQVIST, änka efter hemmansägare J. D. Löfqvist. Sund, Bodum. Jubilaren, som är född i Säbrå kom omkring 1880 till Bodum som lärarinna och gifte sig 1889 för att bli jordbrukarhustru i Sund, där hon fortfarande har sitt hem. Efter giftermålet delade fru Löfqvist tiden mellan skolan och hemmet men med åren och do åtta barnen måste hon avstå från sin lärargärning. Ända till 1924 vikarierade hon dock tidvis vid olika skolor i distriktet. År 1938 övertog sonen Anders föräldrarnas hemman, och hos honom har jubilaren nu sitt hem, Hon är alltjämt duktig, ehuru syn och hörsel är nedsatta, och gör med förkärlek besök hos barnen, som är bosatta i närheten. Sin högtidsdag tillbringar jubilaren blunda hos en dotter i Hoting.

9/3 1951

Sund och Flyn vill till Tåsjö

Byamannen i Sunds och Flyns byar i Bodum erinrar i skrivelse till länsstyrelsen om sin tidigare framställning att de båda byarna i samband med sammanslagningen av Bodums och Fjällsjö socknar skall Överföras till Tåsjö socken. Ingenting har inträffat, som underlättar möjligheterna för byamännen att tillhöra Fjällsjö, heter det i skrivelsen. Tvärtom har vissa händelser inträffat, som ytterligare markerat, att en ändring av sockengränsen mellan Fjällsjö och Tåsjö bör komma till stånd. Som exempel nämner man inrättandet av det nya provinsialläkarn ; distriktet med läkaren stationerad - i Backe. De båda byarna tillhör detta provinsialläkardistrikt, med påföljd att färdvägen för läkaren blir 47 km i stället för 5 resp. 7 km om man tillhörde Hotings provinsialläkardistrikt. Färdvägen för polismannen i Bodums polisdistrikt blir 30 km. i stället för 5 resp. 7 om byarna Överflyttas till Tåsjö polisdistrikt. Genom reglering av sockengränsen skulle man också vinna fördelar i avseende på skolor och andra kommunala gemensamhets anordningar. Det är bekant, att Fjällsjö vill behålla de båda byarna som skatteobjekt, säger byamännen. Man anhåller emellertid att vid ärendete prövning större hänsyn skall tas till vad som kan vara ändamålsenligt och praktiskt i kommunalt avseende för byarna och dess invånare än till en kommuns skatteintäkter.

7/3 1951

Förskingring i Rossön kostade sex månader

Vid tinget i Ramsele i går dömdes en butiksföreståndare i Rossön, Bodum till sex månaders fängelse villkorligt utan övervakning. Butiksföreståndaren, numera bosatt i Stockholm, hade tillgripit nära 7,000 kr. av anförtrodda medel, Han skyllde på onaturligt stort svinn i affären; en strävan att dölja detta på okänt sätt uppkomna svinn låg bakom förskingringarna, menade han.

- En betongarbetare från Tågsjöberg, som varit i Backe den 12 augusti och festat om, var åtalad för fylleri. Han fick böta 40 kr. Mannen krävdes dessutom av en privat målsägande på 1,300 kr. för att han genom att välta ett korvstånd skadat vederbörandes lille pojke, som fatt benen svårt brända av kokvatten i korvkitteln.

Den begärda summan gällde förlorad arbetsförtjänst, förstörda kläder samt sveda och värk. Häradsrätten prutade ned det begärda beloppet till 525 kr

- Två vårdslösa deklaranter stod också inför rätta. I det ena fallet gällde det en borrhings förman från Tåsjö, som dömdes till 60 kr. böter och i det undra en Rossöfru, som fick punga ut med hundralappen.

- För olovligt, vapeninnehav fick en lägenhetsägare från Norråker utge 8 dagsböter å 6 kr. Han hade ärvt ett vapen av sin 1837 avlidne fader och sedan underlåtit söka tillstånd för det.

- En 17- årig Hoting flicka, som cyklat utan lyse på sitt fordon, fick utge sedvanliga 15 kr.

3/3 1951

Åldring i Bodum ute för vådligt äventyr

83 - årige födorådstagaren Adolf Boström från Sundet, Bodum, råkade i torsdags ut för ett mindre vanligt missöde, som kunnat få riskabla följder.) I det vackra solskenet på förmiddagen begav han sig på skogspromenad, kom därvid in på djup lössnö och föll utan att kunna resa sig. B. blev liggande i kylan 4—5 timmar, innan han påträffades av dottersonen, som jämte andra gett sig ut för att söka honom. Man förstod att någonting var på tok, då spisen var kall hemma när gårdsfolket skulle se till honom. Dottern satte då genast igång med att leta. Den gamle kryare snart till sig, men för säkerhets skull tillkallades d:r Brismark från Hoting, som emellertid in kunde konstatera tecken i sviter av det vådliga äventyret. I går var B. åter på benen och i full sysselsättning på vedbacken.

19/3 1951

Rasande timmervälta dödade bodumsarbetare

Under bomarbete i Norråker vid Tåsjöns övre ända vid 17- tiden i går fick 53 - årige arbetare Einar Eriksson från Rossön, Bodum, av slanor, som rasade från en timmervälta, ett så hårt slag i nacken, att döden följde Kvar jämte ytterligare tre man i arbetslaget sysselsatt med att göra i ordning bommar för sommarens bogseringar på en av Ångermanälvens flottningsförenings arbetsplatser. Då han skulle hämta slanor från en välta, rasade några av dessa, som var hårt tyngda av sno, varvid EL träffades i nacken med sådan kraft att en halskota krossades. D:r Brismark i Hoting tillkallades omedelbart men kunde vid framkomsten blott konstatera, att livet flytt Döden torde ha varit ögonblicklig. Olyckan, som inträffade kort före arbetstidens slut, är föremål för polisutredning. Den omkomne var gift och efterlämnar fyra barn. 16/4 1951

16/3 1951

50 - ÅRING I BODUM

Femtio år fyller i dag småskollärarinnan, fru HULDA OLOFSSON, f. Skoglund. maka till lägenhetsägare Magnus Olofsson, Nagasjötjälén, Bodum. Jubilaren är född i Nätra och blev efter småskolläraryrket ordinarie i Bodums skoldistrikt för 27 år sedan. Hon har tjänstgjort i Skirsjönäset och Berg m. fl. byar, Innan hon kom till Nagasjötjälén. Överallt har fru Olofsson gjort sig aktad och avhållen som plikttrogen och dugande pedagog med gott handlag med barnen, vilka i henne lärt sig se inte blott lärarinnan utan också den goda vännen.

Vid sidan om sin gagnariska gärning i folkbildningens tjänst har Jubilaren helt ägnat sig åt familj och hem, där två barn fostrats. På högtidsdagen kommer säkert anhöriga och vänner samt föräldrar och barn att förena sig för att önska Jubilaren god fortsättning.

20/3 1951

80 - ÅRING I BODUM

Åttio år fyller i dag som förut i korthet nämnts — en av bodums bygdens kända och aktade män. torpägare ERIK SUNDELIN. Brusön. Kung och envåldshärskare över sitt eget lilla örrike sedan mera än femtio år, går han rakryggad och med obruten kraft in i åttioåringarnas led.

Åren som ligger bakom har inte varit någon dans på rosor. Nej, det har varit hårt arbete. både i skogen och vid flötningen. Den tiden hade Inga bestämda arbetstimmar, utan arbetsdagen varade så länge timmer fanns i bommen. Många gånger kunde det bli fyra dygn utan vila. I stället för att sova ut efter dessa ändlösa vaknätter, var det vid hemkomsten att fatta lien för att bärga och rädda skörden.

För oss som såg dig svänga lien i de vita juli nätternas tystnad var det romantik, men för dig betydde det en arbetsbörda av omätliga mått. Hur du orkat med allt detta är för oss yngre och klenare obegripligt, men vi förstår att det måste vara en äkta " Bertil - Persa " för att kunna klara sådana prestationer,

Alltid försynt och bild i ditt väsen har du fått den nåden att inte äga några fiender. Inför din lugna och rogivande värdighet har alla hårda ord fallit till marken som brutna pilar. Du har lärt alla, som du kommit i beröring med, förstå att man genom vänlighet vinner mest,

När du nu möter din åttioårsdag hoppas vi att du röner all i den hägkomst som din plikttrohet och uppföring för andra, gjort dig förtjänt av. Och Innerligast av allt hoppas vi på att ännu i många år. när augusti kvällarna breder sin sammetsmjuka skymning över din och de närliggande öarna, då finna dig framför öppenspisens i bryggstugan - med den flammande och värmande tjärvedsbrasan - berättande om den tid då seklet var ungt, som för oss är stänk av sägen och saga.

Långt fjärran går vintergator med världarnas orgelbrus. Låt silverstråkarna sjunga en hymn till dig under stjärnornas ljus. E.S.

16/4 1951

50 - ÅRING I BODUM

Femtio år fyller i dag fru HELÉNS SOODLA, f. Schmidt. maka till musikdirektör Eduard Soodla. Rossön, Bodum. Jubilaren är född i Dorpat. Estland, där hon blev student 1922 och sedan studerade medicin. tills hon gifte sig och makarna på grund av kriget tvangs att lämna landet. Under brinnande krig flydde de med sina fyra barn till Sverige, där de funnit en fristad. Fru Soodla har på ett utomordentligt sätt levt sig in i de nya förhållandena och utgör ett värdefullt stöd för maken. Inte blott som mor och ansvarig för hemmet. utan även i hans verksamhet. Hon är sålunda uppskattad medlem av kyrkokören och upplåter varje måndag sitt trivsamma hem för dennas övningar. Jubilarens vänliga rätt och anspråkslösa väsen har vunnit många uppriktiga vänner i den nya omgivningen.

29/4 1951

Bodum

Kommunalfullmäktige anslog i går till reparation av enskilda vägen Lesjön - Flybäcken 1.000 kr. Överläraren fick löneökning med 200 kr. pr år. Byggnadsföreningen Folkets hus skall innevarande år få uppbära tidigare beviljat anslag om 15.000 kr.. hemhjälpsnämnden fick extra anslag om 1.500 kr. till avlöning av en deltidsanställd hemvårdarinna. Backe hemvärnsområde beviljades 200 kr.. enskilda vägen till lägenheten Troheten 1.000 kr. och skolhusbygget i Nagasjötjälen 26.900 kr Frågan om anslås: till Bodums bygdegårds - och folkbadsförening bordlades medan ansökan om stipendium från elev i sam realskola avslogs. Från ett dikningsföretag förelåg hemställen att kommunen skulle betala ut, vad intressenterna utbekommit, ehuru dessa inte fullgjort sina åligganden. Det blev avslag. Vidare beslöts restituera den nöjesskatt, som Inlutit i samband med visning av filmen "Sampo lappelill. Frågan om anslag till elektrifiering av vissa byar kommunens västra del uppsköts. Ledamöterna i val- nämnden omvaldes och revisionsberättelsen godkändes samt beviljades ansvarsfrihet för 1950 ars räkenskaper och förvaltning. Kommunen skall vidare teckna borgen om 15.000 kr. för en person för uppförande av bostadshus och slutligen fastställdes folkskolestyrelsens beslut att tillerkänna skolvaktmästarna lönekomensation för 1950 med 100 kr. samt att bevilja dessa 33 procent tillägg till dess att slutligt löneavtal träffats.

2/5 1951

70 - ÅRING I BODUM

Sjuttio år fyller i dag som i kortet nämns - smides mästaren m. m. NILS PETTER FLODIN. Rossön. Jubilaren, som är född i Bölen, Bodum, växte upp i Stensvattnet, Fjällsjö, där fadern var jordbrukare. Unge Nils Petter Övertog med tiden jordbruket, men då han tidigt visat stora anlag för hantverk kom han se småningom att genomgå teknisk skola, varefter han skötte kvarn anläggningen jämte såg i Rossön. Sin rätta melodi fann F. emellertid som mästernsmed och han har i mera an ett avseende hyllat satsen, att man bör smida medan järnet är varmt. Sin smedja sköter han fortfarande och ett par av sönerna har gått i faderns fotspår. F. Äger dessutom Bodums enda kvarn, vilken livligt anlitas av bygdens jordbrukare. F har än flera järn i elden och har som byggmästare uppfört ett flertal bostads fastigheter i socknen och om även hans tid varit strängt tagen i anspråk, så har han ingalunda försummat jordbrukartraditionerna, vilka han hållit i helgd genom att sörja för alt föräldragården förkovrats. Jubilaren håller styvt på hembygden och har bl. a. gjort en stor och erkänd insats i samband med Bodums hembygdsgrd. Han har också med stort Intresse deltagit i det kommunala, bl.a. som ledamot av kommunalfullmäktige och taxeringsnämnden. Den andliga och fysiska spänsten har F. i behåll - han är utpräglad naturvän och friluftsmänniska - och hans goda humör och glada sinnelag har gjort honom till medelpunkt i en stor vänkrets, som säkert kommer att ge sig till känna på högtidsdagen.

4/5 1951

Godståg spårade ur på Rossöns station

Två vagnar i ett godståg spårade i går vid 10 tiden ur strax utanför stationsområdet i Rossön. De rev upp slipern, trasade sönder banvallen på en sträcka av 500 meter, så att det tog fyra timmar innan bandelen åter blev trafikabel. Resenärerna från och till Hoting fick utväxlas med en insatt rälsbuss från Långsele Godståget avgick från Rossön vid tiotiden men strax utanför stationsområdet spårade de två sista vagnarna ur, antagligen genom att bultar gått av i ett vagnshjul. Vagnarna var lastade med koks och mycket tunga, varför bandelen blev illa åtgången. Man märkte ej heller urspårningen förrän vagnarna rivit upp spåret på en halv kilometers längd. Trots att man genast satte i gång med reparationsarbeten dröjde det ända till kl 14.15 innan man var klar med spåret. Passagerarna med de blandade tåg. som passerar Rossön kl 12.34 och 13.21 från Hoting till Långsele fick kliva av utanför stationsområdet för att sedan inne på stationen ta plats i en från Långsele rekvirerad rälsbuss.

Fjällsjö - Bodums erkända lokalsjukkassa har hållit årsmöte. De i tur avgående styrelseledamöterna återvaldes. Styrelsen består av Edvin Eriksson, ordförande, Uno Persson, Lage Öhman, Anders Holmgren, Otto Haglund, Halvard Vesterlund och Eugen Mårtensson. Till revisorer återvaldes Knut Åkerström, Backe, och Tage Almqvist, Rossön. Som ombud vid centralkassans årsmöte valdes Anders Holmgren och Otto Haglund. Av styrelseberättelsen framgick att antalet medlemmar under året Ökat med 78 till 1732 och att kassan under året till medlemmarna betalat sammanlagt kr. 54.449:34 i sjukhjälp i olika former, att antalet sjukdomsfall har varit 567 och antalet sjukdagar 11.155 mot 9674 under föregående år eller i medeltal pr medlem 6.4 sjukdagar mot 5.9 sjukdagar under 1949.

90 - ÅRING I BODUM

Nittio år fyller i dag en av Bodums äldsta invånare, änkan GRETA MATILDA JONSSON. Stavsjö i Jubilaren är bördig från Lavsjö i Dorotea, där fadern var; hemmansägare. Hon gifte sig i 20-årsåldern med en jordbrukare från Lajksjö och samtidigt förvärvade de unga ett torpställe i Stavsjö, vilket makarna odlade upp från ris och rot samt uppförde byggnader. I äktenskapet föddes två döttrar och då den ene gifte sig 1921 överlämnades torpet till unga paret. Jubilaren och hennes man fick då födoråd. Tre år senare avled maken och fru Jonsson bor nu hos sonen, torpägare Alfred Jonsson, men sköter själv sitt hushåll. Hon har aldrig varit sjuk och fortfarande gör hon promenader till granngårdarna både sommar och vinter för att prata om vad som händer och sker. Fru Jonsson hör till kärnkvinnornas kategori och till de få hemväverskor, som äger gamla tiders kunnsighet. Hennes vävnader representerar det bästa av en sången tids vävnadskonst. Var på sin tid vida bekanta och livligt efterfrågade. Numera har jubilaren lämnat sin plats vid vävstolen, men hennes intresse för hemsöj lever kvar. På högtidsdagen torde fru Jonsson få hålla kaffepannan varm hela dagen, ty säkert blir det många som vill önska henne en fridfull levnadsafton.

Barn sångarting Bodum hölls i går med drygt 400 deltagare från Ramsle kontrakt och under ledning av musikdirektör Soodla samt folkskolelärarinnan Beda Almqvist, båda i Bodum. De unga sångarna deltog i högmässan i kyrkan, som var fullsatt. Predikan hölls av kyrkoherde Tängden. Efter gudstjänsten hölls sångövning och därefter bjöds på middag i barnbespisningslokalerna. Vid det stora sångartinget i kyrkan var templet fyllt till sista plats och de ungas framföranden vällyckade, ehuru tillfälle till samövning i stort sett saknats. Samvaron präglades av god stämning som det anstår i rangens tecken.

Konfirmation i Bodum. Konfirmation ägde på pingstaftonen rum i Bodums kyrka. 12 flickor och 8 pojkar konfirmerades och på pingstdagen hade ungdomarna sin första nattvardsgång.

23/5 1951

Tannån i Bodum och Fjällsjö som rensats upp på en 800 meter lång sträcka av Ångermanälvensflottnings förening, synades i går av fiskeri intendent S. E. Berg på uppdrag av Mellanbygdens vattendomstol. Böle byamän hade hos domstolen begärt utredning om rensningens inverkan på harr och forellfisket. Vid undersökningen framkom dock att byamännen inte hade fiskerätt i ån på berörda avsnitt. Intressenter var domänverket och pensionsstiftelsen, men ingen av parterna företrädde av ombud. Undersökningen avslutades med synning, sedan ärendet behandlats hos Olof Wermelin, Bovattnet.

18/6 1951

Påminnelse om Norrbygdsvägen

Stockholm torsdag. (Press.)

En deputation från Fjällsjö storkommun bestående av Olof Wermelin, W. O. Eriksson och Uno Persson uppvaktade på torsdagen kommunikationsministern, statsrådet Torsten Nilsson med en framställning om att den redan 1929 igångsatta s. k. Norrbygdsvägen skall färdigställas.

Det återstår endast 8 km. väg att bygga, men innan denna del är färdig är nuvarande Bodums socken delad i två delar med utfart åt var sitt håll, framhölls det vid uppvaktningen. Behovet av vägen har ytterligare aktualiserats genom kommunsammanslagningen.

Vägen som har en längd av 43 km. skall gå mellan Rossön och Hoting och den liar hittills utförts på de närmast ändpunkterna belägna sträckorna. Vägsträckan mellan Hocksjöbäcken och Grundsjö är alltså obruten men skall vägen kunna betjäna befolkningen på det sätt som avsetts bör denna sträcka fullbordas med det snaraste. Vägen tjänar inte blott ortsbefolkningen utan blir även en förbindelselänk med Västerbotten över Svanabyn i Dorotea. Då vägen dessutom blir av stor betydelse för skogstransporter frågar man sig om det kan vara klokt och förnuftigt att bygga fyra femtedelar av vägen men låta den sista femtedelen ligga obruten.

För befolkningen i Grundsjö m. fl. byar kominer vägen att medföra förkortning av avståndet till huvudorten i Bodum med 27 km. och till Backe, som förmodligen blir huvudort i den nya storkommunen, också med 27 km. Kan en busslinje Rossön -Hoting komina till stånd förbilligas resekostnaderna för ortsbefolkningen avsevärt. Enligt uppgift från vägförvaltningen ämnar denna emellertid inte färdigställa vägen under de närmaste åren.

Statsrådet, som mottog deputationen synnerligen välvilligt, lovade för sin del att låta undersöka vad som kunde göras i saken.

26/6 1951

Väggkanten höll inte långtradare

En långtradare från Hökön i Skåne upp till Norrland med gravstenar, råkade i tisdags vid möte mellan Flybäcken och Rossön komma för långt ut på den genom regnet svaga väggkanten, varvid den stora bilen sjönk ned i gytthan med framändan och ena sidan. Bilen hade ungefär tre tons last på flaket och blev därigenom svår att bärga, enär tyngden blev Över åtta ton. Med hjälp av en caterpillar och en truck lyckades man efter ett energiskt arbete få bilen på vägen igen, trots att kylaren nästan försvunnit ner i gytthan. Långtradaren måste foras tillverkstad för Översyn.

20/6 1951

Överklagat trafik tillstånd. Hr Edvin Lindberg i Grundsjö Hoting, har hos regeringen Överklagat länsstyrelsens beslut att ge hemmansägare Oskar Olsson i Hocksjö by, Rossön, Bodum, tillstånd till linje trafik för person- och godsbefordran mellan Rossön och Hocksjöbäcken. Han påpekar bl. a. att vägsträckan Norrbro - Hocksjöbäcken ännu inte har insynats för allmän trafik.

19/6 1951

Norrbygdsvägen får vänta. Länsstyrelsen har nu yttrat sig hos kommunikationsministern Över den framställning, som kommunalfullmäktige i Fjällsjö nybildade kommun gjort om vidtagande av åtgärder för iordningställande av hela den s. k. Norrbygdsvägen Bodum - Tannån - Hocksjö - Grundsjö - Hoting. Arbetet med anordnande av väg mellan Tannån och Hocksjö pågår för närvarande och arbetet beräknas bli färdigt i år. På återstående del mellan Hocksjö och Grundsjö här hittills inga arbeten utförts. Med nuvarande arbetsmarknadspriser beräknas denna vägdel dra en kostnad av omkring 700.000 kr. På grund av den i förhållande till behovet ringa anslagstilldelningen till länet har vägdelen inte kunnat inrymmas i flerårsplanen. I gällande investeringsplan för nyanläggning av bygdevägar finns företaget däremot upptaget. Investeringsplanen omfattar emellertid förslag till nyanläggning av bygdevägar till en beräknad kostnad av omkring 8,75 miljoner. Antalet företag å denna del av planen är 26. Vägdelen Hocksjö - Grundsjö är upptaget som n:r 21 bland dessa företag. Med hänsyn härtill synes med nuvarande storleksordning å anslagsmedel företaget inte kunna beräknas komina till utförande inom de närmaste åren.

19/6

Trafikolycka i Bodum.

inträffade på lördagskvällen i Ornnäs. Droskägare Sven Edström från Backe kom från Hotings hållet, då i en kurva plötsligt vänstra fram däckets exploderade. Bilen rusade ut i det stenfyllda diket och stannade efter en kraftig törn mot en telefonstolpe. Edström fick svåra skärsår i ansiktet av den sönderslagna rutan. Bilen blev illa skadad och måste bogseras från platsen.

22/6 1951

Norrbygdsvägen igen

Enligt vad tidningspressen meddelat har länsstyrelsen nu avgivit yttrande till kommunikationsministern om Norrbygdsvägens framtida öde, Av vad som därav framgår är denna väg fortfarande ett ev länsstyrelsens speciella styvbarn. Vägen är inte numera så aktuell att den inryms i flerårsplanen. Däremot skyntar den i kön av investeringsplanen för nyanläggning av bygdevägar.

Ja så kan det gå Norrbygds vägen har allt sedan första stakens nedsättande i jorden fått åka en idiotisk karuselldans i alla upptänkliga planer och nu syns det vara på god väg att slutgiltigt försvinna in i det tusenåriga riket, Jag vet Inte hur många gånger under årens lopp, befolkningen här i bygderna fått hugnesamma underrättelser från länsmyndigheterna om att vägen Inpassats i den eller den plan som upprättats och frågan är

väl den om inte mesta arbete som nedlagts ifråga om Norrbygdsvägen består i att inpassa den i planerna på ett sådant sätt att den inte skulle bli aktuell nog att utföras.

Nu har länsstyrelsen kommit till klarhet om att byggandet av vägens återstående del, Hocksjö—Grundsjö drager en kostnad av 700,000 kr. Ja, det är i sanning dyra pengar, så dyra till och med att en lekman ställer sig smått tvivlande därvid. Vad man dock Inte behöver tvivla på är att vägföretaget i sin helhet har gjorts dyrare än vad det skulle behövas. När ett företag plockas sönder på ett sådant sätt som här gjorts måste kostnaderna med en naturlags nödvändighet bli åtskilligt förstörade. Och det kapital, som nedlagts kan heller inte anses fullt utnyttjat så länge vägen Inte färdigställts i hela sin sträckning och kan tjäna sin bygd och sitt ändamål.

Det typiska är att inte en enda meter av vägen har åstadkommits genom initiativ från myndigheternas sida utan har allt fått tjatas fram av befolkningen. Man kan nästan frestas att fråga sig om länsstyrelsen redan i tidens begynnelse ansåg att Norrbygdsvägen var ett helt onödigt och dödfött företag, vilket inte förtjänade att utföras.

När man från myndigheternas sida med frenesi gick in för bildande av storkommuner utlovades på heder och samvete att kommunikationerna skulle ordnas på så fördelaktigt sätt att ölägenheterna av de större avstånden skulle elimineras. Med typisk brådska infordrades uppgifter om vilka vägar, som måste brytas och iordningställas för den sakens skull. Här var Norrbygdsvägen det enda företaget men nu verkar brådskan inte vara så över hövan. Inte inom de närmaste åren... Jaha. så är det ju alltid. Sedan fällan slagit igen om sitt offer behöver man inte längre argumentera. För övrigt undrar man lite smått om nybyggnad utav väger är helt på avskrivning inom Ångermanland. Under de senaste fem åren har mig veterligen endast två vägbyggnadsföretag varit i gång och det ena är de futtiga kilometrarna, som åstadkommits å Norrbygdsvägen från Bodumshållet. Om takten skall var densamma i fortsättningen så blir nog 1900 - talet en för kort tidsrymd att laborera med i det här sammanhanget.

För att i någon mån beröra Norrbygdsvägens historia vill Jag dra fram en episod ev de många, som är förknippade med detta vägföretag. Under de första åren av 1900 - talet avsände befolkningen härstädes en skrivelse till dåvarande landshövdingen med begäran att Norrbygdsvägen snarast måtte färdigställas Så småningom kom denna skrivelse vandrande tjänstevägen tillbaka och för varje anhåll hade en befattningshavare avgivit ett yttrande. Utan undantag hade samtliga uttalat att det egentligen var deras hetaste önskan att vägen skulle komma till stånd. Ja, varje yttrande var en klippa av moraliskt stöd, som skulle kunnat röra en hel bygd till taran Det var bara det att det hela skulle återsändas ögonaböj och därför var det inte så många som hade tillfälle att se vad välvilja som slösats över oss. Efter vanligheten följdes denna nådiga lunta av ett dokument där representanter för befolkningen skulle pränta sina namn. Detta papper innehöll: 1) att vi skulle erkänna att vi tagit del av vad som sagts.

2) att vi skulle vara nöjda med detta (?) 3) att vi skulle förbinda oss att inte mera orda om saken utan vänta tills myndigheterna behagade sätta igång.

Det där sista var väl ändå nästan för grovt och man har svårt att trösta varför en sådan utfästelse skulle vara nödvändig om myndigheterna verkligen var välvilligt inställda till företaget.

Nu vill jag till sist framhålla att v) som medlemmar av en nybildad storkommun faktiskt fordrar att åtminstone något av de löften, som förknippades med reformen må infrias. Det är inte så små slantar och så litet besvär det kostar norrbygdens befolkning att göra en vid sväng in på främmande territorium för ett nå vår egen kommuns centrum. Och man kan också tryggt påstå att vägen heller inte är betydelslös i större sammanhang. Kvar står nu frågan: Är det överhuvudtaget länsstyrelsens avsikt att någonsin låta Norrbygdsvägen komma till utförande?

I all underdånighet
Göte Dahlberg

6/7 1951

Kronby behöver linjebil.

Erik Oskar Eriksson i Kronby, Bodum, m. fl., har såsom representanter för ett 50 - tal åbor i byarna Kronby, Hocksjö och Norrbro hos regeringen hemställt om bifall till det besvär Oskar Olsson i Hocksjö anført över att han inte fått permanent tillstånd till linjetrafik med personbil och släpvagn på vägsträckan

Kronby - Hocksjö - Norrbro - Bölen - Bodums kyrka - Orrnäs. Länsstyrelsen har meddelat honom trafik tillstånd på 3 år, men på grund av denna tidsbegränsning har han inte ansett sig kunna starta trafiken, då detta skulle medföra alltför stora förluster om tillståndet inte förnyades efter dessa tre år.

Byborna har i alla tider saknat väg för biltrafik, men nu har norrbygdsvägen färdigställts fram till Hocksjöbäcken. Vägen därifrån till Kronby förbättras så, att även den kan befaras med bil. Befolkningen har hyst livliga förhoppningar att få en trafiklinje till stånd nu när vägen; blivit färdig. Avståndet till centralorten är två mil och efter kommunsammanslagningen får befolkningen 35 km till centralorten inom storkommunen. Då den nu begärda trafiken måste anses livsviktig för befolkningen, anhåller deras representanter, att Olsson får permanent tillstånd, så att de äntligen får uppleva den dag, då de slipper gå till fots och bära sina förnödenheter miltals på ryggen.

7/8 1951

Vägen Rossön - Hoting. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslår hos regeringen att framställning från kommunalfullmäktige i nybildade Fjällsjö om omedelbara åtgärder för att färdigställa vägen Rossön - Hoting över Hocksjö inte skall föranleda annan åtgärd än att ärendet överlämnas till länsstyrelsen för att vara att tillgå

vid kommande förnyelse av flerårsplanen för nyanläggningar av bygdevägar inom länet. Styrelsen åberopar därvid vad länsstyrelsen anført angående företagets angelägenhetsgrad jämfört med övriga planerade

vägföretag inom länet. I sin framställning hade kommunalfullmäktige framhållit att vägen färdigställts från Rossön fram till Hocksjöbäcken och från Hoting till Gundsjö, där en femtedel av den 73 km långa vägen återstår. Vägen kommen i färdigt skick inte blott att betjäna ortsbefolkningen utan blir även en förbindelseled med Västerbotten.

2/2 1951

JULIA LIND

80 år fyller i dag småskollärarinnan fru Julia Lind, född Lundgren. Källvattnet, Rossön.

Fru Lind är född i Ed. Jubilarens stora dröm här i livet var att bli lärarinna och det blev hon också. 1915 utexaminerades hon från Härnösands seminarium och kom därefter till Bodum där fru Lind nu alltså verkat i hela 37 år. För att överhuvud lyckas lärargärning måste vederbörande förutom ett pedagogiskt sinne vara i besittning av hjärtlighet, humor och obegränsat tålamod. Fru Lindh är i hög grad i besittning av dessa egenskaper och åtnjuter ett stort och orubbat förtroende i sin bygd. 1924 gifte sig fru Lindh med hemmansägare Magnus Lindh och har alltså vid sidan om sin lärargärning fått ansvara för ett lanthems många och skiftande sysslor. Sitt största fritidsintressets ha fru Lindh i handarbete och stickning.

7/8 1951

Bodums pojke tände i koja Brändes ihjäl

En oturell olyckshändelse inträffade i Bodum på lördagen, när en femårig gosse Nils Arne Sivert, son till hemmansägaren Arne Wermelin, Innebrändes i en hundkoja, Gossen, som i ett obeväntat ögonblick lyckades komma över en tändsticksplån, hade krupit in i en hundkoja, där han ovetande om den fara som förelåg tänt i boss och strö som fanns i hundkojan. I denna situation befann sig gossen, omvärd av eld och rök, då en på garden arbetande person uppmärksammade händelsen och språng dit för att få gossen ut i det fria, vilket också lyckades. Den skadade fördes omedelbart till Backe lasarett, men livet stod ej att rädda utan han avled under söndagen. Han sörjas närmast av föräldrar och två syskon.

13/8 1951

Totalhaveri med lastbil

Rossön. En ny lastbil, tillhörig Georg Lindberg i Rossön och körd av chaufför Hans Johansson, totalhalverades vid en bilvurpa i lördags på vägen mellan Rossön och Norra Sel vattnet. Chauffören har upplett att styrinrättningen låst sig men polisen anser det sannolikare att lastbilen kommit för nära vägkanten, varvid denna vikit, med vurpan som resultat

29/8 1951

Befolkningen i byarna Jackemo och Volmvattnet i Bodum begär hos länsstyrelsen stäkning av enskild utfartsväg från allmänna vägen i Grundsjö till Jackemo och Volmvattnet. Man har tidigare gjort en liknande framställning men fick då till svar, att byggandet av Norrbygds vägen skulle lösa vägfrågan, varför enskild väg inte kunde komma ifråga, i Norrbygds vägen har nu placerats bland de sista av de planerade vägföretagen inom länet. Man undanber sig därför att återigen bli hänvisat till detta vägbygge.

Befolkningens förtvivlade belägenhet i fråga om vägförhållandena kräver en ändring, och trots, att en enskild utfarts väg endast utgör en nödfallslösning, måste man söka att få åtminstone en dylik väg förbindelse.

19/9 1951

60- ÅRING BODUM

Sextio år fyller i dag hem- mansägare ERIK ANDREAS ISAKSSON, Orrnäs. Bodum.

Jubilaren, som befinner sig mitt uppe i sin gärning som driftig jordbrukare, är född på den släktgård, som han övertog efter föräldrarna i slutet på 30- talet. Innan dess hade han dels arbetat på hemgården och dels provat förvärvsarbete, både som skogs - och jordbruksarbetare. Som föreningsbonde och LP- are är jubilaren aktad bland yrkesbröderna, och när grannarna behöver ett handtag, står i beredvilligt till tjänst med körslor och plöjning. I sysslorna på jordbruket har han gott stöd i sin duktiga maka. bördig från Fjällsjö. och även barnen - som har förvärvsarbete - hugger i, då tiderna är som brådst. Jubilaren har hälsan i behåll, är gladlynt och sällskaplig. Att han har många vänner kommer högtidsdagen säkert att lämna bevis på.

27/9 1951

Bodumsbor har många krav på Vattenfall

Vid sammanträde i går inför Mellanbygdens vattendomstol i Bodum var talrika sakägare representerade, däribland samtliga av regleringarna i Bodums sjön berörda bolag, Ångermanälvens flotningsförening m. fl.

Från sakägarhåll framställdes enhälliga krav på att vattenfallsstyrelsen .skall åläggas att anlägga bro över Hoting älven vid dess utlopp i Bodumsjön. På det örat ville emellertid styrelsens representanter inte höra, varför det blir vattendomstolens sak att träffa avgörandet. Ett antal åbor, tillhörande Öhns by men bosatta på andra sidan Bodumsjön. krävde anläggandet av en tre kilometer lång utfarts väg, påpekande att vinterförbindelserna över sjön tidvis omöjliggörs genom regleringsåtgärderna. Inte heller detta önskemål fann anklang hos styrelsen. Frågan skall emellertid ytterligare utredas. Slutligen krävde sakägarna att den stora, dammen vid Bodumsjöns utlopp skall byggas av sådan dimension, att den blir användbar för biltrafik. I detta avseende var styrelsens representanter inte eniga, men sakägarna fick den uppfattningen, att man kommer att ställa sig välvilligt till framställningen. I dag sammanträder vattendomstolen i Backe för att handlägga regleringen av Fjällsjön.

10/9 1951

60 år fyller på måndag småskolelärarinnan fröken EBBA KATARINA ÖHLUND, Bodum. Hon är Härnösandare till födseln och vann inträde vid stadens småskoleseminarium år 1908, där hon två år senare utexaminerades. Hennes första plats blev i Bodum vid Hällnäsets skola, och då hon redan från begynnelsen fann bygden tilltalande och befolkningen trivsam, kom den platsen också att bli hennes sista, över 40 år har hon tjänstgjort vid samma skola och därunder gjort sig känd som säker lärarinna och god människa, varför hon också blivit mycket uppskattad av både elever och målsmän. Ar 1914 bildade hon Bodums sångkör, vilken hon själv ledde i 30 år. För sitt nitiska arbete i sångundervisningens tjänst tillerkändes hon 1944 genom förmedling av Bodums kyrkoråd Patriotiska sällskapets medalj. Sångkören hade nämligen vid den tiden övergått till att även bli en kyrkokör, som ofta vid högtidliga tillfällen från läktaren i Bodums kyrka lät sina toner ljuda ut över en uppskattande församling. Fröken Öhlands andra specialintresse har varit gymnastik, och hon har deltagit i mer Ön en kurs i ämnet. Själv har hon också lett sådana kurser för kolleger i distriktet och på så sätt delat med sig av sina vunna erfarenheter, Gladlynt och lättillgänglig har hon alltid varit, vilket på sitt sätt kan förklara den popularitet, som hon ständigt åtnjutit. De 60 åren tar hon med knusende ro i den Övertygelsen, att man är inte äldre, än man känner sig. och än så länge har hon nog en bra bit till den dag. då känslan av inträdd ålderdom inställer sig. Ty spänst och vidgörs har hon av prima och övertygande slag.

Hennes hobby är pianospelning - ganska naturligt förresten, då man känner till hennes intresse för sång och musik i största allmänhet - och med pianot förnöjer hon både sig själv och sina vän- ner, när tillfälle bjuds. Vänner samt f. d. och nuvarande elever kommer helt visst att minnas henne, då hon nu med ungdomlig spänst begår sin 60 -årsdag.

10/10 1951

Persons skador vid mc - olycka i Bodum. Hugo Sjölander i Flyn, Bodum, ådrog sig en del skador vid en trafikolycka. Vid 8.30 tiden i måndags. Sjölander, som färdades på motorcykel, var på väg mot sitt hem

i Flyn, när olyckan inträffade. Han bländades av solen, varför han ej upptäckte hästskjutsen förrän i sista ögonblicket. Vid inbromsningen kom fordonet i sladdning och föraren slungades i vägbanan, varvid han ådrog sig bl. a. hjärnskakning och troligen nyckelbensbrott. Han fördes till Backe lasarett varifrån meddelas att den skadade befinner sig efter omständigheterna väl

19/9 1951

SJUTTIOÅRING

Sjuttio år fyller i morgon hemmansägare BERTIL JOHAN MÅRTENSSON.
Öhn. Bodum.

Jubilaren som hör till Bodums bygdens duktiga jordbrukare, är född i ett jordbrukarhem i Orrnäs där han fick en god skolning för sitt kommande värv. I ungdomen arbetade han också hos andra, bl.a. som skjutspojke vid gästgiveriet i hembyn. Med tiden gifte han sig och blev självägande bonde i Öhn och utan att tyngas av de sju decennierna går han fortfarande bakom plojen och sköter alla göromålen så gott han utan annan hjälp än maken. 72-åriga Olivia, f. Danielsson, från Jormvattnet i Jämtland. M. hör till de stilla i landet som utan att göra vassen av sig i sträng pliktuppfyllelse och trägen id utför ett vackert livsverk. Allmänna uppdrag har han inte axlat, men trots det har hans dagsverk varit allmännyttigt, i jordbrukets fackliga och ekonomiska föreningar är jubilaren med sedan en lång följd av år, Man får ta det som givet, att hedersmannen Mårtensson blir ihågkommen på högtidsdagen.

25/9 1951 .

Hembygdsintresse i Bodum förening skall bildas

Stenåldersmännen bodde i det fagra Bodum. Den saken vittnar talrika boplatser om, berättar folkskollärare Einar Hallström för Nyheterna. Bl. a. finns det en stenåldersboplatz på Gesnäsudden, några vid Flyån och andra sporadiskt här och var vid vattendragen. Vi har en del gamla saker kvar i kommunen också. Därför ska vi nu bilda en Hembygds, och Turistförening. Ett första sammanträde hade vi på Söndag. Intresset för saken kan man inte klaga på, varför vi tillsatte en Interimsstyrelse bestående av under tecknad, sammankallande. Olof Pålsson, Halvar Westerlund, Erik Johan Ingelsson, Nils Ingelsaon, Emmy Gustafsson och Elias Åkerstedt.

- Det är på tid att vi räddar vad som finns kvar av det gamla i bygden, fortsätter hr Hallström. Mycket har skingrats. Uppköpare har farit omkring och plockat med sig många fina "gammelsaker". Annat har skingrats vid auktioner.

Det har gjorts många, många stenåldersfynd här vid Lesjön. Tyvärr har vi inga kvar själva. Alltsammans har gått till Riksmuseet. Vår första uppgift är nu att plocka reda på gamla föremål, sedan ska vi försöka få till stånd en hembygdsgård att ha dem i. Vi tänker börja så smått och bygga upp det hela så småningom. Vad turismen anbelangar har många hittat vägen hit de senaste somrarna. Bygden är ju vacker med sina många sjöar. De ha bott i fäbodstugorna som nu åter har kommit till heder tack vare turistkonsulent Marcussons berömvärda initiativ,

Sec.

11/10 1951

60 - ÅRING I BODUM

Sextio år fyller i dag fru HENRIETTA MARGARETA ELIASSON, f. Rundqvist. maka till torparen Petrus Eliasson. Öhn, Jubilaren är född i ett jordbrukarhem i Mörtkullnäset, Fjällsjö. och tog som ung plats som hushållshjälp hos bygdens jordbrukare. Efter ingånget äktenskap kom hon för en tid till Nagasjö tjälen i Bodum. där maken sysslade med skogs- och byggnadsarbete. Med tiden flyttade makarna till Öhn. där de förvärvade torp, vilket de fortfarande brukar. Fru Eliasson är kand aom hjälpsam kvinna och uppoffrande maka och har Inom Bodums SLKF- avdelning utfört en gagnarik gärning.

Fjällsjö och Bodum strider om huvudort i storkommunen

Fjällsjö storkommun kommunalfullmäktige kommer vid sitt sammanträde på söndag att besluta om huvudorten i stor kommunen förläggning av blivande kommunalhus frågan kommer ined all säkerhet att bli föremål för en lång och livlig debatt, platsen. eftersom representanterna från Bodum hävdar att Rosson ar bästa platsen

Bodums kommunalfullmäktige har gjort ett uttalande, som inte blivit behandlat i storkommunens kommunalnämnd. Av detta framgår bl.a., att Fjällsjö kommuns tätort i har mindre antal innevånare Bodums tätort Rossön. Trots detta. säger Bodums kommunalfullmäktige har Backe bank. lasarett, provinsialläkare, apotek och veterinär Det bör. enligt Bodumsborna uppfattning. vara en gård av rättvisa och en behövlig utjämning mellan de båda kommunbyarna, om den kommunala förvaltningen förlades till Bodum.

Kommunen lånar och höjer skatten med en krona.

Kommunalnämnden föreslår utdebiteringen för storkommunen till 11 kr. pr skattekrona, vilket innebär höjning med en krona per skattekrona jämfört med i fjol. I starten har man inte kunnat bereda plats för några anslag till kommunalhus pensionärshem i Backe, vattenverk i Bodum, tvättstuga, skolmålts lokaler i Backe eller till fortsatt ombyggnad av gamla tingshuset till provisoriska bostäder. Kommunalnämndens beslut om utdebitering

fattades med fem röster mot fyra. Det ansågs, att utdebiteringen borde billås oförändrad genom lägre anslag till byggnadsföretagen och större lån till högre folkskolan. Till tackning av de fortsatta byggnadskostnaderna för denna skola föreslår nämnden upptagande av ett 20 - årigt amorteringslån på 280.000 kronor. För ombyggnad av tandklinik har kommunalnämnden beslutat tillstyrka byggnads kommitténs framställning och föreslår att i årets stat för ändamålet upptas 30.000 kr.

Bodum kyrkofullmäktige anhåller att församlingsbiblioteket övertas av storkommunen, och Fjällsjö kyrkoråd anhåller att kommunalkontoret skall sköta församlingens räkenskaper Folkskolstyrelsens förslag till organisationsplan och ordningsstadga för folkskolorna, som också kommer att behandlas av kommunalfullmäktige innebär bl. a.. att Sunds och Hällvattnets skolor skall dras in från höstterminen 1952. Barnen i Sunds skolor kommer med skolskjutsar att föras till Hoting, medan barnen i Hällvattnets skolor kommer att få sin undervisning i den nya skola i Nagasjö tjälen som är under uppförande.

Arrestfrågan har förhalats.

— Det är angeläget att Fjällsjö storkommun inom en inte alltför avlägsen framtid uppför kommunalhus, där poliskontor och arbetslokaler bl. a. blir inrymda. Fjällsjö och Bodums socknar har sedan 1946 utgjort ett kommunalförbund för polisväsendet, och man kan fråga sig varför de båda kommunerna inte löst frågan förr, säger polisman Ture Almqvist Bodum, vid samtal ined Nord - Sverige.

Fjällsjö polisdistrikt omfattar ett vidsträckt område av 14 kvadratmil. Då området är så pass stort och arbetslokaler är belägen i Hoting. händer det rätt ofta, att man far skjutsa bråkmakarna till deras hem i stället för till arresten. Arrestlokalen i Hoting a. ju inte så komfortabelt och det finns bara den inom hela landsfiskalsdistriktet.

- Det lär visst ha tillsatts en kommitté inom Fjällsjö och Bodum för att lösa den besvärliga frågan, men om den har avgivit något yttrande kan jag inte uttala mig om Storkommunens kommunalfullmäktige kommer ju att behandla frågan om uppförande av kommunhus vid ett sammanträde på söndag, och man får hop på att ett enigt beslut fattas — Under sommaren. då tester ordnas lite varstans, blir arbetet med ordningens upprätthållande mycket betungande. Jag brukar ibland kunna påräkna förstärkning av statspolis från Sundsvall, men trots detta händer det att man endast förmår skilja de båda kontrahenterna. Del är inte sällsynt att man får hålla en berusad person under en bilfärd till Hoting, vilken kan ta dryga timmen i anspråk

- För mig har också frågan ekonomisk betydelse eftersom jag själv får hyra lokal för poliskontor. I kommunalt bidrag för täckande av de utgifter som jag måste åsamkas mig kan jag endast 20 kr. pr månad säger hr Almqvist

11/10 1951

Centrala byar i Bodum får vatten för 1 milj.

Bodums kommun har detalj planerat sitt vatten och avlopp objekt för samtliga byar i socknens centrala delar. Projektet är kostnadsberäknat till drygt 1 milj. kr. och kommer att föreläggas storkommunens kommunalfullmäktige, som får anvisa medel och söka arbetstillstånd och statsbidrag, omtalar kommunalfullmäktiges ordförande Olov W e r m e l i n vid samtal med Nord - Sverige.

11/10 1951

Huvudledningen kommer att dras från Rossötjärn, där kommunen utfört djupborrning och påträffat god vattentakt. Service ledningarna skall sedan förse mellan 400—500 hushall i Bodum, Ornnäset Rossön Önnäset och Böle ined vatten. Då projektet är av sådan omfattning, att arbetstillstånd inte kan medges på en gång, kommer arbetet med all säkerhet att utföras i etapper, säger hr Wermelin.

13/10 1951

Bodumsborna får vänta Väg till Hocksjö dröjer

HÄRNÖSAND (NN)

Det finns en antal platser inom Ångermanland, där man i ganska hårda ordalag nagelfar vägförvaltningens skötsel av sitt pund En av dessa är Bodum, där man dock snart gett upp hoppet efter att ha förgäves uppvaktat, först länets vägmyndigheter och sedan gått direkt till kmt. med samma negativa resultat. Uppvaktningarna har galit fortsättningen av den nyanlagda vägen, som nu slutar i Hocksjö men som man vill ha fullbordad till Grundsjö, varigenom förbindelserna med framförallt Hotting skulle underlättas avsevärt.

- Vi vet mycket väl att allt inte är som det borde vara, säger vägingenjör Å. Högberg vid Vägförvaltningen i Härnösand vid ett samtal med NN:s medarbetare. Men med de investerings begränsningar, som statsmakterna i nuvarande ekonomiska läge tvingats tillgripa, har vi ytterst få möjligheter att kunna göra mer än vad vi gör. De medel, som vi fått oss tilldelade, användes efter en av länsvägs nämnden uppgjord turordning och enligt denna kommer bl. a. den av Bodumsborna önskade vägförlängningen att dröja än ett tag. Hur länge är svårt att säga nu. Genom länsvägs nämnden har ju för övrigt de lokala intressena möjlighet att göra sin stämma hörd eftersom vägförvaltningen till syvende och sist ändå följer nämndens intentioner.

VI gör varje år upp en förteckning eller kanske rättare sagt angelägenhetsplan för vägarna inom länet och efter denna bedrivs sedan arbetet. Beträffande den omskrivna Hocksjö - Grundsjö - vägen, så finns denna inte med i planen, och av allt att döma kommer den inte med på nästa heller.

Personligt är jag av den uppfattningen, fortsatte Ingenjör Högberg, att ett vägbygge, som påbörjas, också skall slutföras. Då slipper man bl. a. historier i stil med den nu aktuella i Bodum. I år har vi för övrigt arbetat med att få riksvägen i bättre skick, vilket väl kanske märkts. men givetvis har vi också ägnat uppmärksamhet åt andra vägbyggen. Därtill kommer tillsyn av broar och det kontinuerliga underhållet av länsvägarna.. Blir det ekonomiska läget bättre, slutade Ingenjör Högberg. kommer Ingen att bli mera tillfredsställd än vägförvaltningen, eftersom vi då på ett helt annat sätt kan både bygga vägar och förbättra dem som redan finns.

Ben.

Till Kvarn på mc

Motorcykeln är inte bara till för skinnknutar och deras spättor. Den kan faktiskt även få förnuftigare användning. Många arbetare begagnar sig av den för att komma till och från sin arbetsplats, och här ovan har Nord-Sveriges fotograf fångat Erik Jonsson i Norrnäs, Bodum. då han är på väg från Flodins kvarn med en nymald säck kornmjöl av fjolårsskörden. Han hor en halvmil till kvarnen, men det går fint att ta mjölsäcken på "bönpallen". Nu stundar stora höstbaket av tunnbröd, så frugan står hemma och väntar. "Full speed" alltså. - Hur har det varit med skörden i år? passar vi på att fråga. - Bladmögel har ju härjat svart på potatisen, men i Övrigt har det klarat sig rätt bra

Backe blir huvudort med kommunalhuset

Det blev häftiga strider vid Fjällsjö storkommuns fullmäktiges sammanträde i Backe på söndagen, där man efter en lång, hård och replikrik debatt med omröstning som följd beslöt att förlägga huvudorten och det nya kommunalhuset till Backe, Vid omröstningen gavs 17 röster för Backe och 15 för Bodum.

Debatten inleddes av Karl Jönsson Bodum, som först riktade en allvarlig maning och en tankeställare till fjällsjöborna att frånga sin lokalpatriotism och medverka till ett samarbetsvänligt beslut. J. R. Strömqvist, Vängel, framhöll att det var angeläget att man behöll det geografiska förhållandet och frågade om inte representanterna från Bodum var alltför lokalpatriotiskt inställda. Vi skall nog samarbeta, men inte under de förutsättningarna att allt blir förlagt till Fjällsjö, yttrade hr Jönsson i en replik. Det kanske vore allra bast om en opartisk kommitté skulle få utse plats för huvudorten i storkommunen och placering av kommunalhuset, men jag tror ändå, ätt den skulle förorda Backe, sade Uno Persson, som också val unge lägen att förnuftet skulle råda vid det beslut, som fullmäktige fattade. Kommunen består ju av två huvuddelar och det är väl meningen att vi genom ett gott samarbete skall hålla ihop och inte låta uppföra kommunala institutioner i utbyarna, sade hr Jönsson. Bem Johansson, undrade om inte Fjällsjö tagit något från Bodums samhälle, när apotek, bank och andra kommunala förvaltningar blivit placerade i Backe, - av högre myndigheter. Här ligger centrum för det kommunala livet och det är ju önskvärt att detta behålls oförhindrat

Under hela tiden som förberedelserna för kommunsammanslagningen pågick, framstod det för mig klart att det skulle bli en härskande kommun och en underkuvad. Vid ett möte med f. inrikesminister Ej? Mosberg var det en representant från Fjällsjö kommun lär ha yttrat till länsstyrelsen. att de betraktade Bodum som en fäbodvall. Och nu verkar det som om Fjällsjö vill ha tillbaka sin fäbodvall, underströk Olov Wermelin, Efter ett inlägg av Gottfrid Bergkvist, Bodum. framhöll hr Jönsson bl. a. att Backeborna aldrig kunde räkna på något samarbete, om de inte prutar på sina krav. De vill val inte i samarbetets iver kasta stridsyxan mot oss. För oss verkar det, som om 500 personer skulle avgå med seger, medan 2,000 kommer att lida på resultatet

- Jag ser det sa, att representanterna från Bodums kommun under hela tiden velat undergräva samarbetet, ty det talas så mycket om en plats i periferien och inte en central, menade hy Strömqvist. Därav framgår det Ju klart, att det är den mindre orten i kommunen som får krypa till korset och man kan sig om det blir så också i fortsättningen, yttrade hr Jönsson. Efter en del korta inlägg var man så klar för omröstning. Kommunal nämndens förslag segrade som sagt med 17 röster mot 15 Fyra ledamöter var frånvarande.

Det tidigare av Fjällsjö gamla kommun fattade beslutet om anvisande av medel för tomtinköp i Backe samhälle, till vilket hr Strömqvist hade reserverat sig i nämnden, utvidgade sig också till debattfråga, där nämndens arbete kom att nagelfaras. Reservanten undrade vad för slags bebyggelse ! som skulle kunna komma i fråga på detta tomtområde. Enligt Gottfrid Bergkvists, Bodum, förmenande, vill länsstyrelsen tvinga bebyggelsen mot järnvägen och han yrkade representanterna från Bodum Överklagat Fjällsjö kommuns tidigare fattade beslut om markförvärv för en kostnad av 75.000 kr ansåg hr Petrus Gilberg och J. R. Strömqvist m. fl. att frågan skulle bordläggas tills länsstyrelsen avgett sig beslut.

Innan beslutet fattades lämnade hr Karl Peterson och kommunalkamrer Uno Persson en utförlig redogörelse för hur frågan behandlats i nämnden.

Kommunalnämndens förslag till utgifts- och inkomststat för nästa budgetår godkändes med undantag att tingshus medel höjdes till 10 öre i stället för föreslagna 7. Under förutsättning att utdebitering för församlingarna bestäms till 1 krona blir den sammanlagda kommunalskatten för nästa år kr. 77:10 pr skattekrona mot 15:10 i år.

Kommunalt ull mäktige beslöt bl. a, att anställa två bibliotekarier, varav en i Bodum och en i Fjällsjö. Man biföll också en framställning J om kallorts tillägg till kommunens löntagare och beslöt att i staten uppta 300 kr. till anslag till föreningar med ett belopp om 25 kr. till varje. Kommunalfullmäktige biföll nämndens framställning att inte anställa kommunalbyggmästare utan att byggnadskontrollen skall utövas av deltidsanställda kontrollanter. Vidare beslöts att överta församlingsbiblioteket i Bodum och att 3,000 kr. skulle utgå till stipendier till studerande ungdom. Följande anslag beviljades: Beduins och Backe föreläsningsföreningar, 400 kr. vardera, Ångermanlands distrikt av MHF 100 kr., Bodums trädgårds odlareförening 200 kr, Fjällsjö - Bodums erkända sjukförsäkring ett kommunalt bidrag om kr. 1:50 pr medlem. I vedbidrag till behövande folkpensionärer beslöts utanordna 10,000 kr. till Backe pensionärsförening. Vid behandling av frågan om tandklinikens ombyggnad kom fullmäktige efter lång diskussion att bifalla nämnden hemställa om att uppta 30.000 kr. till ombyggnad, och för täckning av den fortsatta byggnationen av högre folkskolan, låna upp 280.000 kr, under 20 år.

Till ombud för val av vägnämnd utsågs P. E. Persson, Jansjö, J. R. Strömqvist, Vängel, Olov Wermelin, Bovattnet. Ledamöter i beredningsnämnden för fastighetstaxering blev: för Fjällsjö kommuns 1:a distrikt, (Fjällsjö socken) P. E. Persson Jansjö, J. R. Strömqvist. Vängeln, O. H. Schödén, Backe, Bern Johansson. Backe, Johan Rönnerberg. Rudsjö. och Karl Larsson, Backe. Fjällsjö kommuns 2:a distrikt (Bodums socken) Olof Paulsson, Ornnäs, Valter Eliasson, Näset, Karl Jönsson. Bölen, Emanuel Mårtensson, Bodum. Gottfrid Bergqvist, Bodum, och Halvard Vesterlund, Ornnäs. Valter Eliasson beviljades entledigande från sitt uppdrag som ledamot av fullmäktige och beslöts att hos länsstyrelsen begära ny sammanräkning. Till ombud att delta i sammanträde inför länsstyrelsen i taxeringsfrågor valdes J. R. Strömqvist, Vängel, för 1:a distriktet och för 2:a distriktet Karl Jönsson, Bodum,

18/10 1951

FRÅN ALLMÄNHETEN

Norrbygdsvägen — den dödsdomda

Häromdagen återfanns i NN ett uttalande av vägingenjör Högberg där den, som det heter "omskrivna" Norrbygdsvägen kommit fram i ramplyuset. Med en viss tillfredsställelse kan nian konstatera att ingenjör Högberg uttalar sig mot det sätt, på vilket Norrbygdsvägens byggande skett därför "att då slipper man bl. a. historier i stil med den nu aktuella i Bodum. Det är riktigt att Norrbygdsvägen nu är aktuell, men så har varit förhållandet i åtminstone 20 - 30 år och Bodums befolkning är de första att beklaga att ingenjör Högbergs uttalade inställning inte varit aktuell hos länsvägsmyndigheterna under dessa gångna år. Denna inställning verkar faktiskt vara av nytt datum, annars hade man från vägmyndigheternas sida haft många möjligheter att råda bot för missförhållanden beträffande Norrbygdsvägen när arbetet på denna påbörjats och avbrutits upprepade gånger.

Ingenjör Högberg framhåller också till vägmyndigheternas försvar att investerings begränsningen varit ett avgörande hinder. Ja, detta är riktigt, men endast till en viss gräns när det gäller Norrbygdsvägen. ity att investerings- begränsningen inte har varit aktuell mer än en bråkdel av den tid som Norrbygdsvägen varit på tapeten. Man kan fråga sig varför vägmyndigheterna gång efter annan låtit befolkningen förslå att Norrbygdsvägen skulle komma med i den eller den fyraårs eller flerårs planen. Har vägmyndigheterna begagnat investeringsbegränsningen till ett skydd, bakom vilket man i lugn och ro kunnat skuffa undan Norrbygdsvägen från den ena planen efter den andra för att just till den tid då ökade penningmedel skulle ha möjliggjort dess byggande slutligen ge den en placering i en långsiktig investeringsplan stämplad som nära nog utan angelägenhetsgrad alls och att dess färdigbyggande inte på långa liden kan bli aktuellt. Att de lokala intressena har möjlighet att göra sin slamma hörd genom länsvägs nämnden har säkert sin riktighet men desaa möjligheter än nog ganska kringkurna, ändå kan klart sägas ifrån att vad det gäller Norr- bygdsvägen tillbakavisas alla insinuationer om att från det hållet inte allt som kunnat göra har gjorts. Vägmyndigheterna ta kommunikations synpunkterna i beaktande. Vägmyndigheterna skall där inte försöka avlasta något av sitt ansvar på våra lokala förtroendemän, vilket jag hoppas heller inte var ingenjör Högbergs mening men blotta tanken därpå tillbakavisas bestämt.

Kontentan av hela den sorgliga historien om Norrbygdsvägen det är, att ifråga om byggandet av denna har välmyndigheterna tillämpat en metod eller en brist på en metod, som i alla förhållanden är absolut förkastlig och inga förklaringar eller bortförklaringar kan därvid befria vederbörande från dess ansvar. Väg företaget har fördrats i hög grad, Bodums kommun har förlorat mängder av skatte kronor och inte minst viktigt är all en allmän olust och förstämning har blivit befolkningens arvedel. Om del genom Norrbygdsvägens elände blivit klart för vägmyndigheterna att på detta sätt får inte ett vägföretag skötas, då i har ju dock något vunnits, men i det är bittert att veta för Bodums befolkning att det är vi som fått dra veven.

Göte Dahlberg.

15/10 1951

Länstyrelsen orsak till att Hocksjö - vägen dröjer

- Vid förhandlingarna mellan Bodums och Fjällsjö kommuner om kommunsammanslagningen begärde länsstyrelsen. Bodums kommuns yttrande om vilka nya vägar, som borde byggas för att förbättra kommunikationerna. Bodum framhöll, att man endast ville ha den nyanlagda vägen, som slutar i Hocksjö, fullbordad till Grundsjö, varigenom förbindelserna med Hoting avsevärt skulle förbättras, framhåller kommunalfullmäktiges ordförande Olof W e r m e l i n för Nord - Sverige.

- Vi har vänt oss till länets vägmyndighet och k.m:t men utan resultat. Då en deputation från Bodums kommun förra året uppvaktade kommunikationsminister Torsten Nilsson lovade denne att beakta våra önskemål och medverka till vägens iordningställande, sedan han inhämtat länsstyrelsens yttrande. Av detta yttrande framgick bl. a. att vägbygget borde anstå och inte kunde komma ifråga under de närmaste åren. Det hade väl varit bättre om länsstyrelsen anhållit om att medel skulle ställas till förfogande för att få vägen klar, eftersom man vid kommunsammanslagningen skulle undra sig över på vilket sätt länets myndigheter handlagt frågan, ty det är ju på dem det beror att inte vägen har blivit färdigbyggd. slutar hr Wermelin.

- Enligt den kostnads kalkyl, som vägförvaltningen upprättat, skulle kostnaderna för det fortsatta arbetet med vägen belöpa sig på 700,000 kr Denna summa förefaller vara i överkant, eftersom terrängen från Hocksjö backen till Grundsjö inte kräver så omfattande arbete, som utförts. ~ Det är inte utan, att man för

----- ej hittat

24 okt 1951

Hocksjö - vägen och O. Wermelin.

Numret av Nord - Sverige för den 15 d:s innehöll mycket av intresse och betydelse för Bodum ifråga om vägar och kommunsammanslagningen, vilka två ärenden intimt hör tillsammans. Att det mycket utslitna namnet Norrbygdsvägen nu blivit Hocksjövägen var både hugnesamt och rätt. Men vägsträckan Hocksjö—Grundsjö,

d. v. s. återstående del av den nästan historiskt vordna Norrbygdsvägen, hur förhåller det sig med denna? Enligt en artikel i nämnda tidningsnummer yttrar fullmäktigeordföranden O. Wermelin "att man förundrar sig över på vilket sätt länets myndigheter handlagt frågan, ty det är ju på dem det beror, att inte vägen har blivit färdigbyggd." Så enkel är saken enligt O. W. Men varför skall man i ett ärende, som den 22 d:s varit aktuellt i 35 år åberopa endast en sak som hinder till vägens fullbordande och lägga skulden på länets myndigheter? Rätta förhållandet är, att myndigheter och myndighetspersoner, som haft något med denna fråga att göra, i det längsta visat sig mycket välvilliga för vägens tillkomst i stället har det varit vägdistriktets fyrmajoritet och några enskilda personer som hantlangare . jämte femtekolonnare från sökande kommunen Bodum, som lagt hinder i vägen I n:r 132 denna tidning år 1948 finns en insändare om Norrbygdsvägen i Bodum. Det vore önskvärt om O. W. ville underkasta denna insändare en kritisk granskning och göra befogade anmärkningar.

Fördelen med insändaren är, att den omspanner en tid av mer än 30 år, då däremot O. W:s anmärkningar mot länsstyrelsen gäller endast ett fall för kort tid sedan. Och så först en fråga: Har vägsträckan Hocksjö - Grundsjö nu samma betydelse som den hade innan frågan om sammanslagning av kommunerna Fjällsjö och Bodum var uppe? Därpå svaras ett bestämt nej. Då kammarkollegium tillstyrkte länsstyrelsens förslag om sammanslagningen, skedde detta med tydligt betonande av att de sämst ställda delarna av Bodum i avstånd och kommunikations - förhållanden skulle avskiljas från storkommunen Fjällsjö. Detta kan omöjligen missförstås, och då en gång avskiljan det ägt rum, har vägen Hocksjö - Grundsjö ej samma betydelse .som den annars skulle haft. En annan orsak till länsstyrelsens nuvarande inställning kan man även tänka sig; Då vägdistriktet under de förflutna åren visat ett så tvivelaktigt intresse för vägens tillkomst inom rimlig tid, så var det rätt så naturligt. att länsstyrelsen nu förordade "att vägen inte kunde beräknas komma till utförande inom de närmaste åren". Länsstyrelsen handlade korrekt, och den anmärkning, som nu riktas mot densamma, skulle för länge sedan riktats åt det håll, där man ostört fått bedriv undermeningsarbetet. Hade arbetet på företaget fått fortlöpa på normalt sätt, hade knappast frågan om att avskilja en del av Bodum kommit upp, och hade motståndet mot sammanslagningen bedrivits på ett klokare sätt, hade tvångsäktenskapet ej kommit till stånd. Men en annan fråga är om detta varit bättre än som nu skett.

Vidare säger O. Wermelin, att Bodum på länsstyrelsens begäran framhållit, att man endast ville ha den nyanlagda vägen, som slutar i Hocksjö, fullbordad till Grundsjö, varigenom förbindelserna med Hoting avsevärt skulle förbättras Här återigen något dunkelt. Varför så angelägen om Hoting, med vilken järnvägsstation Norrbygden redan haft förbindelse under 10 års tid. Har icke önskemål om vägsträckan istället varit, att Norrbygden skulle få förbindelse med Rossöns järnvägsstation och Bodums huvudbygd? Ty även om stora delar av eller hela Norrbygden avskiljas och förenas med Tåsjö borgerliga kommun, kommer området länge att tillhöra Bodums församling. Ett skäl finns dock att i tanken sammanställa Hocksjövägen och Hotings järnvägsstation nämligen ifråga om en genomgångstrafik eller en sorts ringlinje: Rossöns järnvägsstation landsvägen till Hoting samt vidare Sund - Flyn - Grundsjö -Hocksjö - Rossön. Eller kanske Hoting som utgångs- och slutpunkt

S. A.

20 okt 1951

Några glimtar från Bodum

I den aktuella diskussionen om landsbygdens avfolkning har man framfört många synpunkter, bl. a. ordnandet av vatten- och avlopp, elektrifiering av skogsbyar Dessa har man i möjligaste man beaktat vid vårt besök i Bodum kunde också konstateras, att man där var i färd med att förse flera byar med belysning. Detta får val utgöra ett tecken på att skogsbyarnas avfolkning hämmas..

- Det är inte bara vatten- och avloppsfrågor, som kommer att uppta storkommunens arbete, utan man har även för avsikt att uppföra en kommunal tvättstuga i Rossön, dar man har det bättre ordnat med vatten, omtalar kommunalnämndens ordförande Olov Wermelin.

- Överläggningar har tidigare ägt rum mellan Fjällsjö och Bodum och trålen väntas komma upp till behandling i fullmäktige inom närmaste tiden* Bodum har som grundplåt för tvättstugan fonderat t 30,000 kr.

SLU- avdelningen har haft betydande svårigheter att bemästra sedan kriget upphörde. Det såg faktiskt ut som om ungdomen greps av en psykos och att den inte kunde få tillräckligt med nöjen. Men trots detta, berättar avdelningens energiske och mångkunnige ordförande Allan Flodin, har vi kunnat hålla arbetet flytande och har till och med värvat fem nya medlemmar vid det nyligen hållna propaganda möte

Lämnar inte landsbygden. Det är i smedjan vi träffar Allan, och just som vi stod där och samtalade med honom kom en traktor körande förbi och stannade vid kvarnen för att hämta säckar. Traktorn fördes av 17- årige Kjell Erik Lindberg och bredvid satt hans far. Han har arbetat på gården hos sin far och har inga tankar på att lämna landsbygden, - Det vore nog roligt att få företa en resa till t. ex. Stockholm , men inte ville jag stanna där. Livet på landsbygden är strävsamt, men eftersom det är både omväxlande och friskt, känner jag ingen avund mot dem som har flyttat till stan. Jag trivs på landsbygden och kommer inte att lämna den, säger han innan han med sin far vid ratten lämnar oss för färd mot hemmet, där en hel del sysslor väntar honom.

Vatten- och avloppsfrågorna för Fjällsjö och Bodum borde ha lösts gemensamt. För Bodums centrala delar — Bodums by, Böle by, Rossön, Öhn, Orrnäs och Näset har vi ett projekt, vars kostnad belöper sig på 1 milj. kr. Vid Rossötjärn har man utfört djupborring och där kommer ett vattenverk att uppföras.

;

Då arbetet är förenat med höga kostnader torde första etappen omfatta byggandet av vattenverk och lösandet av vatten- och avloppsfrågan för Bodum och Rossön. Den som säger oss detta är LP - ledamoten i storkommun Nils Flodin, vilken kommer till sin smedja, som lian uppförde 1928.

- Som en man med vaket intresse för landsbygdens frågor kan han inte undgå att vidröra kommunikations problemen. Den väg som han i likhet med många andra vill ha färdigbyggd är Grundsjö - Hocksjövägen, vilken kommer att förbättra förbindelserna dels med Hoting och dels med Dorotea. Då vägen kommer att underlätta transporterna av virke och ved och framförallt av förnödenheter får man väl hoppas att statsmakterna infriar våra förväntningar inom en inte för avlägsen framtid.

Nya bygdevägar håller på att byggas i kronans regi för att eliminera transportsvårigheterna för skogsbruket. Från Hocksjö håller man på att bygga en väg till Kronby, där en grenväg utmynnar vid Ängestugan. Från Kronby går sedan en väg till Smulen. Vi har även fått en god förbindelse väg till Junsele i och med tillkomsten av en väg som går mellan Solberg och Hjärn, där den har anknytning till vägen Junsele - Granåsby.

----- se annan plats

Flodin anslöt sig tidigt till jordbrukarnas ekonomiska och politiska organisationer och har under tre perioder haft förtroendet att bevaka deras intressen i kommunfullmäktige. Då han även är ungdomens förespråkare kom han

att bli en av initiativtagarna till bygdegårdens tillkomst förra året. DCQ ena delen av den barack, som inköptes 1948, uppmonterades 1949, medan lokalen blev klar 1950. Den har betytt mycket för föreningens verksamheten, eftersom man sedan har kun+nat ordna möten med dans och större sammankomster.

Smedjan och kvarnen har även haft sin stora betydelse för traktens Jordbrukare, som där fått sina hästar skodda, en del smidesarbete utfört, samt sin säd för mald. Allt är förankrat på en enda plats, och detta tack vare

Flodins initiativkraft och målmedvetna strävan för jordbruks rörelsens bästa.

Elektrifieringen av Grundsjö by fortgår, och enligt kontraktet med installations firman skall samtliga 26 abonnenter ha lyse i sina fastigheter den 1 december. Men eftersom samtliga bybor har förbundit sig att utföra dagsverken för 14,000 och allt har gått så snabbt, kanske man redan i november månad kan glädja sig åt att vrida på kontakten, berättar Albin Andersson, som är en av intressenterna.

- Hög- och lågspänningsledningarna är framdragna och man är f. N. sysselsatt med installationer i några gårdar. Sedan återstår det att dra fram ledningar till två gårdar i Volmvattnet, där en transformator skall byggas. En sådan skall också uppföras i Grundsjö

Hocksjö utan ström. Det är tvenne markägares motstånd mot intressenterna i Hocksjöbygdens sammanslutning för att få bygden elektrifierad, som medfört, att man fortfarande inte har kunnat påbörja arbetet, säger hemmansägare Nils Ingelsson. - När kostnadsförslaget för två år sedan upprättades kom det att belöpa sig på 25,000 kr. och avsåg 11 gårdar i byn. I denna summa, som blir avsevärt högre, ingår inte kostnaderna för installationerna. Bodums kommun har ställt sig välvilligt till frågan och anslagit 10,000 kr., och man beräknar att få 8,500 i statsbidrag. I projektet ingår anläggandet av tre transformatorer, varav en i Norrbro, medan den andra och tredje kommer att uppföras i Lesjön och Hocksjö.

Högspännings ledningen, som är beräknad att få en längd av 6 km, har genom nedrivandet av den gamla linjen, vilken förband kraftstationen med Hoting, kommer nu att bli 3 km. längre. Detta innebär en mer utgift för intressenterna, som man hoppas att de inte blir åsamkade, utan att Graninge verken svarar för dessa kostnader.

- Man har hela tiden försökt att få en frivillig överenskommelse tillstånd, men trots det ta har man inte lyckats få två markägare tillåtelse till exploatering av mark för don gata om 80 m. bred, som skall huggas i skogen. Det blir väl inget annat att göra för bolaget som sökt statsbidrag för arbetet. än att framtvunga en exploatering. Går allt efter våra beräkningar kommer arbetet med all säkerhet att ta sin början till nästa var och vara klart till hösten, sluta. hr Ingelsson.

Lewi.

31/10 1951

Skolorna i Sund och Hällvattnet

inom Bodums kommun kommer genom den organisationsplan, som storkommunens folkskolestyrelse upprättat och som kommunalfullmäktige delvis godkänt, att indras från höstterminen 1952. Barnen i Sunds skola kommer med skolskjutsar att transporteras till Hoting, där det är högre skolform. Man har tidigare velat att barnen i Sund skulle få sin undervisning i Grundsjo skola, men då denna endast har två klassrum kan man inte motta flera elever. Avståndet mellan Sund och Grundsjo är 15 km. - mellan Sund och Hoting är det 7 km. - varför det av även ekonomiska och andra skäl är omöjligt. Storkommunen kan knappast påräkna något statsbidrag för skolskjutsar mellan Sund och Grundsjo. Sunds skola är relativt nybyggd och några planer på utbyggnad har man för närvarande inte. Barnen i Hällvattnets skola kommer att få sin undervisning i den nya skola som är under byggnad i Nagasjötjälén.

10/11 1951

ÅTTIOÅRING I BODUM

Åttio är fyller på söndag snickeriarbetare SALOMON JONSSON, Orrnäs. Bodum,

Jubilaren är född i Norrnäs, där fadern Innehade ett hemman. Efter fullgjord militärtjänst kom han ut i förvärsarbete och då inom byggnadsbranschen. Eftersom konjunkturen växlade och det inte var jämn sysselsättning för byggnadsarbetarna kom han under en följd av år tidvis att vara sin broder Per Jonsson till

hjälp med skötseln av dennes hemman. Detta övertog han sedermera. men Överlät hemmanet efter några till syskonbarnen Erik och Anna. Som byggnadssnickare var Jubilaren sysselsatt ett 10- tal år, varefter han fick anställning vid Norléns snickerifabrik. Där stannade han under några år, men har trots åldern inte dragit sig tillbaka utan utför en del mindre arbeten fortfarande. Jonsson är pigg. kry och rask. men till sin läggning ganska tystlåten och fåordig. Han har gjort sig känd som en duktig yrkesman, och hans vänner kommer nog inte att låta högtidsdagen gå obemärkt förbi.

10/11 1951

Regeringen har ogillat de besvär som anförts över att hemmansägare Oskar Olsson i Hocksjo, Bodum, fått tillstånd till linjetatik med bil och släpvagn till 1 aug. 1954 på vägen Kronby - Hocksjo - Bölen - Bodums kyrka - Orrnäs. Beslutet har Överklagats dels av Olsson själv, som velat ha tillstånd utan tidsbegränsning och dels av trafikbilägare Edvin Lindberg i Grundsjo, Hoting, o. Tåsjö - Bodums droskbilägare förening, som yrkat att tillståndet skall undanröjas. Några orsbor har dessutom i en särskild skrivelse anhållit om bifall till Olssons besvär.

Anm: Det fans en önskan att få handla i Grundsjo här.

72-årig bodumskvinna lägtar till fäbodarna 26/10 1951

Det är kväll och skymningen faller på, då vi kommer till Öhn i Bodum. Några barn leker ännu i en grushög vid landsvägen, och ur stugorna lyser skenet från de elektriska lamporna. Z ladugårdarna är man sysselsatt med mjölkningen. Vårt besök gäller fru Olivia Mårtensson som under många år vaktat kreaturen vid fäbodarna, dit hon trots sina 72 år längtar tillbaka.

Efter förfrågan i en av granngårdarna följer vi en smal gångstig, som leder till den fastighet, där hon bor. Vi knackar försiktigt på dörren, som öppnas av en vital, linhårig kvinna, vilken håller på att diska. Det är hårda och bistra tider hon varit med om, då vargen hemsökte boskapen Dessa fick man skydda utan hundar, och under en enda dag kunde det hända att 18 vargar anföll koma, fåren och vägarna var långa och regnet föll stritt under den varma årstiden.

- Jag var inte mer än åtta år gammal, då jag kom till fäbodarna i Klimpfjäll, Vilhelmina, där jag getade i några somrar. Det var att sparka och slå så gott en kunde och hund fick jag vara själv berättar hon. Arbetstiden kunde inte mätas i några åtta timmar som nu. Vid 13 års ålder flyttade jag till Frostviken i Jämtland, varefter jag sökte mig till Norge inte för att jag trodde att arbetet skulle bli lindrigare där - utan jag ville ut och se mig om

Värre i Norge

- Det var det ökade djurbeståndet av kor, kalvar och får samt getter, som beredde mig mera arbete i Nyviken, Limingen. Fäbodlivet blev både friskt och omväxlande i fjälltrakterna, och det var därför, med en viss saknad, som jag efter några år lämnade fäbodarna och for tillbaka till Frostviken där getade jag några somrar, varefter jag kom till Stensvattnet, där jag skötte om Erik Wermelins kreatur Sedan har jag getat hos Elis Kristoffersson i Näset

På Öhn i sommar

Man behöver inte numera valla kreaturen i skogen. Är korna bara snälla har man ingen svårighet att mjölka dem. I sommar har jag varit i fäbodarna i Gesnäset på andra sidan Bodumssjön. Får jag vara vid god hälsa så att jag trodde att arbetet skulle bli till fäbodarna igen.

Lew

Pu-hu, så mätta vi ar efter all förplägnad hos tant Liva. Fru Mårtensson tillsammans med Edvin Gustafssons sommar- barn Inger och dottern Gunilla.

10/11 1951

Eldsvåda i Bodum. Eldsvåda utbröt vid 17,30- tiden i går i verkmästare Björn Liljeqvists fastighet i Näset.

Bodum. som vid denna tid kom hem för att äta middag, hörde då han passerade hallen för att komma till tvättrummet, att det sprakade på vinden. Med hjälp av skumsläcknings sprutor och tillskyndande grannar försökte man kväva elden. Bodums brandkår hade därförinnan alarmerats och infann sig snabbt på platsen. D4 hade allt innehåll i skumspjutorna tömts och det brann friskt i trossbotten, men efter en timmes arbete o. med hjälp av skumsläckningsaggregat var elden släckt Hur elden uppkommit är inte klarlagt men allt tyder på att den orsakats av brott på de elektriska kablar, som är dragna genom trossbotten. Polisutredning pågår,

Vår älskade Far, Farfar och Morfar Poststationföreståndaren Oscar Naesström f 9/5 1874
insomnade lugnt och fridfullt å Backe lasarett, efter en kort tids sjukdom, djupt sörjd och saknad av oss
samt släkt och vänner.

Bodum. Rossön den 3 nov. 1951

HANNA EBBA och BERTIL LEO och MAGDA SVEA och CLAES Barnbarn

De. som Önska hedra den avlidnas minne inbjuden närvara vid begravningsakten Bodums kyrka
söndagen den

11 nov. efter gudstjänsten samt därefter intaga kaffe på Jonssons pensionat.

8/11 1951

BÖRJAN OCH SLUTET VID FEST I BODUM

Med anledning av att Bodum vid årsskiftet upphör som självständig kommun kommer man att fira dess
uppgående i Fjällsjö storkommun med en offentlig festlighet. Någon tidpunkt när den skall äga rum är
ännu inte bestämd, men det blir förmodligen på nyårsafton. Kommunalnämnden anhåller därför hos
kommunal fullmäktige, som samlas på söndag, att medel anvisas för festen.

Byborna i Flybäcken vädjar vidare till kommunalfullmäktige vid dess onsdagssammanträde, att åtgärder
måste vidtas för att hindra indragningen av Flybäckens håll- och lastplats. SJ håller på med utredning, och
det har varit på tal att den skulle dras in. Det är ungefär 40 personer varav 10 torpare, som är bosatta i byn.
En torpare, som bor 4 km utanför Flybäcken är utan annan förbindelse. Avståndet till Hoting nr 16 km
och till Rossön 10 km, och dagligen är det postgång till byn, vilken sköte av en platsvakt. SJ har
motiverat sin indragning med att godsmängden minskat och att det inte är lönsamt att ha anhållen kvar.
Men utan den kommer byn att bli isolerad. Några sådana avsikter får man väl hoppas att inte statsmakterna
har, och därför så kanske en skrivelse från Bodums kommun kan ge önskat resultat.

För sen ansökan. Hembygds och turistföreningen begär dels att få disponera ett visst område av
kommunens torp i Rossön och dels att 10,000 kr. anslås som bidrag till uppförande av hembygdsgränd och
eventuellt friluftsbad. Föreningen har nämligen av Kungsgården/Mariebergs a.-b. förvärvat en del kultur
byggnader, vilka man har för avsikt att uppföra där. Då ansökan borde ha lämnats innan utgifts- och
inkomststaten blev fastställd, har kommunen ingen möjlighet att bifalla den.

Vintervägunderhållet Kommunalfullmäktige kommer vidare att behandla ansökningar om bidrag till
enskilda vägars underhåll under vinter. Intressenterna i vägen Bodums by—lägenheten Troheten 1:5 begär
238 kr. och 1.000 kr. för fullbordande av en bro, som man håller på att bygga. Byamannen i Nyberg har
också sökt bidrag, som man hoppas kommunalfullmäktige beviljar.

12/ 11 1951

Bodums skoldistrikt har av regeringen tilldelats statsbidrag med 310.000 kr till skolanläggningen i
Hällnäset. Samtidigt har arbetsmarknadsstyrelsen anbefallt att, lämna byggnadstillstånd.

9/11 1951

El-ljus skingrar höstmörkret i norra Bodums skogsbyar

Nyresta ledningsstolpar med fyra glänsande koppartrådar följer sista biten av vägen till Grundsjö i Bodums socken. Tittar man intill någon av byborna finner man att koken ofta försetts med moderna lysämnesrör och bostadsrummen med ljuskronor eller plafondbelysning. Men vid sidan om denna moderna belysningsarmatur hänger ännu fotogendrivna Primuslyktor, alltjämt nödvändiga för att skingra höstmörkret till dess el-strömmen om några dagar kan släppas på i ledningarna.

Grundsjöborna har med stor glädje följt elinstallatörernas arbete i byns gårdar den senaste tiden och väntar med spänning på att de sista arbetena på elledningen till byn skall vara klar så att man får glädja och dra nytta av elström- men, inte bara till belysning utan också till motorer för tröskverk, hydroforer och annat.

Det är sammanlagt 24 gårdar i byarna Grundsjö, Jackemo, och Volmvattnet som får el-ström genom den nu snart färdiga elektrifieringen. Därmed har ännu ett steg tagits i arbetet på att bryta byarnas relativa isolering. Det är inte alltför länge sedan man inte hade väg till Grundsjö. Nu har man sedan några år väg till det två mil avlägsna Hoting. Att man sedan länge kämpat för att få väg till Bodum - hittills förgäves - är en annan sak som vi skal återkomma till.

Eldströmmen till Grundsjö innebär som nämnts inte bara ljus utan även motorkraft. Åtskilliga av gårdarna får därigenom möjlighet att dra in vattenledning då man nu får elkraft till behövlig hydrofor. Detta gäller bl. a. Dorotea kommuns butiksfastighet i byn. Konsum har haft kännning av elektrifieringen även på annat sätt. Man har fått en ny vara i lagret som man tidigare saknat anledning föra, nämligen elarmatur. Och åtgången på sådan av olika slag har varit god. Sannolikt har väl \ radioförsäljarna också haft ^ anledning rosa marknaden i Grundsjö, där man bytt batteriapparaterna mot mera moderna sådana.

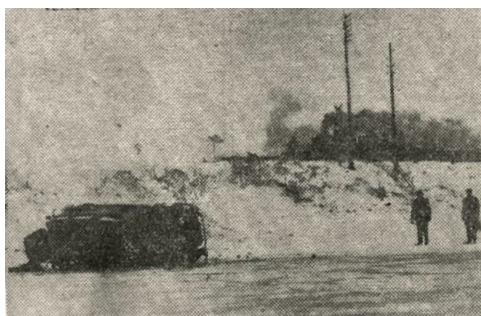
Håg,

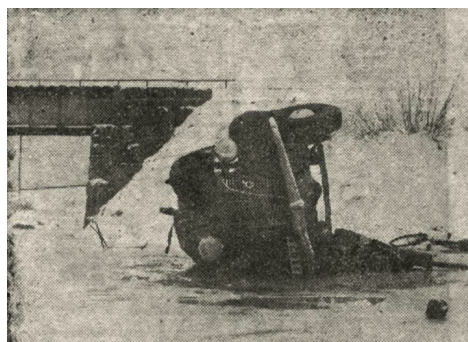
Fröken Ingegerd Jonson, biträde i Konsum i Grundsjö, demonstrerar här en snygg plafond belysning. Priset är, också hyggliga 14:50.

Tolv i livsfara vid Rossö krock Skolbuss kolliderade med tåg

Som genom ett under räddades i går eftermiddag föraren och elva passagerare, varav åtta skolbarn på en skolskjuts i Rossön när bilen vid en obehövad järnvägsövergång 400 m norr om Rossön station kolliderade med ett extra godståg. Tre av skolbarnen och en vuxen passagerare 35-åriga Henry Olsson från Kronbyn, fördes till lasarettet i Backe, där Olsson fick kvarstanna. Ingen fara för hans liv föreligger dock.

Olyckan inträffade vid 14.30-tiden i går. Ägare till bilen, som går i skolskjuts trafik, är hr Georg Lindberg i Rossön, men det var Tage Sjölander som körde den vid olyckstillfället. Bilen var på väg mot Hocksjö. Landsvägen och järnvägen löper i det närmaste parallellt norr-ut från Rossöns station, och även om järnvägsövergången är obehövad är sikten långt ifrån dålig. Bilens förare tycks inte ha observerat tåget, som körde i samma riktning som bilen, utan han körde upp på spåret just som tåget passerade. Hade detta varit någon sekund senare hade en katastrof varit oundviklig. Nu tornade bilen mot lokets sida, slungades åtta meter bort på banvallen och rutschade sedan på sidan ner för den fem meter höga slänten samt hamnade på Bodumssjöns is.

Denna var dessbättre så pass kraftig att den höll för påfrestningen, och bilens passagerare samt chauffören kunde ta sig ut, relativt oskadda. En märklig omständighet, som man inte kunnat få någon förklaring till, är att två av passagerarna, en skolflicka och Henry Olsson från Kronbyn på något sätt kommit ur bilen medan den rutschade utför slänten. Ingen dörr var öppen i bilen men däremot var vindrutan sönderslagen. Olsson hade hamnat under bilen och kunde inte själv komma loss, men tillskyndande personer hjälpte honom snabbt därifrån.

Tre av skolbarnen hade fått så pass allvarliga blessyrer att de fördes till Backe lasarett, som de fick lämna sedan deras skador blivit omsedda. Henry Olsson hade fått en kontusioner i huvudet, och han fick stanna kvar på lasarettet, där man dock på NN:s förfrågan förklarar, att det inte föreligger någon fara för hans liv. Det är enligt fjärdingsman

Sjödin i Rossön som har hand om utredningen, första gången en olycka inträffar vid denna järnvägsövergång, och intet annat än ovarsamhet från förarens sida kan förklara gårdagens kollision.